Incipit tabula primi libri de diuisis

De mmia quadā fallacia pīnis vite i
De obediēcia pacīa et sapīa ii
De cātico ezechie · ysaie xxxviii iii
In nouissimo de uersu · fiat voluntas tua iiii
De ēplici cohēncia vitaloz clauoz et glutīb v
De ūbis abacuc sup custodiā meā stabo vi
De cute et carne et ossibus aīe vii
De ūbis apti q̄ glat̄ t dn̄o gliet̄ viii
De diuisis affectōibus aīe 2 diuis nōibq; sedm eas ix
De ūbis psalmi · Audiā quid loquat̄ x
De vita et q̄nq; sensibq; aīe xi
De duplici baptismo xii
De primordiis mediis 2 nouissimis uiis xiii
De ēplici mīa et q̄tuor· mūdi actōibus xiiii
De septē donis spūs scī cōtra septē vicia xv
De eo q̄d septū ē · dicīt ihō q̄ habeīt sapiaz xvi
De ēplici custodia mang lingue 2 oculoz xvii
De ūbis apli ihō ē i· grā dei esca 2 potq; xviii
De eisdē uerbis apli xix
De ūbis dn̄i oīb q̄ se exaltat humiliabit xx

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

De ubo sapie iustiti de diuersis dnis p vias vtas xxi
De debito quadruplici xxii
De septē spiritibus xxiii
De multiplici vtilitate verbi dei xxiiii
De quatuor modis orandi xxv
Quō voluntas mā dine explicit subiici deat voluti xxvi
Cōtra pessimū vicium tristitiadis xxvii
De eo qd iob legit in sua tribulacōibq libabiter te xxviii
De diligendo deū xxix
De ligno feno et stipula xxx
De explicit gne cogitacōm xxxi
De altitudie et bassitudie cordis eyocatione
De explicit iudicō qd̄ humano et dino xxxiii
De septē gradibq cōfessiois xxxiiii
De vtute obedīe xxxv
De qnq negociacōibq et qnq negotiibq xxxvi

Incipiūt sermones bti bernhardi de diuersis. primo de anima quadā fallaca pnīas ulte. Secūdo primq

Vera omnino felicia e
fres qui tptacio est
vita hoīb sup tra. Si
quidē fallax est: nec
simplicit fallē cōsuēit.
Vt em nitriplicit illu
dat hoīb. mutat fa
ciem. mutat vocem. ñ
mō aut mō negat: nec erubescit de ipa qua
litate sua. duplis duplex loquit: ymo et eidē
duplo tpe cōtraria quoq suggerit. 2 adue sa
rio em breuē se ee causat: mō simulat
lōgioze Dū pectare delcāt adhuc: gemit
alcq de brevitate sua. nec brevitas falsa
sed gemitq fallax. q id meōzet cū mezoze:
vñ magis oporteāt gratulari. Siquidē
bonū ē si sic agē ptendat ut flagicijs eius
quibz voluptas modū nō ponit: uel necessi
tas finem ponat. Expedit ei qui sēp aīa
morit. ut alcq carpe morat. q magis aūt
ei bonū eat: si natq nō fuisset homo ille.
Et ipa demiq vite meōzia breuioris vene
dū magisq micentiū debuerat ee pati: sic
sēptū est memorare nouissima tua: et in
etnū nō peccabis. Q si usq adeo regnat
īte petm. ymo usq adeo delcāt te seruie

ptō · ut doleas tibi modicū tēpus ēe quo ser-
uias ei⁹ si cousq; latā diligis vnā · ut oīno
dis optes si possis eā face lōgā : velis
nolis nō longe est finis eiꝰ ! sed tu fateor
longe ab a regno dei : et fimissimū pepigisse
videris cū morte fedus · pactū cū īferno :
Errauerūt aut gnsa īsolitudīe īmaquoso
vīā ciuitatis habitaculi nō īuenerūt Po-
litudo hec superbor ē : quia solos sese re-
putāt · solos se appetūt ꝛputari · Iracūdus
ē : odit socīū · Instutq; īnegocīis seculaibq;
nemīnē vellet silēm īueīri · pecuīosus
ē : si diuesce videit alterū cruciat⁹ . Fortis
ē aut formosus : da ei pacē · 2 cōtabescat.
Solutaiq ē sed erroneus · errat īsolitu-
dīne sua : nō em solus habitāe poterit
sup trā · Nec mirū qꝺ solitudīm huic īa-
quosū addit⁹ : ut dicat⁹ ~ Insolitudīne
īmaquoso Dicit em solitudībus aque
de esse solent . et loca deserta streilia q̄q
et arida ēe cōsueuerūt : sic superbiā impe
mtēcia comitat⁹ Elatū em cor · durū
2 erps ē pietatis ! ignarū cōpūctionis
sicūt ab oī rore spiritalis gre : quia su-
pbis deus ꝛsistit · hūilibus vō dat gra
cīā Qui emittis fontes ī conuallibus :

nr̄ medīū mōtiū ꝑtrāsibūt aque. aut pulsa.
Hic ē qꝫ de sempo mſcabilr̄ ꝯquerens ait
Nīa mea sicut ẽra sine aqua ẽ. Prqui.
dē aq̄ īopia nō mō aridū sed et sordidū
frūt dū ẽ r nō ẽ quo laueīs. et hūanū cor-lacrimas
nestiens: nō modo durū. sed et ī purū ēe
necesse est. Lauabo aut ꝑ sīgulas noctes
lectū meū. ut cōstāt maculas diluā. lac̄
mis meis stratū meū rigabo: ne ī me q̄
fiat qd̄ sēptū ē de sēine qd̄ cecidit sup̄ petrā.
et natū aruit. qua nō hēbat hūorē ēr-
rauerūt īsolutudīe Tiaquosa: uiā ciuitatis
hīticuli nō tuenerūt ēr-rauerūt plane ī
tuo: et nō ī uia. sicq̄ em̄ uia ē lata uia
pctitudo quippe ad uiā: latitudo magis
ad planicīē ꝑtinet q̄ ad uiā Solitudo ī uia
lata ē uia. et ubi nulla ē uia: totū ē uia
Sic est uita dispo ꝯposita uicis latissīos
hīns hīc mde t̄minos. quia nullos t̄mnos
hīns. nec uita sane dicēda ē. qua mimirū
soli uiuūt morti: apto teste q̄ ait. Qui
si sedm̄ carnē uixeritis: moriemī Sic
nec circuitꝰ uia. et tñ uia ē ipiorū: sic
sēptū ē. ꝙ circuitu ipi ābulāt. ꝙa est
spaciosa uia. cuꝰ latitudīs spaciū nullis
claudit metis: ubi nec lex ē nec ꝙuicacō

huiusmõi ergo filios diffidẽcie · q totos sese
corporeis voluptatibz et gnis volũtatibus
tradiderit fiducialit fallax vita se breuem
ẽe fatet · ut carnalit doleant · q mistas pri-
cipis suu modicũ tpis habẽ se cognoscant:
atq eo vehemẽcius ad omẽ flagiciũ iar-
descant · nõ nos pterreat flos tẽpis · sic
q̃dã dicẽ iferiũt · Corone mg nos vosis
anteqũ marcescat · nullũ pratũ sit q̃
nõ ptrãseat luxuria mã : nullg nr̃m
sit exps luxurie nre · vbiq reliquamus
signa letiae nre : qm hec est pr̃s et hec
ẽ sors mã · et manifestg · manducemg
et bibamg : cras em moriem · Verũ id
q̃dẽ respõdebit eis cras iusticia sua · nc
manẽtẽ hic ciuitatẽ hnt ill ipi qui viã
ciuitatis habitaculi nõ inuenerit : sed q
eo magis pectãe festinat pr̃sus i sanũ.
Pane idẽ ipi sign imminẽtis sorte sibi mor-
tis reperit horrẽ meorũ · et terribilez
expectacõez iudicii gtremiscẽ : cõtinuo vite
huius fallacia lõgã se ẽe mẽtit · ut qui
paulo ante breuẽ ẽe dolebãt pcõ vitã :
nũc eandẽ repente inuenant usq adeo
plõgatã · ut secure se posse putẽt · nõ
modicã adhuc ptẽ cõsumẽ i pcis : q

reliqua lōga ſit et ſufficiat ad agēdā
peitenciā p̄ p̄cīs · Ceterū ſicut p̄oribus
miſi reſipuerīt timor· quē timēt euenet
ꝑmo et grauiꝰ q̄ q̄ verent· accidet eis·
ut nō mō flagellarū flagitiorū tēpꝰ velocē
tranſeat ſed et ſuccedat tēpꝰ aut magis et minus
ſupplicioꝝ: ita et hīs cū dixerīt pax et ſecu-
ritas repētinꝰ ſuperueniet ſcīnis· ut nō poſſit
nec dimidiare dies ſuos quibꝰ ſeſe ſōpniant adhuc
ee victuros: nō illā quā ſibi mtri· pollicent·
dimidiacionē cplē dieꝝ · Vobis frēs nec ab
iam triſticia vere breuitatis nec a fallaci cō
ſolacē ſimulate lōgitudīs timeo· q̄ certiſ
ſime iā cepēitis ire ī ciuitatē hītacōis: nec am-
buletis ī minuto ſed ī via Vereor· aūt ne vobis
quoq; ſed aliq̄ vita nr̄a ſimulacōe lōgitudīs
illudē velit· nō cōſolacōem hic· afferēs: ſed
magis īferēs deſolacīnē · Vereor maꝰ ne lō
giorem ſibi vitā ſup eſſe quis reputās· ne gra
dē ſibi ī ſtraue aūtumās viā · obruat· a puſil-
lanimitate ſpūs· et laboreꝰ tātos et tā diuturnos
ſuſtinē poſſe deſperet: quaſi vō nō ſcōm mul-
titudinē doloꝝ ſuoꝝ ī corde ſuo cōſolacōe
dīne letificent aīas eloꝝ · Et nūc quidē ſcōm
multitudinē doloꝝ: dū adhuc q̄ſi admēſurā
dant· Ceterū poſt hās delectacōes nō iā gſolacōes

ī dertera eig usq; ad finē · Ꝯcupiscamq illā
dertera fīēs que totos ꝯplerabit nos: sus-
piremq ad delectacōēs illas: ut sicut vere
est breue oīno tēpq: ecā paua videantur
nobis dies p annoꝝ ⁊ magnitudīē Non
sūt cōdigne passiones hui⁹ tēporis: ad
futurā glām q reuelabit ī nobis · Jocūda
promissio: et nobis oībus ꝯplectēda Nō ēt
astabimq quasi tanes ⁊ vacui spectatōēs:
nec glia quasi extrinsecus reuelabit nobis:
sed ī nobis videbimq em deū facie ad
faciē: sed nō extra nos qua ī nobis ēst:
utiq; oīa ī oībus · Plenitudo plena ēst glia
illa ecā oīs tra: quātomagis aīa ī-ple-
bit. Replebim ī quit bonis domq tue.
Et quid dico: q nō aderit nobis glia
sed ī ēst. Nūc quoq; ī nobis est: sed tūc
reuelabit. Nūc em filij dei sumq: et nōdū
apparuit quid erimq · Fīēs mei si nō
acceperimq spm huiⁿ mūdi · sed spm qui
ex deo est: sciamq q adeo donata sūt nob.
Ego em dico: qm oīa Et si michi nō
creditis: apto credite · Qui ꝓpio aut
filio nō pepercit: sed ꝓ nobis oībus tradidit
illū Quomō nō oīa ecā cū illo nobis
donauit. Hec nēpe potestas filios dei:
quā dedit hijs qui receperūt eū · Hec

glia cuiusq; fidelibus · qlā quasi adoptati a nouissima
pre⁹ : p eū utiq; cuiq; gliam⁹ : gloriā quasi
unigenti a pre · Iudi⁹ demiq; potestatē
qā iqui possibilia sūt credenti Sed adhuc
i uita iqes grauit⁹ iqetant milia : cuidēaq
aduisant⁹ Et mi⁹or qn̄ oia data mē⁹es :
quibus fere nulla famulat⁹ ad votū Ser-
uire nobis uident⁹ aliqua sed cū labore
m⁹o : nec nisi pus seruierimq; eis ~sumēta
ipa nisi pus fuer⁹ a nobis nutrita⁹ : nisi
domata nisi pabulo fuer⁹ f⁹ sustētata :
nō adiuuāt Cetera ipa q debuerat nobis
ee germanior nō sine sudore uultus nostri
pane nobis mīstrat : ymo et cū uolueriq;
eā spinas et tribulos germinat nobis Et
cetera oia · Demiq; et si diligent cōsidēmq;
seruicū a nobis exigūt · qd gerent nobis⁹ :
ut ea interi sileā · q sūt grata nocē : ut est
ignis ad ferueēdū · aqua ad submergendū ·
fere ad lacerādū · Et hec quidē ita se habēt :
sed tū nō mēnt⁹ aplius ecia alio loco ~ ma-
nifestiq; assueranS scire se qm̄ diligentibq;
deū oia cooperant⁹ i bonū : hns q secm̄ pro-
positū uocati sūt scī · Ueruptamē solerter
attende : qd nō ad libitū famulai · sed cooperai
dicit ad bonū Siq; eū ad uolūptatē ser-
uiūt · sed ad utilitatē ? nō ad uoluptatē sed

ad salutē: nō ad votū sed ad cōmodū mīm. Vsq
adeo siquidē īhūc modū oīa nobis cooperantur
t bonū: ut mīe hec oīa ecīa ea q̄ nichil sūt
īt̄minuerent: molestia, morbus et ipa mors
ecīa et pcīm: q̄ q̄dē cōstat nō naturas esse.
sed nature corruptiones. An vēo ei pcā ipa
nō cooperant ī bonū: q̄ ex eis humilior fer
uencior sollicitior timoratior t cautior īuenīt.
Hec sūt primicie spūs primicie regni: hec glo
rie plibatō: hec ptātis īcrīū: et arra q̄dā
patrie hereditatis Cetera cū veneīt qd̄ pfectū
est. euacuabit qd̄ est exptē. ut ad notū dēm
ceps oīa disponāt: q ī dissolubili vīculo co
pulata sibi vtile et iocūdū separi vltra nō
possit Hoc nēpe erit illud eternū q̄lie pōdus:
de quo idemtidē ait aplūs. ꝯmetaneū īq̄t
hoc t leue ebulacōis mīe supra modū ī sub
limitatē eternū q̄lie pondus operabit ī nobis.
Perge ergo murmurāe et dicē. Longe ē
graue est: nō possūt tam īmania t tam
diuturna portari. Aplūs mometaneū et
leue plibet ee qd̄ tolleat: et ete necdū a
iudeis quīq̄es quadragenas vna minus
acepisti: necdū nocte ac die īpfudū manus
frustī: necdū plus oībus laborasti: postēmo
necdū vsq̄ ad sāguīez restitisti. Vide q̄ nō
sūt cōdigne ad glām passiones. Ad ebula-

est. mometaneū est et leue: qd glie est. etnū
ē 2 pondꝰ: ecia supra modū sublimitate
Qd tu iteꝝ ī tbi dies 2 anos numeras
Trasit hora, tūsit 2 pena: nec acredūt sibi:
sed credūt pcuis. et sucredūt. nō sic gloria, nō
sic remuneracō. nō sic merces ipa laboris:
nesat vicissitudmē nesat finē. manet tota sit.
et manet metnū Cū dederit mqt dilcis sub
sōpnū: cesr hereditas dñi Sufficit em nūc cuiq
diei malicia sua: nec laborē suū poterit ī seruare sequēti: sed oīa merces laborū ī una
illa die reddet: cui altera nō succedit Repo-
sita ē mi corona iustice aut aplis: quā reddet
mi nō ī illis. sed ī illū die iusto iudex. melior
ē em dies una ī atriis illis: sup milia:
Quittati pena bibit: liquādo summe: p mi-
nucias trasit: ia ī remuneracōe. torrēs
est voluptatis. et fluminis impetꝰ: torrēs
īundās letice: flume glie. flume pacis. Flu
me plane ē: sed qd affluat. nō qd fluat uel
effluat Flume vocat: nō qd trāseat uel
ptranseat: sed q habūdet Et nū īqt glie pōdꝰ.
Nō em gloriosa vestis. nō gloria cōiugis. nō
gloria domꝰ: sed gloria ipa promittit Si qd vō
illoꝝ aut filiū aliqū diat: figura est. Ia
ī vitate iustoꝝ exspectacio. nō aliqd letū: sed
ipa letica est. Gaudent ī cibis. gaudent ī
diuciis. gaudent et ī viciis hoies: ꝙ lucta

ocupat cr̃na gaudio4: qđ gaudiū ī matia
cōuertibili mutaī ī necesse est. ī e mutata. fc
endit cēi eq: nō pur ū lumē est. sed luēna
Liquidē ignīs ipe. ḡpa fom̃ta cōsumit:
nec nisi ipā cōsūpcōe fouet. Porro desia
cte mat̃ia. ecia ipe deficiet? 2 vbi illā
videīs p̄sq̄ crustā: hūc quoq; michilomiq
crūctū cē repeies Sicut ergo flāme illiq
nouissima. fumq; ocupat 2 caligo: sic le
ticia lēte rei ī tristiciā cōmutat. Nobis
aūt nō fauū melliſ. sed purissimū et liqui
dissimū mel reposuit deus: ipām plane leti
ciā. vitā. gloriā. pacē. voluptatē. amenitatē.
felicitatē. iocūditatē 2 exultacōez thesaur
zauit nobis dīns deus nr̄? et hec oīa vnū:
ut sit p̄ticipacō ihr̃usalē ī idipm. Et hoc
vnū et idipm nō nisi ipe? sicut sūp memi
minq dicente apō: qui cit deus oīa ī oībz.
Hec merces mea. hec cōrona mea? hoc brauiū
meū: ad qđ vtinā sic curramq ut cōpre
hendamq. Fi-es nūq̄ prudēs agricola semi
nandi oportunitatē reputat lōgiorē: ep fu
ture messis desiderat vbertatē. Vē autem
dies nō minq vtiq; ep capilli oīs midi sūt:
et sicut pilg de corpore. sic mometū de tpe
nō pibit Habētes ergo talē p̄missionē tm̃
nō deficiamq à fatigeū aliqn̄? nec gr̃aue
causeū omīb xp̄i. qđ teste ipō leue. ut ingū

qd' reuera suaue ē: sed ad omē qd' videm portare pondꝰ dieī. cēnū pondus glie cogitemꝰ. Ad quā nos sua miseracōe pducat virtutū dñs et rex glie: cui nuerī deuota humilitate clamamꝰ. Nō nobis dñe nō nob: sed nōi tuo da gloriam. De obīa patiencia et sapiencia sermo secūdus

OBsecro vos frēs. p cōminē salutē: studiose suscipite dictā vobis oportunitatē opande salutis. Obsecro p miseracordiā p̄o qua tam miserabiles vos facē studuistis: facite ad qd' venistis: ad qd' accessistis deflumbꝰ babiloīs. Dum p fluuā babiloīs ait ꝓpheta illic sedimꝰ z fleuimꝰ: dū recordaremur tui syon. Nulla vobis hic mittendo⁊ liberorū cura: nulla sollicitudo quomō placeatis vxoribus: nō de nūdinis. nō de negocīs secularibus. nō de p̄o victu et vestitu necesse ē cogitare. Vidēt vobis magna q̄dē cepte diei malicia et sollicitudo vite: sic abscondit vos deus ⁊ abscondito tabernaculi sui. Vacate vacate dilectissimi et videte: q̄m ipe est deus. Verū ut hoc q̄nq̄ possitis: curandū vobis p̄us est ut videatis quid estis vos: et iuxta eiusdē glie vocē sciant gentes q̄m homīes sūt. Huic duplici cōsideracōi tota hec vīa vacatio tribuat: sicut scīus orabat. Deus noueri

me ... nouerī te. Quomō eīm notus sibi videt homo laborēs fugitans et dolorēs? aut quō sat se cē hoīnē? qui ad id patus nō est ad qđ natus? Homo īquit natus ad laborē sīcā ad laborē se natū dubitet: qui nō ē natus īn dolore Sed dolorē pturiētus clamor: laborē prolis fletus īdicat et vagitus Quīn tu laborē et dolorē cōsideās ait ppheta: labor ī actibus: dolor ī passionibus est. Inde ḡ se nouerat hoīnē: ad vtriq; patq; supplex cōfessione dicebat. Patū cor meū deus: patū cor meū Et geīnā hāc paā onē euidēcq; exp̄mēs: de actione quidē patus ait sū ait. 2 nō sū turbatus ut custodiā mādata tua: de passione vēo ego mḡt ī flagella patq; sū: 2 dolor meq; ī cōspectū meo sēper. Nemo sane ī hac mīsera vita geīnā hanc veracēq; se euadē ꝓfiteat: nemo quippe exīlibus filiis ade sū labore hic viuit: nemo sū dolore. Est ḡ declinat aliquos: sed īcidit ꝓcul dubio ī grauiores. In labore hoīm mḡt nō fuit: 2 cū hoībus nō flagellabat: nō tū sū labōe cōtinuo fuit: aut mīme flagellat. Deniq; ꝓtea tenuit cor īquit superbia grauis equidē labor: opti fuit īiquitate 2 īpietate sua: ḡuibus plane flagellis Īquidē nō ē quidē īpīs dicat dīs Qui eīm nec laboīs

amicitatē nec flagelli lesionē senciit: nā
ia īsensibilitas vehemēcia mdicat passiōs.
Sudat paup ī ope suis? sed nūq̄ inmq amic
dines mtus ī ipa sua cōfitacōne laborat?
Apit iste ob suū ī ostitacōne. apit ille in
cructacōne: 2 inter dū grauiq ille fastidio
ip̄ iste media cruciat? Postmo velit nolit
nō mō hoīes. sed ecia demoēs. et faciūt
et paciūt?: qd̄ pudēcia sūma dispoit. Le
terū nec lepsa obediēcia: nec cāmia pa
cēcia cōmēdat?. Inde est q nō simplicit
petimq ut fiat dni volūtas: quā ī oībus
et p oia fieī certissie cōstat. Volūtati ei
eq quis resistit: sed ut fiat ī celo 2 tra.
Quā imnitū adiectionē duabus quoq
p̄cedentibus peticōibus inclusmq reor
aptādā?: ut prem nrm qui ī celis ē exorem
quatinq et nomē eq sāficet?. et regnū
eq adueiat: 2 volūtas fiat. Hec oia sicut
ī celo 2 ītra?. Alioquin vbi nō sāficatur
nomē eq. Vbi iā regnū eq nō venit?.
q̄n in nomē ihū omē genu flectit? celestiū
terrestriū et īfernoū. Deio te quis
es sēus dei: aut ecia ipe malignq. Alt lōge
alit et dissili p̄sus affectione nomē istud
sāficat? ī celis: ubi tā īmanrabili loci
ditate clamat?. sēus. sēus. sēus dns deq

sabaoth ¶ Hic ꝙ regnat nō ī tra solū verū
ecīa ī iehēna: mīpīū habens vite et mortis.
¶ Sed ōmo dissilīter regnat ī hijs q̄ iuſti ſer-
uiūt: ꝙ voluīate famulāt. ¶ Bonis cibus
obediencia: de qua mmirū et ipe dns ait.
Meus cibus est: ut faciā voluīatē pris mei
Et ꝓpheta Labores manuū tuarū quia
māducabis: beatus es et bene tibi ¶ Bonis
cibus pacīa pauperū q̄ nō pibit ī fine: pris
lacrimarū pris doloris Peruptū vtriq; ne
cessariū est cōdimētū: sīn quo vterq; in
sipidus nō mō nō reficiat: sed gustatus
afferat mortē. Duriſſimus equidē cibus
vterq; fiēs: et nisi ter cīū aliquod sapo
rabile apponat: vtriq; mors ī olla ¶ Ad
veō tū saporabile q̄ sapiēcia. ¶ Sempe lux
nū vite ē: qđ ꝙ ipas aquas maruth p
moysen dulcorauit. ¶ Farīmula est: que
pulmētū ꝓphetarū p helyseū saporauit.
¶ Ignis ē: q̄ semp ardē pcepit ī altari oleū
est: ob cuius īopiā. Virginibus fatuis. osti
um claudit nupciarū ¶ Sal est: quod
nulli sacrificio deesse iubet. ¶ Inde est q̄
ī ſulsos homēs dicīus: quos intelligi vo
lumus mīme sapientes Et dns ¶ Sal habete
ī vobis Plus quoq; oēm nrm sermonē
sale monet ee cōditū ¶ Duco tū hanc ipaz

quā obediēcie ꝛ pacē. ēcā addi volumus
sapiām. michilominꝰ ēplicē iuenit: ut
nr̄m hoc cō dimētū. velut ēbus q̄busdā
herbis cōficiat. Opus ē em̄ ut iustitia sit
ī tēcione: hylaritas ī affectione: humilitas
ī reputacōe. Insipida nāq; deo ꝛ īsulsa
quodāmō uīr̄ obediēcia, seu ecā pacēcia
est: nisi om̄ q̄ uel agim̄ uel patim̄ ipse sit
causa: quia et quodquod faciam̄ iubem̄ fiet
ī glia dn̄i: ꝛ nō si quid patim̄ sed sicō ꝓpter
iusticiā patim̄. bti. Oportz autē pusillanimitatē
quoq; ꝛ tristiciā ī oībus que agenda sūt
ac tollerāda cauei: q̄ hylarem datorem
diligat deus. Demq; hylaritas ipsa et deuota
uolūtas. ad eā quā sup̄ diximꝰ ꝓparacōez
spāliē noscit ꝓtīmē. Horro elacōnē fugē
sup oīa necesse ē. Quisq; em̄ altū sapit.
et opꝰ eiꝰ ꝛ pacēcia ꝓ eiꝰ uanū sapit:
nec gramor- ullus sapor: à magis cōtra
riis ē vitati. Videꝭ ne ꝙ sit utile hoī scīe
se hoīnē. ut ꝓinde sit patius ad mādatoꝝ
obiām. ꝛ tollerāciā flagellorū: ac demq; ꝓs
studeat. ut q̄ nec laborē mter- ꝑt effugē
nec dolorē. sic saltē laboret ꝛ doleat. ut ꝙ
sibi ī labos trānseāt salutāes. Diquidem
melior ē obiā ꝙ victime: ꝛ melior ō pacēs
viro forti. Inobediēcia ē causa mortis:
oēs erpim̄: oēs morim̄ ꝓter- eā. Inpiacā

aīe ꝓdicō est: dicēte dnō In pacīa vīa pos-
sidebitis aīas vīas Nichilominꝰ autē sa-
piēcia quā dicimꝰ necīa est ad salutē
Siquidē nō solū ꝑtei- īobiām quibus o
bediēcia defuit aut ꝑfē īpacīecia q̄ pacā
carueī-ūt: sed et qui nō habuerūt sapiām
ꝑfē suā īsipiēcia pieī-ūt Et hec q̄dē ut
ut sciāt hoīes qm̄ hoīes sūt: actōnibus
nā 2 passioībus deputati Erat qn̄ īacti-
one 2 meditacōe poīta eāt homo: sine
passione habēs actionē: habens ecīa sn̄
labore meditacōē Dico autē qn̄ poīta est
ī pādiso: ut operaret et custodiret Ver
ūm hīc quoq; si nō cadēt eāt aliq̄n ꝓmouēdꝰ
ut sola fruereī- cōtēplacōe. sicut et er
hoc īfiōꝝ gradu quē nō tenet: nisi resur-
gē satagat īfinitū ē q̄q; casuruꝰ: vide-
licet ut īsola nā passione versetī: q̄ nec
opus nec rō sed tm̄ passio apud īferos
sit Felix quidē cuiꝰ aiam corpus aggra-
uabat: quia nec corī-ipebatī Dz longe
feliciōꝝ. si ad hoc puemisset. ubi mīnoratꝰ
actu plenꝰ ꝑfectiusq; percipet sapiēciam:
gratiꝰ diligēs corꝑ. tamq̄ī nullo īdigēs
corꝑe. Esset em̄ pulcherrimꝰ ordo: 2 erit
adhuc. qn̄ eīt Neq; em̄ aliq̄teng desperan
dū: ut videlicet sicut aīa deo. sic aīe caro
dicē videt: qn̄ bonoꝝ meoꝝ nō egeꝰ

Adīplebis me aut letitia cū vultu tuo ſnde
plentudo · mde ſacietas: cū apparuerit
glia tua ſnā q de corpm reformacione et
cōformacione claritati corpis eiq exſpec
tamq: erhabūdāti quodāmō 2 mēſure
ſuperfluēcia eīt: ut feliat quidē īpīg gli
ficacione · ſed nō pīncipaliter · gaudeamus.
Vroz mſt tua ſicut habūdans: īlateibz
domq tue honorabit caro ſed nutu mēſurā
ſuā: nō īmedio domq habitūs ſed ſeor
ſū: nec īfacie nobis ſed īlatē cōſtituta.
Filij tui ſicut nouelle oliuarū: īcircuitu
mēſe tue · ſimiliū opa ecīa ipa nō deerūt:
ſed que nūc fiūt nō q̄ fiūt tūc: ſicut ſēptū
eſt Opa em illoz ſequūt illos. Veruū
et ſi gratulenī 2 agamq grīās deo ſup
hyſs que īpīg admotio geſſimq: nō pmu
tū eis locū dabimq: ſed īcircuitu locabūt
Nūc vō īregione corpm hītātes. corpibz
ſumq obnoxīi: et ereuo diſſipauerūt
legē dīm parētes nrī · nō mō faciēdi tēpq
eſt ſed ecīa paciēdi: 2 amplig oīm nrīm
labor 2 dolor · Durius equidē cibus ē paīs
ordeacius Sed offenſo rege pulſus pala
cio miles q̄plibz delicatq ad vnū forte quē
ſolū habet ſeruulū · dūerte opus habebt:
ibi fone latebras 2 īſolita carpe prādia

apud eū ꝫ regales delicias pultibus rusti
canis. ac nobiles strati stercolimo mutate
seruili iurta illud lamentacōis. qui nu
driebant ī croceis. ibiq; āplexati sunt ster
cora ꝫ. nisi q; hoc marie ꝓpheta deplo
rat. oblitas ꝓpe cōdicōis ingenuas cre
aturas. tantū dissilire miseriā: nec
mō nō reputare quod tolleant. sed tamq;
bona magna cōplecti. q; paulomnq; ex
trema sint mala. ꝓtea sequidē ꝫ de se
ipō ait. Ego vir videns paupiē meā:
ī uga ī dignacōis eius. Veruntamen nos
sub hoc one fr̄es ꝫ. ꝑites deplorem⁹
eruptas: fr̄eq; quisq; mīm ī uocē pie
q̄monie erūpat ꝫ clamet. Infelix ego
homo ꝫ. quis me liberabit de corpe mor
tis huius. Studeamq; ecia fumari aliq̄
nosmet ipos. ꝫ a pessimis occupacōibus
istis surripe uel ad horā ꝫ. iaculari aios.
vibrare corda ī id qd̄ suū est: ꝫ quāto
naturaliq; tanto suauiq; eis. Hoc em̄ e
qd̄ dicit. Vacate ꝫ videte q̄m ego sū deꝰ
Acq; em̄ est oculo⁊ visio ista. sed cordiū:
cū dns dicit. Beati mūdo corde: ipi
deū videbūt. ꝓpter hoc e cordis bonū ꝫ. nec
seruili ad hoc ī diget ī strumēto: ꝓpter
em̄ aīe oculus est. de quo ꝓpheta dixit

mquit cor meū: quia obliti⁹ sū cōmedē
panē meū. Pane quod dicim⁹ dictu facili⁹
mḡis est ī cōpactōe dicim⁹ opm: ꝙ longe
sit volubilior lingua ꝙ dēterior: et leuiꝰ
hec ad ibū. ꝙ ad actū illā mouēt. Aliquī
et dictu 2 actu cogitatu facilioꝛē: ꝙ ī eo
quḋē sit ipḡ oꝛe loquat⁹ aīa. suis videat
oculis. suis mānibus opet⁹: ꝙnis et hoc
ītermī dū laboꝛāre eā nēcesse est eciā ī gēitu
suo: 2 mtyra ḡnī quoꝙ aubile cōpūgī. Di-
ḡdē usꝙ adeo vita mea infeꝛno appm
quauit. ḡ solius vtiꝙ passiōis est loca:
ut 2 actōnē passio. ymo 2 ipam quoꝙ
cogitacōnē actio 2 passio pīter occupāit.
Rōne ēm nobis quodāmō passione sūt
cogitacōnes: 2. ī cogitacōibus eciā dolor
2 labor. Heu vitula effraym docta diligē
teritura: assuefacta iugo ignara ḡcubis. Dñi
veniā 2 appārebo ante faciē dei. qui
cessabūt hec oīa: 2 iā nō erit amplius nec
luctꝰ nec clamor sed nec vllus dolor nec
labor vllius. Dñi ītoxicabit aīam vbertas
domꝰ dei: 2 torrens ille īdeficiens voluptatis
dīne. Dñi totū sibi eā sꝛemissim cōtēpla-
cio laīs vēdicabit. Filioli cōcipistamꝰ in
utū dñi. et ebrio suspiremꝰ illuc patria nra
ipa ē: odoꝛemū saltē 2 alōge saluteminus eā.
De cantico Ezechie regis. Sermo tertius.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt
dies suos. perseverantes in sua veritate usq; ad mortem: et hoc quia non timet
dnm. Pessimi qui timore dei non iniciat ad sapiam:
ns continuo dimidiat dies suos: exclamans
p timore. Vadam ad portus inferi. Quum
vtiq; inferni metu cui cepit quiescere a malis.
incipit de bonis ipse consolacionem: quia nemo
est in alterutro consolari. Est aut bona con
solacio de spe salutis eterne: in qua tribulatis
pcis ipsa separabat me ipm a deo. p dei gra
reuniuiscit 2 hylaruit. In quo cui cepit
perfice hoc e pie viue in xpo. necesse e teste
septuaginta psecutionem pacia: ut recens
quidm vertat in meliorem: 2 dulcedo vir
timis ut itu dicam labiis attacta in ama
ritudinem commutet: ita ut liceat dicere. Ver
sa est cithara mea in luctum: 2 canticum
meum in ploracionem. Ploret ergo amarius
amissam dulcedinem qm pius fleuerat admissam
peccati amaritudinem: et hoc tibiu faciat:
donec deo miserante consolacio redit. Qua
demo redeunte: cognoscet eam quam passus
est temptacionem placidem fuisse no desolacionem.
Porro placidem fuisse aderuditionem no
ad destructionem: sicut septies e visitatis
eum dilectus: 2 subito plas illum. Unde et
cognito suo de temptacione perfecte: non

tm refugit sed ecā tēptaꝝ appetit. Ba-
ba me iquiens 2 tēpta me. Crebris itaq;
hugmōi uiassitudinibus me gr̄ē visitans
mē 2 tēptacōis ꝓbatione. i scola vtutū
ꝓficiens. faciente vtiq; visitacione nr̄de fi-
ciat. tēptacōe ne supbiat. et tali tandem
exercitio mūdato oculo mtiori statū ades-
tur: cui fidelit mlyere cupiens. sed corpe
pssus nō ꝑualens adsepim nolens dolēsq;
resilit. Ecustato tm aliquateng q̄ dulcis
est dns eig ecā cū ad sua redierit i cordis
palato sapore retinet: quo fit ut iam
ipm nō ipig q̄cūq; bona desidet: 2 hec
est caritas nō gr̄e q̄ sua sit: hec facit
filiū nō gr̄ētē sua. sed prem diligentē
timor quippe facet seruū sua i cōmoda
declinātē: spes mercenariū sua lucra
sectātē. Dhos ꝓuidubio gradus ezechi
as tūsit et motuit trāsituris. Ego
dixi i dimidio dierū meoꝝ vadā ad por-
tas inferi. Ac si diceret. Cū deposita yma
gine terrestris hoīs ymagīē celestis
uellē portāe: cepi attore ut septū est.
Decipiens exclamauī: vadā ad portas i-
feri. Quo tm timore nequaq; desipiens.
quesiui residuū annoꝝ meoꝝ: ut iā in
uine i operē: q̄ contra me vireram usq;

adhuc Quesumautē ab illo q̄ dixit Sine me
nichil potestis facē. Stetq; em̄ ad ipm̄ sine ipo
nō dicā cōuerti. sed nec reuerti q̄dē poterā:
: ut pote spūs vadens 2 nō rediens. Quesiui
ergo residuū āno:ū meo:ū Quo accepto
nō em̄ negat q̄ tātū ad querēdū: statim
vera expio:e sentēcia sapiētis q̄ ait Fili ac
cedens ad seruitutē dei sta in timo:e: et
ppara aiam tuā ad tēptacōem Tēptacōibz
itaq; cū vrgeret. 2 spes reuans quā cōcepe
rā salutis in nāq; meditari videbtur: dixi
nō videbo dnm deū meū in viuēcib. Qd' vbq;
ihabūdātia ipsūpserā. dixi em̄ ihabūdātia
mea nō mouebo:r meū: nō attēdens q̄m
volūtate tua nō i potestate mea pstitisti de
cori meo vtutē. Qz obze aūtisti faciē tuā
a me. 2 factus sū cōturbatus: nequaq; iam
visur-us dnm deū id est pzem i terra viuēciū.
Nō aspiciā hoiem vltra. videlicet filiū: de
quo dictū est. Et homo ē 2 quis cognouit
eū. Sed nec habitato:ē quietis. id est spm̄ sēm:
de quo scptū est Sup quē requiescet spūs
meus: nisi sup humilē et quietū. Addidit quoq;
Generacio mea ablata est et cōuoluta ē a me
hoc ē bono:ū opm̄ ples. quā ex tmo:e expectā
pturire ut de aīa mea possit dici. et q̄ multos

habebat filios ifirmata est. ablata est aut
pia hec soboles. et cōculcata est a me quasi
tabernaculū pastorū: ad tēpus vtiq; credita
nō eradita metertmū. Item adiecit. Precisa
e velut a textēte vita mea: ut discrerem psūs
vite mee nō i mea, sed i manu oipotētis. sicut
tela i manu texentis. quidem dū adhuc
oraret: hoc e statī i initio succidit me:
quatenꝰ eodē pene tēpe. dedeit et tulit
quod donauit. Sed si defecit virtꝰ mea.
nō tū derelict me: nec pat nō posse pficē
videret. Quid multa. In veritate mor
cōperi: quia in firmitate pficit. et ao
bonū mi q̄a humiliasti me. Cognoui em q̄
de mane usq; ad vesperū finies me: id est
cōsummabis me. nō i solo mane visitacōib⁹
aut em i vespa tēptacionib⁹: sed i vtroq; erit
pfectio mea. Stultus ego qui tm sperabā
usq; ad mane: cū dauid dicat. a custodia
matutina usq; ad noctē. spet isr in dnō.
et q̄ pusillus i spe. quasi leo sic cōtriuit
oia ossa mea: robur. omē videlicet de
adhuc sub tutela gre futurorū confidebā. Cōtriuit aut. quis. nisi adiutorius
nr diabolus. q̄ tanq; leo rugiens circuit querēs
q̄ deuoret. Tu ergo dne erhac cōtritione hu
miliatū. et grauatū usq; ad vesperā finies me.

qm̃ et fem̃ ẽ mane et vespe dies vnq; ꝺ̄ꝰ
obꝛ̃ ego ut didici bñdicã dn̄m ⁊ oī tpe. ho
ẽ manẽ et vespe ⁊ nō sicut ille q̄ cōfitebit
tbi cū bñfecīs ei: nō sicut illi qui ad temp9
ei redūt. 2⁊ tēpe tēptacōīs recedūt. ꝟ dicū
cū sciīs ꝟ bona suscepim9 de manu dn̄i
mala autē quare nō sustinea9. ⁊ mane
quidē sicut pullus hyrūdinis sic clamabo:
⁊ vespe autē meditabor ut colūba: ḡtia9 2
cū gr̃e matutinū auersit ⁊ modū hyrūdi
nis exultās et clamitās gr̃as agā pvisita
cōie ⁊ et cū vespa ⁊gruit. nō deēt sacrifi
cū vespertinū: cum ⁊stat colūbe gemen
tacēmas fūdā ⁊ ebulacōe ꝟ hic em̃ deseruiet
tēp9 vtr̄īq; deo ⁊ cū et ad vespm demora
bit fletq: et ad matutinū letitia. ꝑ ꝑ
merebo ⁊ vespa: quo letq firmat matutō
placet vtr̄īq; deo 2 pcōr cōpūctq. 2 iustq
deuotq ⁊ cui eregione displicet tā ingratq
iustq: ꝙ pcōr securq. sut cer te sicut pul
lus hyrūdinis hinc illucq discurrēs, ma
the me officijs mācipabo: hylarē datorē
me exhibens. oī ueritatē patrēda ⁊ et medi
tabor ut colūba. gemēdo vtiq; quod obstat:
dū qd̄ restat ⁊trucor. ꝟ hoc autē facia mane
2 vespe. hoc ẽ pius 2 posteius ⁊ iuxta quod
⁊typū vēusq; vite dcīm ẽ alabam. non est

cōsuetudīb ut iuniores ante tradam q ad
nupcias: ꝙ ꝙ indifferenē de altea ad al
team trāseat. Quod significāte iob puto
ubi aūt Si dormiero dico qñ surgā: et
rursū expectabo vesperam Quiescens quip
pe ī vespa cōtēplacionīb. mane desiderabat
quo surgeret ad actionē: rursū negociīb
fatigatꝰ expectabat vesperam: libenē repe
tens otia cōtēplacionīb. Potest et per
garrulā aniculā. cāta sit psallēcia ī eccīa.
et p gemētē colūbā. puata oīm suspiria
designari: sed media sētencia magis velle
videt sequēs Vsiculq attenuati sūt oculi
mei: suspicientes ī excelsa Sive em dicat:
attenuati. hoc ē subtiles fēi p assiduitate
suspiciēdi ī excelsa. videlicꝫ sublimia atq
excelsa cōtēplandi sive ītelligat. attenuati
id ē ī nerbeati et a suo quodāmō acumīe
imminuti iurta illud: defecerūt oculi mei ī
eloq tuū. Et rursū. memor fui dei et de
lectatꝰ sū. et defecit spūs meus: Sive ergo
illo sive hoc mō accipiat. nō aliud qꝫ con
tēplacio designat. Ceterū posticr exposicō
sequētibus magis cōuenire videt. Ait em
dñe vim patior Quasi dicat dñe nō spōte.
sed inuitꝰ vī trahor. et arceor a tuā cōplacōe:

ꝑ corpus quod corrumpit aggrauat aiam:
et deprimit terrena ihitacō multa sensum
multa cogitātē. Respōde ergo tu o cōditor
ꝙme: q̄ nostī naturē cōdicōnē. Ne sīpeccā
mea hoc facīūt. nec ē culpa naturē. sed
me pessime cōsuetudīs: ecclā sic inclytonn⁹
nus respōdeꝙme. affigens peccā crucī
sāguīē tuo delens: ut nō sit quod me impedi
at cōplantē. Rā dicā q̄d. aut quis respō
debit mī: cū ipe fecerit. Ad quē me videlicz
aluī vertā. aut quis alius respondebit
ꝙme. cū ipe nō alius michi hāc difficultatē
imo impossibilitatē imposuerit: dando sup
me illam sentēciā. misudore vultz tui com
medes panē tuū. Quod si nō fecerit legit:
sed fecerī: arguit se ꝑ quasi culpā in auctorē
retorserit. cū de natura causatz sit: z totū
sibi imputat. z sub pcīs dicens. Ad faciā
a quid respōdebit mī cū ipe fecerīt: hoc ē
id quod pacior. pcīs meruerī. Quōbrē
q̄d vnū face possū. recogitabo tibi oēs annos
meos: in amaritudīe aīe mee. Pēpe nō sū
dignz ut valeā te cogitāe cū dulcedīe: fa
ciāquod possū. Cogitabo meripm in amari
tudīne aīe mee. Lucē habitas inaccessibilē:
nec queo diu ifīmā mētis aciem radio tui

fulgoribꝫ ifigē: et ob hoc cōfusꝰ redeo ad cō-
suetas 2 familiares in tenebras vite mee
pstme: nō quidē ī eis iterū iacēdo cū mo-
tifera delectatiōe: sed puniendo eas 2 recogi-
tando īanitudiē aīe mee oportebat qui-
dē si fieri posset īuisibiliter me ut ita loquar
demuo qđ male vixi: sed quia hoc nō possū
saltē recogitabo tibi oēs ānos meos īanitu-
diē aīe mee: faciā recogitando quod
reopando nō possū recogitabo autē tibi
quia tibi soli peccāui: ut ī quo ego me cō-
dēpno tu iustificeris: 2 vincas mū cū de me
iudicaris. Jā quidē 2 ante cogitaueraī ea:
sed quia nō satis punita sūt. que me adhuc
impedire possūt: rursū redeo ad ea recogitanda
īanitudiē aīe mee. ſ suscp̄ pcēs ita eyeti-
pata sit. ut iā īpedire nō possīē: nec īfructu-
osū ut arbitror eit hoc studiū Jēpe si sic viuit:
imo qz sic viuit: nō qđē carne sed spū: et
ī talibus vita spūs mei: hoc ē tū ī mei cōsi-
deratiōe qđ ī tuā cōtēplatiōe magis ac magis
corripies me 2 vinificabis me Jqđem
corripior cū me cogitādo cōpūgor: reuiuisco
cū te subleuaty utcūq; ītueor. Jtaq; ostēn-
dēdo me mi corripies: ostendēdo te. vinificabi
Jporro vinificies necesse ē: quia ecce ī pace
amaritudo mea amarissima Jmaraym

passus sū amaritudiē p̄ peccīs ī p̄ncipio
cōuersiōis. Vñ clamauī. vadā ad portas
īferi: amariorē p̄ terroribus ī p̄fectū cōuer-
siōis qñ dixī. nō videbo dñm deū ī t̄ra vi-
uentiū: sed ecce ia peccīs peiētia punitus.
et sopitus ēroibus qui ī pugnare solebant.
ī hac tñ pace amarissima sustineo amari-
tudinē p̄ defectū cōtēplacōis. Verū q̄ michi
pcā miserādo donasti. 2 cēptacōes inundādo
supasti: ecā nūc o dñe ī reddes leticiā salu-
taris tui. hoc ēppe ē qđ ait. Tu autē eruisti
aiām meā ut nō pe-ret. ī cōflictu videlicē
vicioꝝ sue ī impetu cēptacōnū: p̄ecisti
post tergū tuū oīa pcā mea: sedm mise-
ricordiē miserationū tuarū. Nec ī merito
nec em mfernū cōfitebit tibi. quo ego vtiq;
pene descendera cū ī uoluētibus pulsare-
cēptacōibus: quippe quia nisi deus adiuuit
me paulominus habitasset ī mferno aia
mea: sednec mors laudabit te. quia minus
aliqñ detinebar dū adhuc iacere mortuus
ī pcīs: nec expectabūt q̄ descenderē ī lacū
veritatē tuā: q̄ filius post gustatā dulcedi-
nē cōtēplacōis ī lacū descendūt desperacōis.
Nos sicqđē ē iacēti ī pcīs ante cōuersionē:
ī fīng succūbēti cēptacōibus post acceptā
remissionē: iacus vēo desperanti post exptā

cōtēplationē · ꝑā quīto q̄s ad alciora ꝓficeit:
tūto q̄ruꝫ si conuerterit collidit. quādo
ruit ꝓ nō ritur ꝑuerꝫ cōfitebit tibi · hoc ē.
q̄ nā quidē fuit conuersi. sed tēptacōibus
supant: ꝓ Resp mors laudabit te · hyj vtiq;
q̄ necdū cōuersi · nec cōfessi · letant pocius
cū male fecerīt & exultāt ī rebus pessīs:
ꝓ mortuo quippe q̄si qui nō sit penit cō-
fessio: ꝓ nec expectabūt q̄ descendūt ī lacū
veritatē tuā: quos defuncto dñe cōtēp
tacionis ī lacū ꝑdie diffidēcie forte devolui
cōtegeit: quod ꝑcul dubio fit: cū minuꝫ
q̄s tristicia poste acceptū tūtū letici ab
sorbet. ꝓ Sed vō viuēs viuēs ipe cōfite-
bit tibi · Est qui viuēs carne mortuꝫ
est spū · et q̄ mortuꝫ ē carne. michilominꝰ
mortuꝫ est spū: sed horū neue laudabit
te. nec cōfitebit tibi · Ceteri viuēs viuēs
cōfitebit tibi · Qui videlicꝫ nō tm carne
sed et spū viuit · ipe cōfitebit tibi: sicut
et ego hodie. hac me duplici vita tuo mu-
nere viue cōfido · Deqnt pat filijs notā
faciet veritatē tuā ꝓ reuelat seruo ve-
ritatē. quia seruꝫ nescit quid faciat dñs
eius: sed nec mercenarioꝫ rapit ad cō-
tēplandā veritatē · qui ꝑdā q̄rit vtilitatē
suā: filio aute pat notā faciet vitatē

sua que audit dicete. Veruptame nō qđ
ego volo: sed qđ tu pater. Reuelat illis
seruo dei potestas. mercenario felicitas.
filio vitas: nō q̄ ī deo ista discretu sit.
cui dē posse quod felicē 2 vere cē:
sed a creatura cūtor q̄duisis cuisdē creā
ture affectibus. duisis sensibus respectuz.
Cū sēo em sciās: 2 cū puerso eit puersq
Audi deniq; voce filij dñe saluū me fac.
Quare. Forte ne ardeat īferno? forte
ne fraudet p̄mio. Nō nquit Z psalmos
nros cātabimq cūctis diebus vite nre ī
domo dñi. Nō nquit ista salute ut penas
vite ā īferni. ā ī celo regnē: sed ut te
teneā cū illis laudē: de quibus scptū est
Dei q̄ habitat ī domo tua dñe: ī secula
seclorū laudabūt te Berus dicit: vadā
ad portas īferi? ut euadam. nō videbo
dñm deū ī tra viuēciū: filiq; psalmos
nros cātabimq cūctis diebus vite nre ī
domo dñi Cui sile ē illud. aperite mi portas
iustitie: ī gressus meos cōfitebor dño Et
q̄ timet ne ad portas īferi. et q̄ deū cupit
videq̄ pter quietē suā: vterq; pfectū q̄rit
q̄ sua sūt. Porro q̄ psalmos cantare desideat
ī domo dñi. nō sua uel pcula fugit uel lucra
appetit? sed illū pcul dubio diligit: que laudāe

gestit cūctis diebus vite sue. Laudat non
melo meritū: q̄ vnit et ignat p̄ oīa se
cula seculoꝝ. Sermo ī icūmo de vsu orōis dñice
Fiat voluntas tua sermo quarto

Fiat voluntas tua: sicut ī celo 2 ī terra
Voluntas dñi fit p̄ q̄ p̄ angelos
creauit facies eos dē: postmodū ī eos
fra beauit. Sicut e cū quod erat ī principio
cui-nē suscipies dicit 2 veꝝ dicit factū
cuius: sic voluntas illa et na ī angelo fra
est: cū angelica oīa ī se absorbuit voluntē
Qd mi dicat fra ī angelo: cū angelica fra ē:
Hec em illa summa felicitatis ē: hic voluptatis
celestis torr-ēs. q̄ dīna voluntas ipa fra est
etiā angelorū? ut quēadmodū placet deo
vniūsitas āmīstr-neōis hui: sic 2 ipi ī oīb;
delent. Hoc igit oratio ut sicut ī celestib;
fra est creaturis fiat etiā ī terrenis: ut sic
angelus sic 2 homo adhereāt deo vno cū eo
spū sit. Sed heu me quot obstacula sepant:
quot phibēt ī pdmīeta. Obicit sese malicia
media: obicit infirmitas: obiciat cōcupīa
2 ignorātia nīa. Ju est em nobis a natīa
magis autē ab ptīnacione nature. affec
queda pessīa 2 libido nocēdi: ut ī certigui
bilis ī veniat ī miseis aīabus malicie mīs
delectio Qd veꝝ lōgiq a voluntate dīna:
Plane chaos magnū inē nos 2 illā fīmatīā

est ī hac ꝓte ⁊ cū ſp eū delect ꝓſtre lūſtia ⁊ ī qrelis : nobis cōtra ſuggerat affō
ciq̄delissīa et ī nocīs velle nocē Hīc oīb⁹ ma
dix amaritudīs germīat ⁊ hīc īmdie hīc
detractōnes · hīc diſſencōes pullulāt : hīc
ſilueſcūt īimicie Et hec quidē gmina vi
rulenta ꝓdi ſēp necesse est falce iuſticie ⁊
qua videlicz extorquemq nobis · ne cui fa
ciamq quod nolumq nobis fiei : ſed ī volumq
ut faciant nobis hoīes ⁊ nos eis eadem faci
amq · Eradicare tū à extirpāi a cordibus
noſtris oīno nō poteit malicia : donec m
mūdo fruimq qui positq ē ī maligno · Co
teri quidē ſerpētis caput : ſed extrui est
frequēt calcaneo eiq īſidiāte Secūdo
loco ipā quoq corruptibilis hui⁹ īfirmitate
corpis ꝓpedīt : ne volūtas nra dīne valeat
cohere · Nobis quidē quod molestū ſētimq
nō pt nō displicē : et frequēt ī hijs volūtas
nra a dīna dissidet volūtate ⁊ cui ne peitq
adiseē fortitudo ē nobis nacū : q̄ ſeda ſpes
ē vīutis Nec sola īpedit afflictō corpis ·
īpedit et cōcupiscēcia : qua multiplicibus
distrahimr desideriis Cui autē potit āfrac
tuosa ⁊ angulis plena volūtas ei vmiri ⁊
q̄ rectissima ē ⁊ oībus ī distorta · Heu
me dīne deus · quia vndiq̄ īi bella ⁊ vndiq̄
pricula : vndiq̄ īpedimēta · Quacūq̄ me

et me circumdederunt

vertā nulla ſecuritas: 2 que mulcent 2
ꝯ moleſcant timeo: 2 eſuries et refectio
et ſōpng 2 vigilie · 2 labor et requies mi-
litant contra me Diuias et paupias ne
dederis mi orat ſapiens: nimiū · qz vtrobiꝫ
laqus · vtrobiꝫ periculū Qz ſi repmit tpa
cia cōcupiſcentiā hoc ipſe i hmōi remediū
ē: cit quidē vno tā nō nulla · ſed plena
nō cit Hinc 2 aplūs de ſe futet Ego ipe
nit mēte cōſcio legi dei: cui ne autē legi
pcī erpte ergo coheret et erpte diſſidet:
donet demat quod pfectū ē: et quod erpte
ē evacuet Quinta ē ignorancia: quā
et ipām vobis plimū abeē nō ignoratis
Quo em pacto voluntatē ꝑ tuā ſequar:
ubi ignoro eā Cognoſco autē tm erpte:
et nondū ſicut cognita ſit Ppterea iqrenda
ſunt nobis cū oi deſiderio i cremēta pru-
dencie: ut magis ac magis notā faciat
nobis deus voluntatē ſuā: ut ſciamꝰ qd
acceptū ſit ei oi tpe Hic virtutū cōſummatō
vmonē illā tm felicem · tm deſiderabilem
cōſummabit · ut ſit nobis cū deo vna voluntas:
et qcūqꝫ ei placet placeat ſit et nobis: ntqꝫ
hoc nobis cit ut de angelis ſupdictū eſt ·
Quo pfectū rectitudo Quamꝰ autē ut adueniat

regnū dei: quo videlicz nobis plena sit de reg
ni potestate securitas. ¶ Qui autē petimg ut
sāctificet nomē eius: oīo sup nos i eis notā
am pgē cōcupiscimg: ubi nimirū nobis
i nobis et felix securitas et secura felicitas:
i eū q̄ sup nos ē tota nā spōs vehemencia
rapiemū. ¶ Sāctificet nomē tuū sicut eis
glia. Et illa q̄ non sca. ¶ Fiet cū dicit
sca glia eius. cū i sctitate glorificat a nob:
sicut et voluntatē eius q̄ eterna ē i nobis fiet
postulamg. ¶ Hoc go primū petimg fieri quod
maximū ē: ut nobis glie illius i notescat
scitas illibata. Exinde quod ad nos spectat
optamg: et regni potestatē pacē securitatē:
et voluntatis eius i nobis pfectionē pacē iocū-
ditatē. ¶ Sed quia necdū illa pfectione gau
dentes. nō sine magno labore dīne possim
obtēperare voluntati: opus ē pane cotidiano.
¶ Dimitte nobis quoz aberrātes ab ea. et deliquē
tes hoc est derelinquētes eā: nectio pro
indulgencia supplicamg dicētes. ¶ Dimitte
nobis debita nostra. ¶ Et ne forte i eade
recidamg. post acceptā venia petitum:
oramus a nobis idē ipe ē. ne īducat nos
i tēptacionem: sed magis eruat nos et
liberet nos a malo. De tripha cohencia
vmaloꝝ clamoꝝ et gluttinis. Sino qui

Non sit stamq; tam die ociosi q̃rimq; eñ et quid q̃rimq; et quis ẽ qui nos cõduxit. Deñ q̃rimq; deum exspectamq;. ꝓ̃ est ꝓ̃ia res nec piu aĩ: cũ illa q̃ singulaꝝ pietatis noĩe gl̃iet sese sepiq; q̃ratur esse frustratã dicens Quesiui illũ: et nõ iuenĩ. Est eñ sicut amabilis ita eadã ãmirabilis: quia cũ nõ q̃rit iuenit: et nõ iueĩt cũ q̃rutur. Si mihi essemq; exquo fcũs ẽ homo sup̃ terram. et usq; ad cẽtũ milia aĩ noꝝ uita mã extendẽt: nõ eẽt tñ cõdigna ꝛ̃ficio huiq; tp̃is ad futuraꝝ gloriã q̃ reuelabit in nobis. Ecce nũc tẽpus q̃rendi: ecce nũc dies inueniendi ꝓmissionibus suis. Querite inquit dñm dũ inueĩ ri ꝓt: inuocate eũ dũ ꝓpe est. Erit tẽpq; q̃ nõ eẽt locus: cũ ille fons misericordie interminabili sitiabit sitientes. Queretis me inquit: et nõ inueĩetis. Vong es dñe aũ quereti te. Si q̃rentes: quã tonaguis inuenietis. Si tam dulcis ẽ i meditãe: qualis eẽt i ꝓsentia. Si mel z lac dulce ẽ sub lingua: quid eẽt sup̃ linguã. Hic ꝓbate vos fides si tua estis: si nõ erubescetis. Letet inquit cor q̃rentiũ dñm. Si gaudetis ad labores si toffenso si defesso pede cursus viam mãdatoꝝ dei ri si cotidie ueluti hospes statq;

rectencior ē ad ꝓficiendū et ꝓficiendū ꝯ ad
ĩcipiendū: ꝓfco ꝙritis faciem eiꝰ sēp. Quo
go abiē dilectō ⁊ ꝙrenq eiꝰ vbi ē.
Quid dixi miser. ⁊ vbi nō ē. ⁊ clarior ē
celo. ĩferno ꝓfundior ⁊ latior terra: mari
diffusior. ⁊ usq; ē. ⁊ vbiq; ē: quia nec ab
est ulli nec ullo capiē loco. ⁊ ipē hic ē: sed
ego hic nō sū. Dē veracius videretur
ut tu hic nō ēēs. et ego hic essem dñe. Sed
ego nec hic nec alibi sū. quia ad nichilum
redactꝰ sū et nescio. Dē ad nichilū ad
ē ad ꝓrem et nescio: quia nō fuī ibicū
ꝑmq parēēs meus denorauit me morsu a
mariss̄ hīc ē q̄ corde cōfractꝰ ⁊ corpe
diffluo ĩ voluptatēs. ĩ amaritudines ⁊ habēs
ĩnatam culpā. penā cognatā: totꝰ fluidꝰ
et enervis. ⁊ ille autē qui ꝺemipē ē qui
dicit ego sū q̄ sū. verācit est: cui ē esse
quod est. Que ergo ꝓticipacio ⁊ q̄ cōuēcio
illiꝰ q̄ nō ē ad illū q̄ ē. ⁊ Quomō possūt
tā diuersa cōiūgi. ⁊ ruich aut scīs ad
herē deo bonū est. ⁊ mediate ei iūgi nō
possumꝰ: sed ꝓ mediū aliquod potiē fiet
fortassis ista cōiūctio. Et ne diucq vos
ꝑtrahā ⁊ tria sūt vicula quibꝰ ei astringimur:
et sic ea ut sola cū solis istis ut istorū

sitibus oē quod ligat² liget² Et p̄mum
accipite funes⁹: scdm̄ clauos ligneos uel
ferreos: tertiū gluteū. p̄mū astringit fortit
et dure⁹: scdm̄ forcig 2 durig: tertiū suauit
et secure Fune quodā dñō alligatq
est i-dēptori si quis forte de bemētioze
tēptacione turbat². ꝓponit sibi honestius
i tuitū. meōzi ꝓmissioīs⁹: et hoc tertium
funē se i-tinet: ne ꝓpositū pctiq abrūpat²
Duriū ꝓfēd vīculū 2 molestū⁹: sed 2 pcu
losū minus: 2 qđ diu teneī nō possit. Fragilē
putrescit funes: 2 pudoziſ vīculū aut
oblīuscīm̄ aī abrūp̄mq cito Est autē qui
clauis cōfigit² dño mātestatis quē timoz
dei ligat⁹: q̄ nō ꝓpauescit ad vltq hom̄:
sed meōziū gehēnaliū tozmētoziū. Et hic
quidē nō pectīe metuit: sed ne dē duriuſ
tū 2 forcig p̄mo i p̄mit²⁹: quia illi cū ille va
cillet ꝓposito: iste qđ tū nō amittit Tercig
ueō gluteine ei cōglutinat². id ē caritate⁹: q̄
tū suauit q̄ secure ligatq. adhereēs deo vnq
spūs ē cū eo ⁊ iste est qui q̄cūq vndecūq
scīue q̄ fecit scīue q̄ ei fuit. ad suū cōmodū
i-uocat et retorquet Vtuſ hugmōi hō
2 lyndatī spūs i fluēs maiestate⁹: q̄ suauiuſ
et vnctq portat oēs 2 portat² aboīibusq
Terribilq 2 horribilq ipa gehēna iudicat

uel ire leuissiā uoluū oīpotētis scienē offēdē. Hic est finis amator: et pfi' isr'. Hic est q̄ multū orat p̄ ppl̄o: et p̄ciuitate sancta ihr̄lm Glutmo bonū ē aut vsauas Bonū ē reuera 2 iocūdū: quia alio duo ne mala direrī cōpatione istiq̄ ḡuia erī portabilia sut Sed ille miscr̄or̄ oculus q̄ nouit figmētū nrm neminē saluādo4 dimittit ī pmo: sed p̄uehit ad scdm: et nec ibi deserens p̄ducit ad ēcuū pmo siquidē quia pudet deserē. estuātes ut sustinemq̄ ad hora: scdo iā timētes et sperātes p̄ficimq̄: ēcio p̄ficimī amātes. Hic igr̄ duobus p̄cedētibus timore pitr et pudore exclusis: īsoliq̄ amor̄ rectitudīo cōmoraī. Ita et ip̄s pus quidē ligat: scdo crucifigit: ēcio glutmo sui aromatū ī vnctione līmitur: nō q̄ opus habēt corp̄q̄ istud huiusmōi aromatibus soliday. quod dissolui oīno nō potuit aut vide corruptōēz: sed qui p̄ nos iude orā spūta sustinuit: p̄ nos quoq̄ fidelīū nō ē dedignatq̄ vngēta. et attende q̄ vir vniq̄ diei spacio ī fumbus 2 clauis moratq̄. cū vnctione victor et victurus phēnix resurrexit. Hic 2 electos ī duobus p̄dictis nō diuicq̄ patit ī morai sed vnḡ

cos ꝑ uncōne mē sue: ut crucifigi mūdo
et mūdus illi: nā i ſui-gūt ī noīe ſp̄ūs
et dicūt. Quis nos ſepabit a cāritate dei?
Hoc glutino agglutinauit nos ſibi ille di
nūg ī tūtg a cōſtitucōe mūdi: ut eſſemg
ſcī 2 ī maculati ī cōſpectu eiꝰ ī cāritate.
Scimg enī quia q̄ natꝰ ē ex deo nō peccat:
q̄ generacio celeſtis ſeruat eū. Generacō
celeſtis ē ekna p̄deſtinacio: qua deus p̄uidᵗ
cōformes fieī ymagīi ſue filiī dei ſui. Ex his
nullus peccat id ē ī pcō ꝑſeuerat: quia no-
uit dñs q̄ ſūt ei: et ꝓpoſitū dei manet
īmobile. Et ſi horrēdoꝝ cr̄imiū nota dauid
īuīt² et īſignit²: et ſi maria magdalene
ſeptē demoniīs cūmulat²: et ſi princeps
aplōrū ꝑfidie negacōis ſubmergit²: nō ē
tū q̄ de manu dei poſſit eripi. Quos enim
p̄deſtinauit hoc et vocauit: et quos vocauit
hoc et iuſtificauit. Bone huic adherē bonū
eſt. Queīte fireē q̄ute dñm 2 cōfirmamī:
q̄ite faciē ei ſemp. Queīte dñm: et viuet
aīa vra. Et aīa mea inquit illi viuet: q̄
mūdo mortua ē. Que cū mūdo viuit: nō
illi viuit. Hic go q̄ramg eū ut ſemp q̄ramg:
et cū veneīt q̄rē nos. dicat de nobis hec
ē gnātio q̄renciū eū: q̄rēciū faciē dei iacob.
Recip q̄riant² porte eternales: et me⁹ at-
tol gloze et nos cū illo: q̄ ē deꝰ bñdēs ī ſcla ſcl̄oꝝ

De vbis ~~abatur~~ abbatur. Quis custodiam
mea stabo. Sermo sextus.

Legim in euāgelio: q̄ p̄dicante dño et
sub mistio edendi corpis sui discī
pulos ad coīcandū passioibus suis āmonēte
diver-unt q̄dā. durꝫ ē hic sermo: et ex hoc
iā nō fuer-unt cū eo. ~~nē~~ rogati vēo discipli
an et ipi vellent abire: dñe mq̄ ad quē
ibimꝫ. Verba vite eēne habes. Et nos
uobis fr̄ēs usq̄ hodie quibus dā manifestū
ē. q̄m uer-ba q̄ loquit-ꝰ ihesus. spūs et
vita sūt: et ꝓptēa sequit-ꝰ illū. Alios
dura vident-ꝰ: et miserā alibi quer-unt
cōsolacōem. Papia siquidē i plateis cla
mitat. Lata videlicet et spaciosa via q̄
ducit ad mortē: ut reuocet ābulantes
p eā. Deniq̄ quadragesīa ānis īsit primꝫ
sui gr̄acionē huic: et diu sep hi errāt
corde. Habes et i alio psalmo. Semel lo-
cuty ē deus. Semel vtiq̄ semp: una
eēm et nō interpolata sed cōtinua et
et ꝓtua locucio ē. Reuocat autem
pdicatores ad cor. et de cordis errore re
darguit: q̄ eo q̄ ibi habitet ipe. ibiq̄
loquatur: faciens nimi-ū qd docuit
ꝑ ysaiā dicēte. Loq̄mi ad cor ihe-usalē
p̄ā babilō q̄m ēra ē. nec pt sustinere

vnius⁹ ſermones eiꝰ elongat⁹ a corde⁹:
et i cam⁹ne magi⁹ ābulat tāꝙ mortua a
corde: ymo tāꝙ colūba ſeducta nō habēs
cor Vlt eī tt letū cū maleferet et exultāt
i rebus peſſimis⁹: audiēs ꝙ vocē dñi huiꝰmōi
gaudia nullatenꝰ approbātē. ſed detestantē.
ſed arguentē. ſed condēpnātē: fugit abſcōdit et
ſe ī ſilitudiē ꝓuaricatoris ade Ved heu me
ꝙ vle optimētū ⁹ris miſera aīa: ꝙ ī vtile
⁹ris optimētū folia eī ſūt ꝙ ī teris⁹: folia
ī ꝙ q̄ nil tibi caloris ꝓbeant: nil habeant
ſoliditatis. Vtro demꝙ ſole aresceīt⁹: et
ventꝰ vrens diſpergēt illa: tu vcō nuda
et miſera r-manebis Tuc ergo michil optū
quod nō i-uelet⁹: qm̄ veniēt dñs ⁹ illuī-
mabit abſcondita tenebraꝝ-ū. et manifestabit
cōſilia cordiū-ſtō erit ⁹ tū quo lateas miſera
Ji-ustina dicēs montibus cadite ſup nos.
et collibus opite nos: qm̄ nuda et aptū
oportebit teſtare cū t-bunal xpi⁹: ut audi
as vocē iudicij: ꝙ vocē cōſilij cōtēpſiſti Et
te eī quid loquit⁹ deus Agite mist peītēām
et diſſimulāt mihi et cōtemēt aures ſuas:
2 dicāt Durꝰ ē hic ſermo ſtō ſic impij nō ſc.
diſſilare poteīs cū ſonabit aperti illud vim
et audicō mala ⁹ste maledicā ī ignē eternū.
Videtis fr̄es ꝙ ſalubrit⁹ āmoneat nos ꝓpha⁹:
ut ſi vocē eiꝰ audieīmꝰ hodie nō obdurem⁹

corda mea: Unde etiam pene uba et in euāgelio legitis et in ꝓpheta. Audit eum dns in euāgelio. Oues mee uocē meā audiūt. Et scīus dauid in psalmo. Populus meus et ego. haut dubiū q̄n dīm. et oues pascue eius? Hodie si uocē eius audieritis: nolite obdurare corda ura. Utilius nāq; et multo salubrius est hodie audire eū cōsulētē. cōsolantē. amonētē docētē? et ut multū arguētē. mēpantem corripiētē: q̄ in die illa tā amara. tā lugubri. tā tenebrosa audire illū inducentes. indignantē ulciscētē. seuientē cōdēpnātē. Bonū in me ut humiliet ut corripiat me iustus in misa. mēpet me. q̄ ut oleū peccatō īpiguet caput meū: ne forte hui iniquitati pcutiat uga oris sui: qui uasa de figuli uirga ferrea cōterent. Donū in me uba labioꝝ eius cū ꝓpha custodire uias duras: q̄ pie cū impio mēficī spū labioꝝ eius. Fuit enī si quid amaritudinis senecio in uoce eius nō sīt dulcedine ē: qui cū natu fuit me uerecundabit: imo ueō et ipa indignatio nō aliunde q̄ de mia ē. Quos enī amat arguit et castigat. et flagellat oem filiū quē recipit? uisitas in uirga iniquitates eius et in uerberibus pcm ipius: miam aute suā nō dispget ab eo. Apte ia q̄ prudētes sūt nō operiūt ulnera sua. sed detegūt:

cōfitenē dñō qm bonꝰ · qm i sclm mia ei⁹
et sic vinū ꝑ pheſiam ꝑfudit : ut non
deſit oleū cōſolacōis . Aptèa mꝰ sapiens
apphende diſcplinā : neq̄ irascat dñs
et iā ſcōm multitudinē ire ſue nō ſēnat : ſ
recedat zelus eiꝰ ab ipō . Inde ē eī qꝺ cor
sapientiū ubi tristicia . cor stultoꝝ ubi
leticia : ſed tristicia illiꝰ gōtet ī gaudiū :
et eyēma gaudij illoꝝ q̄ iuctus occupa
bit . Audi dēmꝰ abbacuc ꝓpheta quomō
dñm nō dissilet ī ci⁹ epacdem : ſed ſedula
ac ſollicita cta ea cogitacōe uerset . Ut
eā Sup custodiā meā ſtabo et figam
gradū ī munitionē : ut videā quid dicat
mi : et quid ꝛespondeā ad arguētē me . Et
nos ergo obſecro fiēs ſup custodiā mā
ſtemꝰ : q̄m tempꝰ malicie ēſt . nec mſēr
limo . miſeri hūiꝰ corpis . ſed ī cōſde ubi
xps hītat . ī iudicio et cōſilio ꝛōnis ſit cō
uersatio nra : ita ſine ut nō ī ipa habeam⁹
fiduciā nec fragili mutatī custodie : ſed
figam⁹ gradū ī munitionē firmissīe petre
xpō totis viribus īnitentes : ſicut ſcptū
eſt Qui ſtatuit ſup petrā pedes meos :
et direxit gressꝰ meos Sic ergo cōſtituti
2 ſtabilita iā cōtēplem ut videam⁹ quid
dicat nobis : et quid ꝛndeam⁹ ad arguētē
nos Omꝰ eī cōtēplacōis gradus iſte ē

dulcissimi · ut incessanter cōsideremq; quid velit dñs · quid placeat ei · quid acceptū sit coram ipo : et qm̄ in multis offendimq; oēs · et cortitudo nra in illis rectitudine uoluntatis offendit nec quisquā ei ad capturā pt̄e · humiliem̄ sub potenti manu dei altissimi : et ōno solliciti simq; miserabiles nos exhibeā in oculis mie eius dicentes Sana me dñe et sanabor : saluū me fac et saluus ero et illud Dñe miserere mei : et sana-aiam meā quia peccauī tibi Postq̄ enī in hmōi cogitacōibus mūdatq; est oculus cordis · nā nō in spū mō cū amaritudine · sed in dño magis spū cū multa delectacione versam̄ur : nec nā cōsideramq; q̄ sit voluntas dei in nobis · sed q̄ sit in se pa : tota enī in uoluntate eius : ut hoc nobis in oībus utilibusq; atq; ōno cōmodius ee nō dubitemq; : quod eius gerit voluntati · et ppterea ip̄i sollicita volumq; cū seruade vitā aie mee : tā sollicita simus quo ad possumq; ab ea nō deuiade Demq; cū iam in spūali exercicio aliquatenq; proficimq; duce sequente spm · q̄ secundū ecclā alta dei cogitamq; ip̄i suauis sic dñs · ip̄i bonus in semet-ipo : oratēs cū pheta Ut videamq; voluntatē dñi · et visitemq; ea nō cor meum · sed templū eius : et cū cōde [illegible] pha michi loquimur dicentes : ad memoriā animā meā cōturbata est in me ppterea meor ero tui · In his enī duobus

cota spiritualis cōuersacōis sūma uersat⁹: ut ī mā cōsideracone turbēt et cōfortemur ad salutē: ī dīna respirem⁹ ut de gaudio spūs sc̄i habeam⁹ cōsolacōem: et hīc timorē et humilitatē: inde veō spē cōpiam⁹ et caritatē De cute et carne et ossibus aie ℔ vij

Beatus dauid ī ps̄ xxxiiij⁰ de iustis loq⁹ dicens multe tribulacōes iustor⁹: sed de oīb⁹ his liberabit eos dñs Custodit dñs oīa ossa eor⁹: unū ex his nō q̄eret⁹. Quod neō dem⁹ cē de corporeis ossibus arbitret⁹: pserī cū tot bōr⁹ mīm ossa cōfracta sit manibus hom impior⁹: et cōtrita dentibus bestiar⁹ Sed miranda pietas et miserāda iudicū cōdicio aiar⁹: q̄ licet tā multa foris ī gem⁹ vinacitate peripat⁹ nulla tñ pspicacitate semetipas sicut sūt nosse aut cogitare sufficiat⁹: sed egeat oīd figuris ⁊ enigmatibus quibus dā corpoream silitudinē: ut ex visibilibus ⁊ exterioribz possit uel aliquateng ī uisibilia atq⁹ eterna cognosce Ponam⁹ itaq⁹ velut quādā aie cute cogitacionē. carnē affectionē. ut cōsequēt os eq ī tēcionē accipē possim⁹ Hic em̄ erit ī ossib⁹ ī tegūtate aie vita. ī carnib⁹ ī corruptōe saīas. ī cutis spē pulchritudo. Que sūt go tribulaciones iustor⁹ nisi q̄ medā decolorat⁹

cuius cū videlicet ⁊ utilis cogitatiō ī corde ver-
sat⁹ nonnūq; ud eciā cuius ulneat⁹. nisi ad
hoc usq; cogitatiō p̄niciosa p̄cedit. ut delec̄ta-
cione corrūpat⁹ affectio ꝑ am ossa iḋē iustor⁹
oīo integra atq; illesa custoduit⁹ a dño. ut
nūq; fi-angat⁹ ꝓpositū cordis eor⁹. nūq;
salubrib⁹ ītentio cōtem-nt⁹. ut videl; cōcupis-
cencie titillanti eciā detur assensus. Sicut
eni pcti cogitatiō decolorat. affectio ulneat
sicut cōsensus oīo animā necat. Cauendus
go dilectissimi cogitationes utiles ut animi
nr̄i-ni faciem decora p̄manent ut oblati
q; retro sit id ē ꝑfin m-m et domū p̄is
m-i cōcupiscat rex speciem nr̄am. Ereamq;
de cra nr̄a ut nō cōprehendat nos cogitatiō
spectans ad voluptatē carnis. Ereamq; et
de cogitacione nr̄a id ē a cogitacōibus carni
ositatis q. minim-i cū sensibus corpis hinc
carnali utiq; cognata ē voluptati. ereamq;
eciā de domo p̄is nr̄i. ut fugiamus eciā
~~superbie~~ cogitationes superbie et vanitatis
Ereamq; nos aliqui sicut et ceteri filii ire.
eramq; et nos eripiē diabolo q; nimirū regē
sup oēs superbie filios. et ī mōtibus elatōis
sedē sibi atq; habitaculū felicissimū ꝑparat.
Q; si forte aliqui talis aliqua cogitatio mētē
subierit. tota sollicitudie laboremq; curis

ablue et eradē ſordē q̄m nos maculare
cōſpicimꝰ clamātes cū ꝓpha dicētes Aſ
perges me yſopo 2 mūdabor lauabis me
et ſup niuē dealbabor ~ja veo ſi q̄n p̄ciuia
2 negligēcia meum tm̄ſierit cogitacō inutilis
ecia i affectū cordis · ſcietes q̄m nō macula
ē mā · ſed plaga · cota feſtinacioē ad auxiliū
ſpūs ſ adiuuat · firmiter mē mām recurrang
clamātes iſtud de ꝑ dicētes Dne miſerē
mei ſana aiam meā q̄a peccauī tibi hu
mane em̄ ſuit tēptaciones iſte nec exco
cuei poſſūt · q̄ deū ihoc corpe mortis pegri
nam̄ adhuc · nemo tm̄ puniēdat a diſſilleat
iſta · q̄m et ſi mortifera nō ſūt ēte piculoſa
~jnfecioē veo et ꝓpoſitū mētis ea ſollicitu
dine cuſtodiamꝰ frēs · qua vitū aiai ſi nos
trarū volumꝰ cuſtodire · q̄m iſtud oīno ē
pcīm ad mortē · cū ex cōſenſu et deliberacōe
deliberacione deliquimꝰ ꝓpo iudicū con
dēpnati nec ideo ſane id dixerim ut deſpet
ſi quis forte delicti huiꝰ ſibi cōſcius ē ·
ſed ut expauescat pcipiciū · et q̄ cecidit ad
iuuat cuius ut reſurgat · noueit em̄ ſe
cecidiſſe a iuſticia q̄cūq; q̄ſmodi ē · cuius
os cōfractū ē 2 cōmyelitū · noueit p̄ciſū
ſe a corpe xp̄i · q̄uo mmbrū legit̄ os nō cō
mmuetis ex eo ꝙ cū 2 i paſſione ſua licet pla
gis vulgarū liuore decolorata ſit cutis ·
ut liuore eius nos ſanaret̄ · licet clauis

vlnata sit cuo · et lancea latus eius aptiꝰ
ut sanguē eius redimentū ob tm nō ē communi-
tū qz eo gtea et scūs dauid pō ē occultatū
mḡt ob meū qm ate quod feci tm occulto et
ī alio ps Ossa mḡt mea ut cremū auert.
sp̄ tuc fit cū oem delectationē bonū gustus amis-
se nm̄ videat. solāḡ sibi aride intēcionis for-
titudiem reseruasse · et vide ne forte tale
aliquid ecīa btūs iob patet cū dicet pelli
mee cōsumptis carnibus adhesit os meū ·
ut videlicz corrupta affrone · vix sola sibi ī
tēcionē spūalē cogitacō vēdicauit De verbis
apli Cum glat ī dño gloriet Sermo octauꝰ

Qui glatur ī dño glet.

Questionat aplus glam. qm̄ ē creatōis
no creatie secm illud Gloriā meā alt nō
dabo · Et · Gla ī excelsis deo · et ī tra pax
hoīb⁹ bone voluntatis · Sed nō nobis dne
nō nobis sed nōi tuo da glam Sed cōsideaut
rōnabile ē creaturā adeo affrūe glam · ut
ñ vix ā nullo ab hoc cōpesci desideio possit ·
ppe cū ad ymaginē fcīm ē factorē · gtea secm
dactū adeo sibi sapiam saluberrimū adiuuet
cōsiliū dicēs · Quis de psuadet nobis nō pt
nō glari · saltē qui glaret ī dño glorietur ·
et cōsidera quātū sup excedit paulꝰ phūs
phōrum sapientū mūdi huius · cū mmi rū stul
ticia ē apud deū Cū em nōnullos videat
phī alienis delectari laudibus · sed cōsiderā

tes · et glām abūnicē querē · q̄ mē cōs fuere
p̄cipiū p̄udent⁹ aduerterūt vanā eē hmq̄
mōi glām z penitꝰ cōtēpnēdā · sed cōside
rantes deinde · ac studiosiꝰ īq̄rētes q̄ nā
appetēda eēt gla sapienti · hic nā plane e-
uanuerūt īcogitacōibus suis · p̄ra cuiꝰ
suffi-ē gliam arbitrantes · quasi vo aīa
q̄ a semetipo eē nō pt · a se possit eē btā · Si
cui go cupidi laudis alīene tota sollicitudiē
opam dabāt ea opa q̄ que mirarent⁹ hoēs
et laudarēt · sic ista sola ea iudicabāt eē
sectāda · q̄ mīor arbiter · aīmq̄ ꝑbaret
et hec quidē suma phia hmq̄ mūdi sapiē
cīū ē · ipā quoꝰ mīng habēs lucē ꝑ sor
veitatī · Vñ et vtiꝰq̄ glām sublimi vītutis
cōtēplacōne trāscendēs aplūs Q̄ui gliat⁹
īquit nō īaltēo nō īse · sed īdño gliet⁹ · et
ea q̄ vītutī videbat⁹ eē vīcīnor · maioꝝ
p̄m reputa · q̄ēs sollicitudiē z cōdēnāt⁹
cto iudicō veitatis q̄ō em īquit q̄ sepm
cōmēdat ille ꝑbatꝰ est · sed q̄ē deꝰ cōmē
dat Vt quid em ā de altēo hoīs ā de meo
ipīo iudicō sollicitꝰ sīt cuiq̄ nec vituperēo
reprehēsibus · nec laude ꝑbatꝰ īuenīar · e fīrēs
si me aīa vīm oporteret ebrīnal astare me-
rito sup laudibus vīs gliāet · q̄ si nel
meo ipīo eē īudicādus · ne ergo me · iuxe
meū testimoīo cōtēto q̄ vīs laudibus
de lēuet · nūc autē nec vō nec meo sed dei

iudicū ꝑsentiū · quāte ĩ sp̃ia ẏmo et ĩ
fumie est ā a vrō me ā ĩ meo ꝓpio testimoio
gl̃ari · ꝑsertī cū ipe sit cuq oculis omnia
nuda sūt et aperta · z cui nec ꝑ opus sit
ut quis ei testimoiū phibeat de hoīe ꝗ
rio ꝓinde aplius ipe vane et fallacis gl̃e
reꝑbator · Quidā inquit ꝓmmo ē ut a
nobis iudicet · ā abhuāno die · sed nec me
ipm · Iudico michi eī ĩ cōscius sū sed
nō ĩ hoc iustificatq sū · q autē iudicat me
dñs ē · Inquibus verbis istud quoq dili
gent cōsideꝛ · adū ē · ꝙ alienū quidē iudiciū
ꝓmmo habēs · suū quoq nec ꝑ seq et ·
q̃ius nō illud a deo ꝓmmo iudicaret ꝗ sunt
habēdū · Nemo eī scit hoīm q̃ ĩ hoīe ĩ nisi
spūs hoīs q̃ ĩ ipo est · ut cōpacione mutuis
hoīs testimonii · ex telus oīno ꝓmichi lo st
hndū · Quid eī mi cū eoꝝ laudibq qbq
ignotq sū · Si uel ipe q̃ ĩ hoīe ē spūs
oīa q̃ hoīs sūt nosse possit · ꝑ cō suffi
ceret testimoniū eius · nūc autē prauū
ē cor hoīs et ĩ ꝑscrutabile ecia sibi ipi
adeo ut ꝑsencia quoq magna ex pte ig
noret · futa vcō · sua oīno ꝓ nosse
nō possit · quia tñ aliq̃teng nouit pre
sencia · si nō reꝑhendat nos cōscīa mā
nō quidē gl̃iam · sed fiduciā habemq apud
deū sicut bt̄us johēs ait · Cū autē vltus
ipq quā michi latet sēcia de nob tene

meruelmq ꝫ ea plane ſecurq poterimq
gl̃iari ⁊ intrꝫ vẽ nolite aũ tẽpq iudicare
donec veniat dñs · q̃ 2 illuminabit abſcõdita
tenebraꝝ ⁊ lla eĩ ꝓſcũ oĩo eſt 2 ſecura
gl̃iacõ · cũ erit vnicuiq laus adeo · nũc
quoq licet nõ plenarie · licet nõ ſũ tũc
et ſollicitudie nulla aliq̃teng cũ ꝺño gla-
riani · teſtiõniũ · phibẽte ſpũ ſcõ · ſpũ nr̃õ
q̃ filij dei ſumq hĩc eĩ vẽ paſſumq gl̃iari ·
q̃ tamẽ hẽmq prẽm · q̃ maieſtati ꝫ effibilitu
ra ẽ de nobis ⁊ unde ẽt ꝓpheta · dñe mãt q̃d
ẽ hõ qua magnificas eũ · ⁊ q̃d apponis erga eũ
cor tuũ ? ⁊ trnq q̃ gl̃iat̃ ĩa nõ ĩ meritis ſuis
gl̃iet̃ · quid eĩ habet quod nõ acceptꝫ · ſi aũt
acceptꝫ · quid gl̃iat̃ quaſi nõ acceptꝫ ⁊ ideo
q̃ aquo acceptꝫ gl̃iet̃ · nõ quia ipe magnq
ſit · ſed quia magnificet eũ deus · hoc eſt
ut ĩ illis q̃ acceptꝫ · nõ quaſi ea nõ acceptꝫ
ſed quaſi ea acceptꝫ gl̃iet̃ Neq; eĩ aut apli —
Si aũt acceptiſti quid gl̃iaris · ſed quid gl̃iaris
ĩq̃t quaſi nõ acceptꝫ · ut nõ ꝓhibeat ſed
doceat gl̃iari Dz quid ſibi vult q̃ ait ſpon
eĩ q̃ ſcripm cõmendat ꝓbatq; ille ẽ · ſed quẽ
deus cõmẽdat · Quis ẽ eĩ quẽ ĩ hoc ſclo
cõmẽdat deus ? Quomõ cõmẽdabit virtus
eũ · qui adhuc ĩuiſibilis ĩuenit ? Demq
ego nequit quos amo nequo 2 caſtigo ·
Hec tũ tota cõmẽdacõ ẽ · ꝓſus q̃ritũ michi
videt̃ ipa ẽ · Que ẽ eĩ melior 2 efficacior

cōmēdacō ꝙ dīne ergā nos attestacio cōtat
testiōniū vēr amatis eiq̄ nullū credibiluꝫ
nullū cerangī hac vita · ꝙ ꝙ desideāt ꝓjecta
ubiant Corripiet me iustus īmīa et īcrepabit
me Hec nāq̄ īcrepacio qua iuste īocculto no
bis fuggerit spūs veritatis quid desit nobis
superbiā negligēciā magnitudinē ꝙ repellit
quo ēplia vicio · oē paulominꝰ religiosoꝝ
hoīm genꝰ periculose laborat · ꝓ eo ꝙ mīng
attenta cordis aure pcipiant · quid intus
loquat ips · q̄ nemīnē palpat spūs veritatis
quod nōnullis queri mīsi fullor · ꝙ ꝓ gle
cupidi nulla racione ēsse possūt · cū ise
ipīs penitꝰ nichil īueniunt vnde possent
aliquatenꝰ gliari ꝓ fecū autē ē et secura
glācio cū verem oīa opa mea · sicut tes
tatur beatus Iob descripo · et cū ysaias ꝓpha
oēs iusticias meas nō aliud ꝙ pānū me
struate īputūdas ēe cognoscīmꝰ · nichil
omīnꝰ cū cōfidīmꝰ · ecīa et gliam in dīno
cuꝫ mea tota ē sup nos · ut agnoribus
quidē et q̄ ad mortē pcī fuit custodiat
nos · et cū bīgne ipam īpfōnis mē et
cōsacōis īpuritatē nobis manifestare
et agnitū cōdonare dignet · quatenꝰ in
humilitate et sollicitudīe et gracia actōe
fīmē radicati ia nō in nobis sed īn domīno
glām De diuersis affectionibus aie et diuersis
motibus sedm eas sermo nonus

Ut diuisis nōibus deū. nūc q̄dē prēm-
nūc nigrēm vocemq; ā dnīm. nō illiq
ſiplicissime et oīno ī variabilis nat̄e
diuersitas ulla ī causa ē ſed affectōm nostrarū
mīltiplex uariatio. ſēm diuersos p̄fectq; aīe
uel defectq;. Vident² em̄ q̄dā aīe ſubp̄ēfamī
lias agē q̄dā ſub dnō. q̄dā ſub mgrō. q̄dā
quoq; ſub p̄ē. et nōnulle cū ſponſo. ut cū
p̄ficientib9 p̄fice. cū īmutabīs mutū vide
at². et ip̄e qui iuxta q̄ſlibām mutat q̄dē
creaturas. et mutabīt². licet idē ip̄e ſit
et ām eius nō deficiāt Denicq; q̄ ī alio p̄s
idē q̄ſlibā ad ip̄m loq̄t² attēde Cū ſcō mquit
ſcūs eris. 2 cū viro īnocēte īnocens eris. et
cū electo electq; eris. atq; ut magis miremī.
et cū p̄uerso p̄uertēris Et quēadmodū ~~sic~~
sic mutet². ymo sic mutet ī mutabilis ip̄e ſecutq;
aduīgit Nam tu populū humilē ſalūm facies
2 oculos ſuperboꝝ humiliabis At vō qm̄ nō
p̄us q̄ ſpūāle. ſed p̄us quod aīale. deinde
q̄ ſpūāle. Vident² m̄ quatuor mēdū rō
uersationē nr̄am p̄cedē ſecutq; vnq; ſub-
nobis ip̄is. tres ſub p̄ncipe mūdi hūius.
Est em̄ aīa ſub ſerpā cū q̄ſlibām ſequt² vo-
lūtatē libitate p̄niciosa gaudens. hic ē filiq
ille p̄digus qui portionē patrie ſubstātie
q̄ ſe cōtigebat accepit ī gentīm ſcilicet me
moriā vires corpis ceteraq; ſilia bona
nat̄e quibus nō ad dīnā ſed ad ſuā vtēt²
volūtatē. ceteq; cāq; ſine deo ī hoc ſeculo

Est autē interī homo sub se · cui ꝙlibet satisfacies
cionis voluntati · necdū eī possidet a vicijs
z pcīs · qm̄ q̄ fēit pcm̄ · nā sui ipīg seruꝰ nō
ē · sed pcī · Nam cūc ꝙficiscit in regionem
lōginquā · q̄ pus ē ydem sepatꝰ erat · sed
necdū elōgatꝰ a prē · Accepīt siquidē pa
cionē substācie fcīs ē sui iuris · et ꝙlibet
recessit ab auctōe p̄rimꝰ tñ fuit ꝙdiu
ab ope nō recessit · hoc autē tēdiu fit · dum
licita quidē sed nō expediēcia ꝓsua sequit
voluntate · ac postꝙ recessit et a sepo dech
nauit · Sepcm · cūc ilōginꝙ vē nā ꝓficiscit
regionē · qñ ab eo qui simē et singulariē est ·
nichil longius ed ꝙ nullomō est · nichilꝙ
remotū magis ab eo aquo et ꝙ quē · et in
quo fuit oīa ꝙ pcīm · quod nichil ē nīe oīa ·
Porro iustū dñe vicōmis iudicū ē · ut fugi
tiuū prīs filiū alter sibi usu[illegible]
pet in seruū Vñ et ꝓficīs in regionem
lōginꝙ vni ciuū regie adhesisse · quē ego
nō aliū ꝙ vnū exmalignis spīritibus in
telligendū puto · q̄ eo ꝙ obstinacione
irrepabili pectinē et trāsierit in affec
maliciē et nequiciē · tam nō fuit hospites
et aduene · sed ḡsi ciues et ihabitatores pa
Quod ē autē ꝙ ciui dicit adhesisse pau
adolescēs et pegrino · in ꝙ fcīs ē subdit
illi · Demꝙ quēadmodū adhesit sequēcia
manifestant · Sic em̄ habes adhesit vni

ciuiū ꝛ̄ gnois illig · et misit eū ī villam
pasce porcos Et nota q̄ famis necessitate
cāri maligno dicit adhesisse · sicut et ipse typ
famis descendisse legit ī egiptū · periculosa plane
et pniciosa esuries · q̄ liberos addicat mise
seruituti · fabricat opibus latebis et luti · por-
cis associet · ymo et seruos facit ee porcos ·
Vnde aute egestas cūcta · et qui diues adue
nerat · collectis mimis oibus q̄ [illegible] de
patna substācia ī sua accepat porcione ·
Ego sme dubio q̄ pmissū e dissipasse bona
sua viuendo luxuriose cū meretricibus q̄ppē
iquit cepit egē · Porro mētrices istas cōcu
piscentias carnis ꝛ telligo · cū q̄bus luxuriose
viuendo dissipat bona nature · dū eis abutit
ad voluptate · hīt ut ī dumq̄ egestas suc
credit pniciosa teste scptura · q̄ nō saciet
oculq̄ visu · nec auris impleat auditu · cupi
tie ergo pasce porcos corporcos · s · sēsq̄
q̄ volutabro · luti et spurcicijs delectāt · et
vide ne forte hm̄ sit porci quos electi ab
hoie maligni spūs mētiant · Electū a raci
onali nro q̄ esu mēte pcīn sensibus corpo
reis heret nullo teste · q̄ mēte cōsentiat me
legi dei · cui nō legi pcī quod e ī membris
nris Vñ ꝛ ī alio loco Video mēte q̄ nā e ī me
bonū · hoc e ī carne mea Quid tm̄ agendū e ·
cū sic electi ab hoie porcos ī hītant spurci
spūs nisi querendo ī media lacmarū et cur-
rendū ad aquas quarū habūdāciā male
viuendi ꝛ radix pcī suffodet ī eis Q̄ubꝫ

oīoda pcī exēcūtio fidei pot⁹ ꝝ ſeruata vi
det². Hec ī exemplu quoda ſūt dcā ut ꝑmde
maīfeſtiꝰ aſſignare quonā mō eū que ſub
ſemet ipō ꝛ̄pūt ſibi maligⁿ ſubiciat cūꝫ
fortiꝫ armatꝰ mūriꝫ et poſſidēs acū m
quo p aūp debilib⁹ tūēt⁹ ē habitator. Verūp
tamē ēplicāt m videnteꝫ hoīēs ee ſub pncipe
tenebraꝝ ū. Ymū ꝛ̄dē nec volētes nc nolē
tes. quod cōueīt hīſ ꝙ nec dū habēt volū
tatiꝫ uſū. ſūt tū vaſa ire ꝛ̄pe originale
pcm. donec alīquo forti vaſa eiꝰ diripiat
fortioꝛ ꝑ ſacramētū aduenīens veꝰ vīp
moyſes. ꝙ īaqua veīt. nec īaqua ſolū ꝑ
īaqua ⁊ ſanguīe. Bcdō volētes. cū nūm
voluntarie pectant. Tercio quoq mō nolē
tes. cū nī ꝛ̄ſipiſcē vellēt. miſi ꝙ cōſuetudiē
pcī miſerabilīt obligati. iuſto dei iudicio
ꝙ īſordibus ſūt ſordeſcūt adhuc. Inquo eo
ſtatu laboꝛaſſe videt² ꝓdigus ille filiꝰ et ve
ꝓdigus mimis. ꝙ nō mō diſſipauit ſua. ꝑ
et ſemetipm ſubiecerat miſerie ſeruituti
ī feliꝛ venūdatꝰ ſub pcō — e. cū adſe reuiſꝰ
uīt. ꝛ̄ti mercenarij ī — domo ꝓīs
mei hīdāt panibus. ego aūtē hic fame
peo. Iiquus exptꝰ ē īſemet ipō. facile ēo
īlīſ iuerbiꝫ ūmꝫ miſerabilē v. cognoſcet.
Iuus em pcī cōſuetudiē obligatꝰ nō ſe fe
licē reputauit. ſi datū ei eēt ee tāꝫ vnū ex
hīſ quos īſclo tepidos videt viuentes ſine
ēmē. mīme tñ ꝛ̄entes ꝙ ſuū ſūt ſed ꝙ

sup̄ erā. Q̄nti mḡt̄ micenariꝰ ꝺomo pa-
tris mei hiñant̄ panibus id ē cōsolantur
i inopēcia sua. et fruit̄ q̄ue cōscie bono.
ego aut̄ hic fame pco id est i sacratibulis
cruciꝰ pcōꝝ desideriis et affect̄ vicioꝝ
pt̄ tñ mtelligi q̄ nō fame panis sicꝫ aque nec
sed fame 2 siti dīm ubi. qua et iudex ꝓhi
minat̄ sese phibeat laboꝝāe et hec diuersi
nō q̄ ita sit. sed q̄ ita sēcat̄ miser hiuli-
atus sub pcō Rex em̄ gloriet̄ cōscie
testimonio q̄ū secularis 2 micenaria iten
cio ē sed pcōꝝ 2 q̄ucto i putat scissimū
quacūq; excusa videat altū inopēcē. fac
me i q̄ut sicut vnū ex mercenariis tuis
Ecce hic ia p̄mo ē stulto quo sub [illegible]
deo ceperit ee hoies. qui tamq̄ micenariꝰ
sub pt̄ famibus vinit. hm̄ sut quos iscio
videmo ꝺ nullo ꝺ exiguo desideio et nox
velut sub mercede seruire ē deo. 2 ab eo
ētrena petē q̄ desiderāt Ja ueo sedo statu
scipit ee sub dño q̄ tamq̄ seruo currere tuet
et metuit ut fatigat̄ pēs i quo fame sa
tu cōuersio est ceteris q̄ a seclo et ītroitus
vite ym et legis principiū sapie tuoꝝ dīm Et
alio ꝺ ꝺā ꝓpheta Ī tēmoze tuo cōcepimo et
pturiuimo spm̄ salutis huc gradu ētq
admodū q̄rimo et quasi p̄mixus ē. cor
saluet̄ q̄ piabi nōdhuc i ypo lac cōcupiscit.
tamq̄ sub mgro et pedagogo viuentes id nūq

cōuent magrē nouicijs · q̄ mīm ſi forte ī
cōſolacōibus meditacionis ſcē · lacrimarum
pſalmodie · et ceterū huiusmōi cepīt delectā ·
quia puer · ille tūc nec offendant magrm ·
ne vapulent · ne fraudēt munuſculis · q̄bus
ſolet eos eruditor ille benigne · allicere · hīc
fuit q̄ prudent dīm ī cōſpectū ſuo ſēp · et cō-
mouēt ſi uel ad horā ab eſſe cōtigeit · nec
ꝑ ſeruilit timēt ſupplicia · ſed tamē puer
metuit plagas virgarū · applicedetes diſ
ciplinā magrī ne qñ neglexerit et peāt de via
iuſtā · ne deuocionis grā ſubtrahat et moleſ
ti eis orā fiāt · laboret tedio nimiā et quaſi
vapulet nimīa ī amaritudie · ſ · cogitacionū
Hec em verba quib⁹ caſtigat ſuos puulos
deus · q̄ meliꝰ exprimēto didicimꝰ ip̄m ꝑmone
Dñs et ipe dñs loquit ꝑ ꝓphetā Si dereliq̄rit
filij eius lege meā · viſitabo ī virgā iniquitates
eorū et ī flagellis plāctū eor Inhis igit pu
moꝛdnis et quaſi ī futili etate ſic vicissim
ſibi ſuccedit timoꝛ dñi et diſciplina magrī
ut nūc ī iſto nūc ī ſtatu · ille ſeſe ī uenīat
q̄ſq̄s ſollicitꝰ fuerit [illegible] diligent
hoc obſeruare Inde eſt [illegible] ip̄ nouelle
adhuc etie loquēs ſil' ut [illegible] uſq̄ noīs
meminīt dicēs Vos [illegible] vocatus me
magri · et dīe et benedictus [illegible] Bū etēm
ſignificant hic locū ſuū [illegible] nouicij nīi
ut ſollicati ſit decreto [illegible] ſedule magis da

ſta uerſari Ait oīa ſiquidē timor eis neceſſa-
rius ē. quo minus ſū petā poſſit dele p̄teritā
aūe futura Timor eī dñi aut ſēptura
expellit pcm. ſiue quod nā admiſſū ē ſiue
quod tēptat mouēre Expellit ſane illud q̄dē
pmitēdo. hoc reſiſtēdo Sed q̄m arta et ar-
dua ē via q̄ ducit ad vitā tāq̄ puulus īpo
pedagogius vobis o filij ac nutricius neceſ-
ſarius qui doceat. deducat. foueat vos. et
tamq̄ alludat puulis. ac blādicijs q̄busdam
cōſolet ne peat etas infirma. Ppterea nō ego
ſed magis ecclie p̄ceps ⁊ paſtor vos āmonet.
Iſſi mō gentū īfantes rōnabiles ſine dolo lac
cōcupiſcite. ita ſane ut īeo nequaq̄ pmane-
atis. ſed īeo crescatis īſalutē Quod alia q̄dā
ſēptura manifeſtius exp̄mēs loquit. ſic Lau-
dete gaudio oēs qui lugebatis ſup eā. haūt
dubiū q̄n ſup ihrlē. de ea ſiquidē loq̄bat.
ut potem aut alacte et ſatiem ab uberibus
cōſolacōis eius ⁊ cū aulſi fuerītis alacte-
epulem ab īterōitu glē eius Ipe ē eī ſtatq̄
filij nā robuſte eatis. q̄ ſub p̄ē viuit. nec
lacte nā potuit. ſed veſcit ſolido cibo. ob-
lutus ſane q̄ retro ſuit. ī quibus ſeruulis oculq̄
īamabilitudīe morabat. ſed ne ipa q̄dē p̄ncia
cōſideraūs. nec puas puulor cōſolacionet-
captūs magis autē extēdens ſe īanteriora
ad palmā ſupne vocacōis et īterōitū futē
beatitudīnis. exſpectans beatā ſpem et aduētū
glē magni dei euacuauit ei ea q̄ erāt puuli

nec cēti hmōi ſuaues ꝺē. ſed nō ꝓhemes
cōſolaciones hatteng occupat. Sed qua iam
ꝓfecit i uiū ꝓfm ihm q̄ prius fuit oportet
eū cē. ſiſſpuat e adhereditatē ſedula cti
ea meditacōe verſari. Cui cm mercenariū
cuius eſtmet. q̄ patne ihat hēditati cāp
toto affectū expetit et expectat. qua nimirū
filij mercedē cē nō mercenarij ꝓpria eſſe
teſtat. Cū dedeit inquit dilcīs ſuis ſōnū.
ecce hēditas dñi filij mercedis. fructy ventris.
Inuenit cū alē gradus ſublimiōr et affectū
digniōr iſto. cū penicy caſtificato corde nichil
aliud q̄ deſideat aīa. nichil aliud adeo q̄ntū
ꝑ ipm deū. Crebro ſiquidē dicit exprimēto.
qm bonꝰ dñs ſpantibus i ſe. aīe q̄renti ipm.
ita ut iā ex affectū cordis atq; experientia dica
mꝰ illud de ꝑs. Quid cm mihi ē i celo.
et a te quid volui ſup terrā. Defecit caro
mea z cor meū. deus cordis mei. z pars
mea deus in eternū. Nec cm ſuū aliqd nō felicit
nō glām. nō aliud ꝙ ꝑ. tam ꝙ puato ſui ipiq
amore deſideat aīa. q̄ hmōi ē. ꝓtota
pgrie i deū. unicuiq; ei ac ꝓfm deſiderū
eſt. ut ītroducat eū rex i cubiculū ſuū.
ut ipſi adhereat. apo fruat. Dñi et pugile
z reuelata facie quo ad ꝑt celeſtis ſponſi glo
riam ſpeculādo i eāde ymagine trāſformāt
declarante i claritate tanq; a dñi ſpu exlo
plane audiē mēt. Tota pulchra ē amica
mea. audet loqui et ꝓa loquit. Dilectus

meus michi et ego illi · atq; ihuiusmodi feli-
cissima et iocundissima cōfabulacione delect-
glosa cū spōso · De verbis psalmi audiam qd
loquatur in me dns Dermo dcimus

Invisibilia dei aplo teste acreatura mundi
p ea q facta sūt intellecta cōspiciunt · et ē velut
gis q dā liber · z cithara alligata ut asso-
let sensibilis mundus iste ut eo sapiam
dei legat q quq; voluerit · erit tū cū celi placabit
sicut libet · i quo vtiq; nemo deceptus legē ha
beat necesse · qm erūt oēs docibles dei · que
admodū creatura celi · sic et creatura mundi
nā nō p speculū et ignigmate · sed facie ad faciē
deū videbit · et sapiam eq ad liquidū cōtēplabit
i sempa · Interi vero opus habet humana aia ve-
lut quodā vehiculo creature ut ad cognicionē
creatoris assurgat · cū econtra lōge beatius
pfectusq; angelica natura i creatore noticiam
habeat creature · adquā mmm cxcellētia licet
admodicū apta fuisse videt aia illa btā · q
collecta sub vno solis radio mundū vniuersū
cōsperit · de quo miraculo btus papa gregorius
i libro dyalogorū scribēs Videbat inquit cre-
atore angusta ē oīs creatura Felices grandes q
sacate exuidipe frumenti · nc opus habent
fuge mel de petra oleūq; de saxo durissimo
q videlicet i inuisibilia dei nō i visibilibz rerum
do p quiruit · sed i speculis adliquidū intellectu
cōspiciūt · Verū ut ia dirimq; angelice felici
tatis illud ē nō fragilitatis humane · Quarumq;

ngrē p ea salte q fra fuit ītellectū ītuibilīū
dei · q si ceteris creaturis ītellectū cōspicit aīa
necesse ē ut lōge āplius cōspiciat et ītelligat
multo subtilius ī ea creatura q fra est ad
ymaginē creatoris · hoc ē ī tēpa · Nullo deo
victiōr gr ado mt dēs q sub celo ḥsitūt cre
aturas q aīa ḥmana ut merito dicit ap̄hā ·
aſcēſiones ī corde ſuo diſpoſuit · Et poſt
pauca adipīm Beatꝰ vir cuꝰ ē auxiliū abs
te aſcēſiones ī corde ſuo diſpoſuit · Et poſt
pauca Ibīt inquit de virtute in virtutē · videbit
deus deoꝝ ī syon q̄ te a ī cessanē oratiōnib⁹ vr
fi-ēs ut ābuletis vias cordis et sit aīa vra
ī manibus vris semp ut audiatis quid loq̄t
ī nobis deus · qm loquet pacē · Q̄ubus loq̄t
pacē · Vertit ī plebē suā et ī scōs suos Que
ē plebs aut qui sūt scī · Ipi mīm ū q cōuer
tūt ad cor nos aut ī hīs uerbis ea solemus
mtelligē hoīm genea quib⁹ solis deus loquit
pacē · sicut 2 alib⁹ ap̄hā · tres tm̄ q̄uidit saluā
dos noe danielē et iob · cōtrario quidē ordi ·
sed eosdē ordines exp̄mēs · cōtinēcū · ſ · pla
torū q̄ cōiugatorū · si tm̄ cōtinētes a cu-na
tibus illecebris ad ea q cordis sūt id ad spi
ritualia desideria cōuertant · Vñ et daniel
vn desideriorū ab angelo notat · et plus
q̄desse magis studeāt q̄ p̄esse · qm̄ ip̄os
maxīe decet scītudo · Vñ et ī ps scī spūs
appellant · et cōiugati mādata nō trīsgre
diant · ut merito plebs dm̄ et oues pascue

eius debeāt noīari · ymo vō et ī nobis ipīs ·
qm̄ inde ap̄lior nobis ē sollicitudo · Tres istos
ordines assignāe solemꝫ · plebē quidē frēs
officiales intelligētes · q̄ ꝯtioribus et quasi
populaibus negocijs occupant². at vō qui
cōuer-tūt² ad cor ip̄i sūt clausti-ales quos
nulla ī pedit occupacio · sed libē vacāt ut vide
ant qm̄ suauis ē dñs · sup uti-uīp p̄ietē pacē
loquit² deus · qm̄ idē ē ad quod cēdūt licet nō
eadē via · et psaltiū ē iocūdū cū cythara · nec
mīng iocūdꝫ ē sonꝫ cythare ip̄ psalterij · licet
hec ē ab īferioribus reddat sonū a superioꝝ
illud Veri-ūptij optimū p̄ē elegit maria ·
luz nō mīoris fortasse sit meīti apud deū
humilis cōuer-sacio marthe · sed de electioē maria
laudat² qm̄ illa q̄dē ḡio q̄ ad nos spectat
eligenda · Hec vēo sī ꝯtigit² pacīē ē tolerāda ·
Jā quod īterpone sup scōs suos ad p̄latos
p̄tīz quibus mīmi-ū vīt-ap vita necessaria
ē · et ip̄oz ē vt-ip̄ q̄uidē · et copulāe sibi pi
etes ēducer-so vemētes · qm̄ angulaīs lapi
dib⁹ q̄ ē xp̄s ihūs vicem-ij cōstituti sūt p̄ce
dubiū qm̄ lōge periculosior ecclēie sit eoꝝm
āmīstracio · cū sibī āmīstrauerīt q̄ tradū
bomī sibi acq̄rēt · et maioꝝ habūdātiā
et superfluēte mēsurā accipiēt pacis · ut
de eis melio dicat² · qm̄ sup scōs pacem
loq̄t² deus · Au vō dubitat quis ip̄s dīcit
scōs audiat ysaiā · Vos mquit scī dñi
vocabmīn mīstri dei nī · ꝓsuecīā ecclēie

aliquod dare · quēadmodū ꝛc̄ sūt ip̄i q̄ cōfide
racōē ad spūale intelligēciā assurgē hūanq
deāt ānq · sed necesse est ī die alterū et ser-
monē alterū differre De vita et quinq̄ sen-
sibus aīe Sermo undecimus ---

Vigna ē dico uobis ḥm 2 mmuū ī
excusabilis negligēcia mea · q̄ cogita-
cōibus ociosis vacātes tēpus a-
mittimq̄ q̄bus nimiū nec penetrande
nubes · nec maia trāsfretāda · ut salubres
ī ueāmq̄ cogitacōes · sed q̄pe ē ut aīe mo-
yses uerbū ī ore mō · et ī corde mō et m
firmitas ī nobismetipis uelut cogitacionū
occasiones et seminaria possumq̄ ī ueīre
Denīq̄ si tā ī erudita et negligēs fuerit aīa
ut nec mtiora sua sufficiat pscrutari at-
tendat ea q̄ foris agit pala 2 ī manifesto
2 ī ip̄is quoq̄ si diligēs ē ffierit ī ueīet sapiaz
Ecce em ip̄m sēptū ē da occasionē sapienti
et sapiēcior erit Cōsidera o aīa quid ī pedis
corpi tui et ī ueīes sine dubio q̄ vitā ei sē-
sūq̄ mīstrab · et vitū quidē ī toto corpe ī
uenies vnīformē · ubiq̄ grā · neq̄ em alter
vīuit oculq̄ ip̄ articulq̄ · sensū vō nō ita Quē
ergo ut tibi quoq̄ aīa tua q̄ ē deus tuq̄ sīlā
largiat · Neq̄ em vīuē dicēda ē aīa · q̄ vitalē
nō habet cognicionē · sed adhuc mortua est
ī semetipā · q̄admodū et ea sine sensu que
necdū habet dilcōnē Est ergo aīe vita vitab ·
sensq̄ caīb · Nec mīreīs q̄ medū aīe ip̄ior

noticiā habēt vītatiſ · q̄ tm̄ ceptes ſūt ca-
rītatiſ · qm̄ ⁊ et ī corpibus nō nullis vītam
reppiſ ſme ſenſu · ut ſūt arbores ceteraq̄
ſilia · aīata q̄dē ſed aīmacōne nō aīa · q̄ad
modū et aīe mīquorū vītatiſ habēt noticiā
natural rōne que tm̄ medū adūmat² a gra-
cū nullateng ſane aīetur · ab ea ⁊ in hīſ aūt
quib⁹ et cognicōnē vītatiſ et dilcōnē aīa
ſpīalis īfūdit nō exticta quolibet modo ·
ſed tm̄ aīa īpoſt · cui adhēntes vn⁹ ſpūs
fūit cū ea · hīſ īquā diuīſa ē cognicio
vītatiſ ſcdm̄ q⁹ dcm̄ ē de vita corporiſ ·
⁊ adē em̄ cognicōne et mīma et maxima
cōpljendiſ ꝓpter dilcōnē q̄dē ſi diligenē
aduertiſ fortaſſe ſcdm̄ qm̄p corpis ſenſ⁹
qm̄p ꝓcta potiſ īuenīre ⁊ ſt em̄ amor p⁹
quo parētes dilig̃nt · ē amor iocūd⁹ quo
ſocios dilig̃nt · eſt et ergā oēs hoēs amor
iuſt⁹ · et ergā īmicos amor violent⁹ · ergā
deū ſcīs ſme deuot⁹ · ī hīſ oībus ſi dili-
genē attendiſ · ꝓpīū ergā ſīngulos et
oīno diuſū ab alīſ modū īuenies dem̄p
ſi cōſideraē curioſ⁹ delcāt nō īmerito
fortaſſe videbit² ꝑtm̄ ad ē ꝓctū amor tactuī
cōuenīē · q̄hic ſenſ⁹ ſola ⁊ prima et corpi iūcta
ꝓpriat · quēadmodū amor ille nullis exhibet²
niſi ꝓprīis carnīs mēb̄ ſed nec illud q̄dē
diſcrepat a rōe ſilitudīs · q⁹ hic ſolo e ſēſib⁹
ꝓ corpis diffidit² vnīſū · qm̄ et amor ille

naturalib̃ ē oī cr̃i adeo ut ip̃a ānālia bruta
et diligant fetus ſuos et diligant̃ ab eis
Amor quoq; ſocialis vide licet ꝑ ꝓpe dicat̃
guſtū cōuenire ob maiorē ꝓfectū dulcedinē
et qm̃ hic ſenſus ſolus ē. quo magis egeat hūa/
na vita. nec video qua rōne viuē dicendus
ſit ſaltē hac cōi vita. q̃ nō eos diligit me
quos vidit. Amor autē gnalis quo videl
cēs hoies diligūt̃ odorat̃q; habet ſilitudiē
i eo vtiq; q̃ hic ſenſus rā remotiora ꝓpinat.
et q̃ nō ex toto cr̃i alis delectationis ex
ꝓs. eo tñ tenuiorē eā ḡeat quo diffuſiorē.
Auditus autē multomagis remotiora capit
nec me hoies ab amante quiſq; remotior
ē q̃ nō amās. Demū cū i certis ſenſibus
nōnulla cr̃i ipſi obiectio ſit et ad cr̃i
nē magis ꝓxime videāt̃. auditus pene to
tus exit a cr̃ne. et ei dilcōm nō immerito
cōuenire videt̃. cuius tota rā obia ē. quam
ꝓxime ad auditū ſatis euidens ē. cum ce
terarū vñ diuinus dilcōm nōnulla cr̃ne
ſumat̃ occaſio. Porro viſus quidē
i eo ſibi vēdicat amoris ſilitudinē q̃ certis
oīb̃ excellentior et ſingularis cuius dā na
tue ꝓſpicacior quoq; certis inuenit̃ et diſcrimi
nā remotiora. Demū odorat̃q; quidē et
auditus vident̃ vtiq; remota ſentire. ſed
ad ſe magis quē ſentiant aere cui educt̃
attingere. viſus autē nō ita. ſed magis ipe

erue videt et ad remota quecde Sic et in
dilcōmbus ē · quodāmō eīm alterū alterū magis priōs
quos cāq nosipos diligimus · alterū alterū et
et īmicos quos ad hoc diligimus ut sit et
ipi sicut nos id ē ut sit aīa deū vero si
ut dignū est tota ītute · tota aīa toto cor
de diligimus ipi magis ī deū p̄gimus · et tota
festīnacōe ī eum q ī effabilit sup nos est
gperamus Ja vēo et id manifestū ē · qm
ī corpis sensibus visq ad cētis oīb ·
audituq reliquis ētibus dignior odoratusq
gustū et tactū · et simō vtilitate dignitate
eīm supare videt · et gustq tactui supcrelle
nq manifestus ecta dispositio membrorū ·
Oculis siquidē ī sīmitute locatis · auribq
ī flexos ee quis nesciat · sic et auribq nares ·
et fauces naribus · ipisq faucibus manq
pie et reliq corpis ptes ad quas ptinet
tactq manifestū subee ē Ordīm ergo hūc
modū et ī sensibus aīe cōsideā · e licet altīa
altiō digniore · nō quia facile nī potestis
adūte breuitatis causa ptio Illud quap
michi omniq vē diligēcie cōsideradū reliq ·
quēndmodū aīaq corpis cūde necesse est ·
ipq cito desierit eoq aīa vegetare · sic et eas
quas diuinq affectiones · quē sūt velut quā
mēbra aīe · siue aīa ipiq aīe q deus ē cūde
ōmo nāe ē · ēteng videliz a ēterno non

diligat⁹ quod diligendū ē · aut nō diligat⁹ ad
quod debet uel quomō debet ꝑ hūt eīm q̄ pnīs
cū malit⁹ diligūt et ipi quoq; dño cōfitent⁹ cū
bñfeceīt eīs · sed hugmōi dilcō a dio vocāda
dilcō nō ē · aut cadūca ē · aut dnāb⁹ ītēna

De dyplia baptismo Sermo duodecimo

Scitis fres fir-missīe eī tenetis catholi-
cam vitatē · q̄ ī bapīsmate abrenūcia-
stes dyabolo patet-celestis adoptet · et in
regnū filij claritatis sue de potestate tēbrar-
rat tenebrarū · sūmitū ipa est stola ꝑma-
quā ueō cito ꝓferre mīstros pacīg uber
affectūs nō oris petitionē · nō desiderīj cordis
ꝓspectans · sed et ipm ītellectū ꝓueiens in
bñdictiōibus dulcedīs · Quotēst eīm bapti-
satī sumg ī xpō ihū xpm ītuumg · de quo et
alig clamat testis et ipe fidelis · q̄ qt quot
receperūt eū dedit eīs ptātē filios dei fieī
nec ueō ītrans ē aut ī firma ptās q̄ nimīq
certi sumg cōtinuo et nos · qm̄ neq; mors
neq; vita · neq; agelī neq; virtutes neq; al
titudo · neq; ꝓfūdū poterīt nos separa-
a caritate dei que ē ī ~~xpō~~ xpō ihū
attende quāta emūdauit aplūs · eius eīm iba
sue mīme tū adiciens nec nosipī ꝓmittūt hs
ē liber-tas qua xpūs nos liberauit ut nulla
pena q̄tūs auelle nos aut violare possit · soli
id desere possumg ꝓpa voluntate abstracti et
illecti a ꝓpa cōcupiscentia · ꝑ hanc eīm michi

ē quod timeamq; demq; donec voluntatis
usū et siculatē deliberādi renatq; ipsq; rece
piat a curiate dei separi omo nō potest -
secuq; iterū degere sub protectione dñi dei sui
nō ē quod vereat exoribus · at ubi sine dis
cretionis annos ingrediēs reddit sibi · cetera
vtiq; violēcia · nec tūc quidē formidāde nitē
est · sed ab ea q dormit in sinu caueat pria · s ·
voluntate · Erit forte pcm in foribus sed appetitq
eius sub eo fut ē · tm ipe aperire renuat cōsen
tire recusēt demq; primos parentes nō visus aut
leo · sed pocius serpens callidior utiq; nō fortior
ceteris animantibus supplantauit · nec mulierē vi
sed mulier viru · Deiperā eua decepit pseū nō
impulit aut coegit · mulier tibi o adam de
ligno dedit · sed offerendo vtiq; nō violen
tiam inferendo · neq; enim pcante illi sed tua
sponte ē voluntate · ut eius voci plus obedires q
dñe ceteru si ille sibi nō peccauit ignaris
nos saltē nobis tot ereptis primonita caueamq;
primo vēo qm pudicia sumq; et nos miserabiliter ihac
pte · decreto ita remediū aliquod tutis pudē mat
sollicite studeamq; · qm enim animaty fortis ille q
fortior supueniens alligauit ati iu illud oli sui
valuit violēcia aliqua obtinē · sed vacuū sibiq;
insipienter exposituū domicilū reperit · et cum ingredies
alijs septē neq;oribus nō fortioribus nō irruēs
libē hitauit · Quis vēo illū admisit nisi pria
voluntas · Ipa ē q i pcate tenebrarū demo re
dijt q nos iterū subdidit mortis impio : vem

dñe · ihū ecīa nūc ihū bone ecce iterū fortiter
quē nos īsipiēs admīsimꝰ · si tu nō libēaueris
n-rictū fecimꝰ fedus ꝑmū · tibi pcūimꝰ dñe
sathane et opibus ꝰ obligantes denuo nosmet
ipos · iugo iniquitatis colla ultronea submit
tentes et subiacentes nos miserē seruitutī.
Itaq; frēs mei rebaptizari cōueniēt nos · sēm
fedus īre natē ē · opus ē ꝓfessione sēda · nec
nā sufficit abrenūciare dyabolo et opibꝰ eiꝰ
mūdo abrenūciandū ē et ꝓprie voluptati ·
ille enī sēduxit illa tradidit nos · in ꝓpore ni
mirū baptismate quī michil nobis adhuc vo
luntas mā nocuerat satis fuit abrenūciāe
dyabolo cuiꝰ ꝓfectō fraudia pcēm pter et mors
ꝑ vnū ingrediens īoēs homines pertransiit. Ce
terū postq; mūdi fallentis illecebras et in
fidelitatē ꝓprie voluntatis manifeste sumus
erepti · decetō ita īsecūdo ut ita dixerim cōuer
sationis nre baptismate meito ꝓfus et nō
adsipiētia nobis · nō resarcire tm̄modo
fedus ꝑmū sed ecīa roborare · solliciti ipis
quoq; pr̄e abrenūciamꝰ studeamꝰ ꝓinde
dilectissimi īmaculatos nos ab hoc sēculo
custodire · scientes qm̄ religio mūda et īma
culata hec ē cora deo · Cauendumꝰ autem a
ꝓpria voluptate tāq; a vipra pessima et nec
cessima et q̄ sola deinceps dāpnare possit
animas nostras · De ꝓmordiis medii & nouis
simi nostri Sermo tertius decimus
f Eli memorare nouissima tua et non
peccabis mediū ꝓcede ꝓmordia atte

de media · medrae nouissima tua · hec pudore
adduxit · ista dolore ingemuit · illa metu tremuit ·
Cogita unde veneris et erubesce · ubi sis et
ingemisce · quo vadas et contremisce · Vide ne
adinuas adhuc ignorare · ne forte sup te ue
niat terribilis illa comminacio qua sponsa i
tonat dicens · Si ignoras te o pulchra inter
mulieres · egredere et abi post vestigia sodalium
tuorum · primo siquidem cum honore eris o homo no
intellexisti · vii copatus es iumentis insipientib
et similis factus es illis · Ja si nec veracio intellectu
dedit auditu · certa pg greges abibis · illis
nichil mali sentientibus malus exposita vnius ·
Ignosce ergo primordia tua et erubesce te
copatu ee iumentis · medrae nouissima tua et
time ne abeas post iumenta · Erubesce inq
p p consorcio angelorum consorcium sortitq es pecora
caterua · no no in uestimentis corpis sed etiam in
affectibus cordis · Cum iumentis, petris cibu ere ·
quia panem angelicum et panem fastidisti celestem
no solu autem · sed etiam q peiq es in reo corpe cur
uata e aia · et in corpe manet humane mie similitudo ·
in aia veo bestiali similitudine mutata e similitudo
dei · In no consideris surssu caput hre q surssu
cor no habes · corpe recto stare q corde repis
in era · In no repe e mi era tanquam [illegible] sape
carnalia desiderare · carnalia q[uo]d uerissime
quia ad ymaginem et similitudinem dei creatus
es · si perdidisti similitudinem filis factus iumentis ·
sed in ymagine remansisti · Ergo si in sublimi posita

nō intelleristi qm̄ limq; ēēs · noli ī ſtrus ī limo
q̄fūdi ignorāe quia ymago dei es · et erubes
ce q̄ pegīnā ei ſupōrteis ſilitudinē · memor
eſto nobilitatis tue · pudeat te tante dignitatis
omīs ne ignores pulchritudinē tuā ut de fedi
tate āpluīs cōfundāb · Hec ē utpta ſalomonis
cōfuſio adducens gl̄am · qñ a tāta gl̄a ceciderit
se cōfudeis ḡras ēm aliqñ gl̄a ⁊ honore co
ronatq; · cōſtitutq; ſup opa manuū dñi ī cela
paradiſi · angelor̄ cīuis et domeſticq; dñi ſaba
oth · Hic deieciſti tenīm · ī ḡras ī tenebras ·
in ad ēteriores quoq; et pulpabiles tenebras
eiciendq; eis aliqñ · ſi nō caues · ab iſta mīa
gl̄a filior̄ dei deposuiſti temetipm · a felici
illa et dulciſſīa pā · ab orto voluptatis
erulē te feciſti · Ecce vñ veniſti vbi noſſe q̄
deueniſti · In loco vbiq; afflictionis · ſi q̄de
vita tua ī fno aplīquauit · Quid ēm hic · niſi
labor et dolor et afflictio ſpūs · Sed nūc ita
cōtigit tibi ac ſi puer · ī cunis natq; ſic · et ī
cunis ſi mutq; · et quia nūq; vidit lucem
nniret ſup ēſticia et anxietate mīs ſue illa
ēm ſcit vnde doleat · et quia nouit bona ·
grauiora ſūt ei mala · Tu p̄maiorib; cōpedib;
quibus aſſuetus es mīores ānulas requīre
putas · Comedē appetis · quia fames te cruci
at · Vtiq; labor ē · Sed quia fames grauior
ē comedē nefas ēē laborem · Demq; poſtq̄ fa
mes depulſa fuerit · vide ſi nō grauiq; ducis
comedē q̄ eſurīe · Dic ſe hīnt vimiſa ſub ſole
ut michil ſit ī eis vē iocūdū ſed ab vno ſep

tñsire velit hō ad aluꝫ solatꝫ vtrissitudiē
ꝑueuet ac si ꝑsiliat ab aqua ī ignē · et inde
rursus ī aquā ꝑsiliat · ut pote qui neutri-q̄
ſre possit · Omē siquidē laborib⁹ remediū · al-
tiꝰb⁹ laborib⁹ nīcīū est · Nemo ī hoc sēlo nequā
quod vlt ihē pt · q̄nquidē nec nusq̄ nustica
saciat · nec voluptuosꝫ voluptate ſenciat · nec
curiosicate curiosꝫ · nec ābitiosꝫ ī amī gloria · Ete
bñ doleas q̄ ī exilio posit⁹ es · Indesci-to moraīb⁹
ī tenebr⁹ ābulas et ī lubrico · et ī sudore vltꝰ
tui vesteriꝰ pane tuo · An nō ī amari-tudine
morat⁹ · oculꝰ tuꝰ quocies ista cōsideꝝat
et deploꝝat pitei-cū ꝓphā · Heu · ē in quia īcola
tus meus ꝓlongat⁹ est · Habes iā ꝑmorda · hēb
ecīā media · Sed nouissima q̄ sūt · Pā de eis
dicit · q̄ eoꝝ meōꝝ nō pcūbis · Pā sūt mor⁹
udiciū ihēna Quid horribilꝰ morte quid iudicio
exribilꝰ · nā ihēna nichil pt ī tolerabilꝰ cogitū q̄d
metuet si quis adista nō trepidat · nō expauescat
nō ctore cōcutit · Q̄ homo si pudorē pderet ab
ad nolules pmēte · si dolorē nō sencieb⁹ af
flictoīb⁹ · qd ē ecīā carnalīū · uel timorē nō omit
tab⁹ qn ille est ecīā inimicoꝝ · Quer-amꝰ asinū
et fatigam⁹ ī labor⁹ plimꝰ et nō curat · q̄
asinꝰ · ac si fugā pelle · ī fouea ꝓcipitat velꝰ
cauet q̄tū pt quia morte timet · An nō ē ergo
iustꝰ videtur · ut qui nō inimīcꝰ sensibilioꝝ
fiat · post inimīci cōpellat · abire · et ī tormētis
positꝰ locū teneat posteꝝ · Time q̄ homo q̄
ī morte sepandus es a boīb⁹ oīb⁹ hui⁹ exilij
et tū dulce carnis et aīe vinculū amari-ssimo
secundū diuorcio ē · time q̄ ī exribili iudicio

ei ꝑsentandus es ~~[illegible]~~ ꝯtuꝫ mang hꝛrēdū
est ꝯcide' et eo ꝙmmāte quē michil latet si
quidē ꝯtēta fuit ꝯtē ꝯiquitas alienādꝫ ab
vnīsitate ꝙctis et glie et segregandꝫ amo
bldrū · timne ꝙ ꝯtelḡna cruciatibus eēnis et
ꝯmēsis exponēdus es ꝯsorte dyaboli et an
geloꝝ eius ꝯigne et no ꝙ ꝑparatꝫ est eis ·
Hic ergo timor ꝛectꝰ dicit sapiē · nō pudor
nō dolor · quia neuter illoꝝ sic ꝛectat ad
sapiam · neue tantū habet efficaciā vñ
est ꝙ nō dicit medzare ꝑmordia ā media
sed nouissima et nō ꝑcedibus validioꝛ em
est et vehemēcioꝛ spūs tēptis ad ꝛesistēdū
ꝓcō · q̄ pudoꝛ et doloꝛ · quia et pudoꝛ de nl'
titudine · et doloꝛ de qualitate hꝰ mūdi cō
solacōe capit solacīū · timoꝛ vero nō ꝛectū
cōsolet · sā ī moꝛte nō magnū nō pūn aliq
quid de bonis hꝰ mūdi secū delaturus
est ī iudicio nec falle' nec ꝛesiste' possibile est ·
ī ḡhēna penitꝫ nulla cōsolacio · sed ꝑpetuꝫ
be ululatꝫ et fletus et stridoꝛ dentiū De
triplici mia et q̄tuoꝛ mlsericordiis Sermo p'm.
Miserē mei deus ~~[illegible]~~
scdm magnā mīam tuā Dicit sūt
ꝑtes mīe · sūt mediocꝛa · sūt et magna
sic est mia ꝓua mediocris et magna hꝰ magne
ergo ꝓcōris magna mia opus habet ut ubi
habūdaūt delicti supꝛabūdet et ḡra · ꝓua
maz dico ꝛpectatione qua nō sinit punit pec
catē · sed ꝛpectat ad ꝑfectā · ꝓua aute nō
ipse sed ad cōpatione aliaꝝ Aliquin magna
plane magna oīo mia ꝛpectatio dñi est ꝑam

pcm̃tē angelū nō expectauit sed p̃cipitauit · hoīez
quoq; pcm̃tē nō distulit · sed gtīm expulit de
paradiso · mīc rā expectat dissilat sustinet decem
ānis vigīti usq; ad senectutē et semū · Et si cōsidē
remq; q̃ritū et q̄ plīma pctā cotidie fiūt nōne
lenia ⁊ putanda ulla · q̄ tm̄ cōtinuo dāpnacōīb
exceptē sētencia ſuchil pinde mīrū si ipīq; quoq;
aplē pene moti sūt pedēs pene q̄ essq; effusi
q̄m zelabat sup̄ iniquos pacē pctōz̄ videns · sed
pctōres ipī dicūt · quō scit deus et si ē scīa m
excelso · Sed hec ē grā crucis xp̄i et virtus ·
Vīuo ego dicit dn̄s nolo mortē pctōis · sed ut
magis cōuertat⁹ et viuat · Quātū ved mī vi
det⁹ vox xp̄i i-sin-gentis istu est · q̄ dicit · velt
nolit iudeus viuo ego · nolo mortē pctōis ·
qu̇ mori volui ꝑ pctōribus · volo ut fructuosa
sit mors mea · et copiosa pcā i-dēpcio · Hinc
ergo imāz dn̄i qua tardat ferire · patiēs ig-
nosce · pua quidē nō i-sempā · sed aliq̄-d cōpū
ctione nouāui · qua hec si quidē sola fuit · mul-
tū leneq; sufficit ad salutē · ymo veō iudiciū dāp
nacōnīb accumulat · ut dicit⁹ · Hec fecisti
et tacui · Iniq̄ pinde audiamq; more suo e-
rubilit⁹ i-tonātē · Nīn diuicīs bōitatis eiq; i-st
haut ōnibū q̄ dei et cōmunicatē cōtēpnīs
ignoras q̄m pacīā dei ad pnām te adducit ·
tu aut⁹ secūm duriciā tuā et cor i-penitēs the-
saurizas tibi ir-ā i die ire · Thesaurizas tibi
inquit thesaurōs ne ꝑ progatus thesaurīs
mē quos cōtēpnīs · et eiacīas i-te manū
dei · Sed secūm quid · Secūm duriciā tuā aut

et cor ꝑpetens ¶ Quis aute scindet duricia istam
nisi qui passione sua petras scidit. ¶ Quis da
bit cor penitens. nisi aquo e ois datu optimu. ꝺ
e sedā ima. omo maior pōt q̄ fēt ne prima sit
infructuosa et cōuertatur in dampnacōez mortis
dando. ꝺ penitenciā. sine qua expectacio nō mō
nō ꝓdest. sed ob est plimu. Et hec quide ī cunc
pctis pt sufficē. qm̄ ī hijs aquibus abstinere
cio nō possimus dū gestamus corpus pctī ad salutē
sufficē pt pma cotidiana sit ī grauioribus q̄dē
et q̄ pctā ad mortē sūt opus est nō mō penitencia
ver-ecia cōtricia. difficilis prsus res et soli
dine uicuti possibilis. susceptu semel pctī iugū
a cunctis exciute. qm̄ q̄ fēt pctm
seruus ē pctī. nec ē ita liber nisi ī manu fortī
Hec ē magna mia magnis nctia pctoribus
de qua dicit. ¶ Miserē mei deus secm magnā
miam tuā. et secm multitudinē miacionū
tuarū De quatuor filiabus magne mie dcm
ē. q̄ sūt immissio anxietudis. abstractio oportu
nitatis. uitus resistendi. et famtas affectus.
Quisq; cm ei q̄ pctō suus obligatus teneat pie ꝛ
mittit dns anxietudines quasda q̄ mentem
occupat hoīs. et expellūt pniciosā delectacionē
pctī Quisq; subtrahit oportunitatē nec tēptā pati
infirmitatē Quisq; uitutē donat resistendi. qd magis
est. ut seruet tēptacionē sentiens uiriliter agat
et nō cōsentiat Quisq; affectū sanat qd pfectissimū
est et ī quo prsus tēptacio tollit ut nō soli nō
cōsentiat ei sed nec sentiat quidē De septem

doms spūs scī gcia septem vicia Sermo xv

Sapiencia vincit malicia dñi sathanam
cõtemnit dei vitq et dei sapiã xpiũs. attingit
ergo a fine usq; ad finẽ fortit. i celo q̃dẽ
descendo superbiã. i mundo superando malignũ. i
mis̃no spoliando auarũ. et disponit oĩa suauit.
i celo stantes angelos cõfirmando. i mundo ve
nũdatos redimẽdo. i inferno captiuos libe
rando. sicut si melius placet accipiamq hoc
mõ. ordinata procedit acie adiũctis septẽ pcũ
gradus spũs septiformis. et primq cõtra negli
gẽcia. timor expugnit. minuit ipe a quo con
citat acia dissipat et cõscia. excitat sopor
letalis. incitat sollicitudo. demq q̃ tenet deũ
nichil negligit sed veret oĩa fugit oĩa opa sua
ceteris ut grauior sit cõfluctus squamas quame
ligit. et cõmictia sũt i humano corde. negli
gencia sui. et curiositas ceteroꝝ. Triplex ei
ait sapiẽs i comodũ. erit de domo i habitatẽ:
fumo, stillicidiũ, mala vxor. Qui vẽ hec de
erũt negligenti. ppa quẽ q̃ negligit. fumũ
nõ abigit, vxorẽ nõ corrigit. tertiũ nõ reficit.
fumat pcã nullo mẽe studio. nullis lacri
mis ũdis eplta. et fumo ceteriorib⁹ et i tollerabilib⁹. malignat voluptas ppo neg
lectu cotidie detior semetipa. stillat supm
iudicis indignacio ex defectu vtiq; cum tabis
q̃ sola opis multitudine pcorũ egrediat. vtiq;
foras mẽe est. et curiosi q̃ exteriora cõsidet. q̃
sic mẽa despicit. ptita nõ respicit. pñcia
nõ ispicit. futura nõ pspicit. Prudent⁹ pmde

curiositati pietas aduersat. et que illa accede
euocat ista reuocat. mmirū pietas ipā ō cultu
dei. et īcorde colit. q̄ īcorde cognoscit. hītur.
parit aut curiositas experiencia mali. ut fa
cile q̄ pri. mlta vagat offendat. facile cadat
īlaqū. facile īuoīat. q̄ pniciose delect. cōsti
git sane aduso hat scīe spūs docens eligere
bonū et refugere malū. docēs q̄d pniciosū sit
quid ve expediat experi. verū ia īmltis
īcōcupiāj experiencia tristare videt. Habes
ergo hos gradus īordna filia iacob. quam
mmirū aduidēdū alienigenas mulieres
egressā emor filius sichem rapuisse
corrupisse ac dem blandicijs delinisse legit
ita ut illig aīa ei īheserit. dico aut īcen
piscētia. et ut ppha memt. īaffrim cordis
tristisse hom. qui legē spreuit. honestatem
abiecit. ualefecit pudori. tōrē aut dni pe
mtq tristilit. solocp vehit appetitu. sed
cōcupiam solam. sola tralit voluptate et
est apud eū prone voluntas. Cōtra hanc ist
cōcupiscētiā mali diminit fortitudo. nec ei
ulla ia nisi īmanu forti libe. nō est. Judicat
sibi homo iniuria. corpo castiget et subiciat
seruituti ne forte ia de radice colubri egre
diat regulus. de cōcupia cōsuetudo quā dm
em miseria mmirū et miserabilis humana fragilitas
sīi pruritu cōcupie. aut ipetu desiderij sola cōsue
tudie ipa ad illicitu trahat. Vtma ōibq liceat
ignorare. mmirū pacem faciens seruq est pāi ser
uus plane dyaboli ad prauia quecp prout tralit

sequēs · a quo minime ꝯ captus teneꝫ ad ipsius
voluntatē ⁊ est autē cōsuetudo hec grauis q̄dā
et pernicosa cathena soluēda utiq; fortiq; ꝑ ꝛ-ū
penda · ut hic marie ꝓ ulgare illud q̄uerbium
videat⁹ usurpari ꝑ industriā violentia potiorem ·
ut q̄eadmodū vis vi repellit⁹ · et feruore spūs
feruor extinguat⁹ desiderioꝝ ut malignū arte
arte deludas · et cōsuetudinē cōsuetudo apponas ·
Alioquī si forte violentā q̄ras et efficacem ne corpis
spās cōsuetudinē q̄uale · timendū omnino ē ne sit
pernicios labor · et pius ipa sua deficiat ꝑ iolitā
cōcupiā ꝑsertī ꝙ altera q̄dā natura sit ipa cōsue-
tudo · Necessariū itaq; ē cōsiliū ut ab ipo magni
cōsilij angelo ministratū uel ab hoīe aliquo spū-
tuali ꝙ cogitatōes sathane spūales q; remedia
nō ignoret · subtrahēda nobis occasio ē et aper-
tissus fugienda ꝓcul Legimus fr̄es · ihēmo for-
midabilis spūs q̄ēpiā ꝑpugnātū · laudabili q; ꝑ
dustria aptē curatū · aduersus ei semen frēm
alterū secreto misit · ut eūdē lacessiret ꝑturbaꝫ
et ꝑ quasi ꝙē acepta ab eo ꝑmissa queret ·
mirabat⁹ ille et cōfusꝰ vehemēt · sic oblatꝰ ē
ibreui pristine tēptatōis · ut quereti de ea nō
sine admiratōe plena responderet · papę diuē
nō licet · et fornicē libet · Sed forte necdū
veīt cui victoria reposita ē · quē triumphus
manet · cui corona debet · et cōtēptꝰ et cōsuetu-
dine q̄dit · ut q̄to libentius tuto despectus
pectus totus in cōcupiē lapsus lubricus · toto

ipetu feretur ipceps sicut scptm est. Deus
cū veneit ignūdū malorū cōtēpnit. hinc ergo
cōtēptū nōīe est. ut spūs intellectus ipugnet il
lumīnis tenebras cordis et lucē dīne mīe et
copiose miserationis infudens Intelligencia
nēpe dīnis et altissimis rebus attribuendaē
quas quidē rō sana hūana nullateng. difficile
autē uel ipa fides cōprehendē possit. ut est
illud Ybi habundauit delictū superhabūdauit et gr̄a
Ja si cōtēptū pstiterit. attendē nōīe ē et malicia. ut
quā pt cōsolationem desperatq miser. admittat. et cū
nō ē pb ī bonis, letet nuel ī malis. letet cū male
fecerit et exultet ī rebus pessimis Exinis ergo
solū hoc remediū est ut ipē adiūctus malicie
sapiēcia cōgrediat. ap̄ag dexterā pluet que
succubē cīno nō nouit Cui cū libet q̄ ī hūta
tionē descendit. nisi pueniat ī benedictionibus
suaue dulcedīs. ut clauū clauo expellat et
pestiferā dulcedīnē viciorū. iocūditas spūalis
vitiosis excludat. Stringit ergo affine usq
adfinē fortit̄ sapia victrix. eradicēdo singula
vicia singulasq̄ inserendo virtutes Exercitatur
siquidē negligencia ut tōtis spūs replent mē
tē. abiciat curiositas ut succedat pietas. exp
erencia malu fugiat. apponat q̄ sāa Hic et con
cupiscēcie pualet fortitudo. et cōsiliū cōsuetu
dīnē āputat. et intellectus vigens cōtēptū āmou
et desipiente oīo malicia sapiēcia regnat Qua
q̄dem tribulāte de cetō miseraē illā quā pricipe

negligencia sopor nauerit · penas extinguent
curiosus · attrahent experiencia · tenuerit cō-
pisceria · ligauerit cōsuetudo · cōceptu ī corde
truserit · malicia ingulauerit · timor suscitat
pietas blande demulcet · scīa quod actū sit in
dignus dolorē apponit · quod sinū ē fortitudo
erigit · cōsiliū soluit · intellectus educit de carce-
sapiēcia mensam ponit · reficillat esurientē et
salutaribus repat alimētis De eo q̄ scīptū ē
beatus homo q̄ inuenit sapiēciā Sermo xvj

Quid ī hoc mūdo agimus frēs · aut quid
facimus de hoc mūdo · ¶ Si saluari cōtē-
dimus aptūs scīo nesc̄ · nō adhuc de hoc
mūdo discimus · ¶ Si exire volumus · quid
cōpedes nos nobiscū trahe laboramus · no-
nanq̄ aureos ee · sed multo melius ē sine hys
liberari · q̄s eorū occasione teneri · Nō estimemus
pecū · sed impedimētū cōsiderēmus · ne p̄ter-
quam q̄
dura satis reputāda ē cōdicois nāturitē eciam
cupiditate ī hoc ee hys incipiamus et ī animis solli-
citudīb⁹ nris retineri Quid em ī cōpedibus
faciat · quis p̄cūctus forte mihi cōgruū iu
dicet · q̄ videlicet ad patiendū magis q̄ ad ali
quid faciēdū soleat homies cōpedire et arctis
impedimētis cōpedes sint · animula aute passi
onis · agendū tū nobis aliquid ī hoc mūdo ·
agenda vtiq̄ prius · sed ad passionē hoc potius
q̄ ad actionē videbit⁹ pertinē · michi omnino tū

agendū nobis hic aliquid nō quidē de hoc mū/
do. sed ī hoc mundo. Cū em legim⁹ ada ī loco volup/
tatis ab initio positū ut operaret⁹. quis sanū sa/
pies filios eius ī loco affluentiōis adferendū
positos arbitret⁹. Operī go. sed cibū q nō perit
operī opq salutis nre. operī ī vinea dñi ut de
narib⁹ diurnū atrpe meum. operī ī sapiā q
dicit. Qui operant⁹ ī me nō peccabūt. Ager ē mūdo
ut veteres. fodiebāt ī eo. thesaurus absconditus
latet. effodiebāt em ipā ē em sapiā q tradit⁹
de occultis. oēs eā querebāt. oēs concupiscebāt enim.
sed frustra querit q ī tabulo suo querit. nesc em ītra
suauit⁹ vinearū ī uenit⁹. tabulus ē et ibi gygantē
quis. tuus ē et tibi spūs ī uenire eā q dūsoria sp
nuntiant. Et quis ī est. qui cōvertim et venit
Queris unde. Ad tabulo tuo Queris unde cōver/
tar⁹. Ad voluptatibus tuis auertē. Et si ī voluptā
bus meis nō ī uenio ubi ī quis ī uenio sapiām.
em vehemēt desiderat aīa mea. nec ī uenisse
sufficeret si cōtigeit ī uenire; nisi mēsura bonā
et cōfertā et cōgitatā et supefluētē plenā ī
sinū meū. Meito quidē. Ītus em ho q ī uenit sa
pientiā et eius affluit prudētia. Quere ergo
dū ī uenīa pt dū ppe ē tuom illā. Vis audē q
ppe sit. Ppe ē uerbū ī corde tuo. et ore tuo tm
illud nō si ī fideis corde. Erige cor. surge de tabulo
tuo. ut nō frustra audias āmonētē. surrexi hē
cor. sic em corde ī uenies sapiām. ore affluēs
prudentia. sed affluē nō efflue uel euomere
cura. Primū tuel ī uenisti si ī uenisti sapiām

tm̄ ne multū comedas · ne satiatꝰ euomas illud · sic comede ut sēp esurias ꝓ̄ā et ipā dic Quū edit me adhuc esuriet · noli multū i̇putare quod habes · noli satiari ne euomas et hoc ꝑm̄ videris hꝛē auferat² ate Quippe ante tēpꝰ ꝛē destituisti · nec em̄ dū pt̄ uenit dū ꝑpe ē ab iquisitōe uel i uocatione cessandū ⁊ illuc quoꝑ sicut q̄ mel cōmedit mltū aut idē salomō nō ē ei bonū · ita q̄ scrutator ē maiestatis oppmet² a glia · Quid tu pylate secessū interrogas dom̄ ut tibi suſurret i aure quid sit veritas Multū ē odte nō dabit² sēm cum nec margarita porcōꝛ porcꝰ fideī ꝗustū · sanctitatē intelligēcie miteī ne rescras ⁊ mento fres reuerbatu nec resiluit et responsū nō sustinēs egressꝰ ē ad̄ideos qui ābula'e reperat i magnis et i mirabilibus sup se · q̄d cēt veritas ꝑquisitaꝰ Quo cū nos ꝗrammꝰ sapiāz i corde · et sapiāz q̄ exfide ē · quēdmo dū aplūs ait ⁊ nō plus sape q̄ oportet sape · sed sape adsobrietatē Sobria quidē sapiēcia ē ipenitudie pcōrū ꝑtitorū · i cōtempti pmiū comodorū, i desideio futurorꝫ pmiorū i nueristi plane sapiam · si porus vite pcū defleas · si hui⁹ seculi desiderabilia pupēdas · si etnam bītitudīē toto desiderio cōcupiscas i nuenisti sapiam si tibi horū singula sapiūt ꝗut sūt · ut hec quidē amara et oīno fugiēda · ista quoꝑ velut cadūca et trisitorea cōtempnēda · illa vō ut ꝑfm̄ bona totus appetēda desideriis i timo

quoda ñ sapor dinoscer et discernas ut ip's
quide soba ē sapīa et vomitū ne sit · ubi et
tōrīs fr'gus ex recreacone pcōrū · et cuitatis
fer'nor ex appetitu dīnarū ymissionū · tepiditate
amouet car'ū q̄ nūc sūt pessimarū occupacōnū
ut nec cuouas sapiam · nec cuo mais ab ea.
Sicut ēn btus homo si inuenit sapiaz · sic eaq̄
btus vn· uel beator q̄ mozat' īsapīa forte ei
hoc ad affluencia spectat Dame ihūs tribus
affluis ore sapīa uel prudencia · si sit ōre cōfes/
sio ppie iniquitatis · si gr'aīarū actio et vor lau
dis · si cia sermo edificacionis Mūdi cōde
credit' ad iustica · ore aut cōfessio fit ad salute
atq; īpūcipio q̄dē sermois nūsq; actisator ē
sui · nā īmedio magnificat dīm · ītio sicut
quoq; si cateng affluit sapīa edificat' primū
debet ēn uco et īope affluēdi ē sapīa · Est
mat' Quer'ym ergo īope t'plice affluēna ·
ra olī dīm ēsipiente quoda · q̄ sapīa t'plicat'
scribet' Itaq; si nos michi nō habetis puto ego
q̄ ad opq̄ pūnet · copiose satis affluere sapīa
q̄ūq; mē vos cōtinēt' pacīēt' et obedient' con/
uersat' · tm ut fidelis obediencia q̄ pam mor
tificet' voluntate humilis cōtinēna carnalē pīt'
et secularē amputet' voluntate · hylaris pacā
vtriq; sil'et corpalē · s· et mūdialē vnūliter
sustineat aduersitate De triplia genē bonoz
et vigilancia super cogitacoibus
Ppensio studii et cura vigilancior
mis cēt cogitacoibus adhibēda fi es

mei · mīb ī q̄ quibus tā scārū meditationū
assidue matia mīstrat · nocte cū ac die nō
p̄phetice ac euāgelice sed et aplice voces legūt
et cantūt · q̄ et penā mmāt · ī fermi et glām
regni pollicent · Vñ ergo nobis tā vane tā
noxie · tā obscene cogitacōnes · q̄ nūc īmūdicia
et elacōne · nūc sup̄bia et ambitione cet̄is q̄
passioibus ex torq̄et nos · ut vr aliq̄n ī sete
nitate scārū cogitatuū respiremꝰ · Ve nobis
a torpore et tepore cordis nr̄i · q̄ p̄mittimꝰ
nos hīs vanitatibus occupari · et nō magis
tūsilmꝰ ī bona dñi · sue ī naturalia sue
ī spūalia seu eā ī eterna · Et quidē naturalia
bona magna · spūalia maiora · sed nr̄a ista
eterna · supmis repanda · ī scīs exactū · exte
dñi et beatificandū ī cet̄is · Dū nō poteꝫ oculū
meditacōis īfigē · qua stancia fit · et oēm sensū eripiat ·
ī bonis gr̄e q̄ sūt ī circūcīo vtutū visū reflecte ·
ut videas q̄ quare cōsciē · q̄ libē frontis sit vsū
et cōuersari ī castitate · et caritate · ī pacīa et hu
militate cet̄is q̄ vtutibus q̄ amabilē deo · placa
bilē et imitabilē hoibus reddūt · Q̄ si et hec ni
mis sublimia fūt et tūsgrediencia ī fūmitate
tua · dimitte oculos tuos ī bona nr̄a q̄ tibi tam
familiaia cē debent · q̄ntū tu familiaris es tibi ·
Nec sic dicimꝰ bona nr̄a quasi gr̄e nō sint · sed
deo q̄ vr̄i nr̄e quodāmō ī gr̄a et cōplacentia fu
erūt cuiq̄ fiet parcius illud · qd̄ nō solū p̄sonam

infirmit sed et naturā. Et tūc nō ita nobis ad
manū ueisse mōstrat. Apter. Ulng iflictū
cū tñi nos illā nobis et cū nos cē tñi roibus
ꝑ affrombus plerūq; seruamus Et quia nos
et aiā et corpe subsistimus iuxta uocē apli ab
aīāli ptē id ē a bonis corpis incipiamus ut
nō sit ꝑius quod spūale ē. sed quod aīāle. Fuit
autē oīa bona corpis. et q̄ ei solūmō debeamus
sanitas. nichil autē ultra ei debēdū ē nel q̄-
rendū. sed hoc tīo ligandū et frenādū est.
cū fructu ei⁹ nullus sit. et mors sit finis illius.
Sed h̄ fouea ē. q̄ nolo uos lateat. i sidiat² eīm
uoluptas sanitati et tam subtili malignitate
ꝑsequit² ut uix eā uel possit euit² uel nouerit.
Si uoluptati seruit² nō sanitati. hoc iā de
natura nō ē. sed sub natura. q̄ morti mandat
cū magnā cōstruit uoluptatē. Unde ē q̄ mlti
ad tā rebelles ipetu desciuerūt. uel ut dicā
uius ceciderūt ut uoluptatē ꝑferāt sanitati
et illis q̄bus sepissime uolutēt². q̄ seruūt difficiles
et acutissimas subseqū passiones. Sicut autem
corpis natura ē sanitas. ita cordis natura ē
puritas. quia turbato oculo nō uidebit² deus
et cor humanum ad hoc factum est ut suum uideat
creatorē. Si uerō sanitati corpis sollicita ꝓuidēda
est custodia. puritati cordis tanto sollicitior ē impē-
dēda. quanto ꝑ ista dignior illa ē cōtuit². hic
tñi simplicit accipiamus puritatē ut uidelicet
oīa que agimus pure et humilit confiteamur deo

ordine · hoi i confessione · et dicamꝰ Dix cōfitebor
aduersū i iustitiā meā dnō · et tu remisisti ipi
etatē pcti me Et quia sociale mal sug erhis
q̄ i nobis fuit ad ea q̄ cta nos fuit tiscamꝰ · ut
si fieī pt qđ er nobis ē pter hēamꝰ cū oibꝰ hodꝰ
hec em est lex naturalis sotietatis · ut oia q̄uꝰ
nobis fieī nolumꝰ alijs ne faciamꝰ · et q̄ nobis
fieī volumꝰ alijs i pendē studeamꝰ Sicut
ergo debemꝰ sanitatē corpi puritatē cordis
et fidē pacē Ja hic tiscendū ē ad scōz aīaꝝ · q
de hꝰ mortalitatis crate ad celoz volauerit
gaudia · hinc pfcō debemꝰ imitatiōne · quia
fideles nobis fuere passibiles · et notus nobis
fecerūt vias vite · quas tū i fatigabilit · q
ita nabilit tenuerit Sed et illis q̄ nō i tanta
sanctate seu pacis penitentia erierūt cōpassione
debemꝰ et ordine · ut pius pr auferat sozciam
eoz et i bnīna flagella cōmutet · et sic tandē
recōsignet ad bte gaudia ciuitas Sicut ergo
scis anabus imitatione · sic mꝰ scis cōpassione
debemꝰ · illinc crēplū hic gemitū hauriētes ·
Si scis vero angelis auxiliū q̄rendū ē · et occultis
suspirijs et frequēcia lacmarū · ut illi supnī
nēti maiestati pces nras offerāt · referāt q̄ꝝ
qua ām̄stratozij spūs sūt missi ppt nos ut he
reditatē capiamꝰ salutis Ab illo aut rerum
oīm dno pcibus q̄renda est · ut ille cuꝰ natiuꝰ
bonus cū ppō ē miserei semp et pce · non
respiciat multitudinē nrārū meritū · sed sedm

mlitudinē miserationū suarū misereat nri Ipi
cm nos et amorē debemq et subiectione cū oi reue
rencia et hūilitate Amorē quia fecit nos et bñfe
cit nobis · subiectionē quia sup nos est · etiam
p̄cepit nobis et ribus ī cōsilijs sup filijs hom̄ ·
Ita ergo et sanitatē corpi · puritatē cordi pau
fri · imitatorem scās · cōpassionē mortuis debe
mq · auxiliū ab angelo · pietatē a deo postu
lemq · Et artha naturaliū bonorū hec debeq
et q̄re ut sciamq quia cū hec oia q̄ mādata
sūt et data nature fecerimq seruī ībutiles sumq ·
q̄ debuimq facē fecerimq dicit bñ em à nūp ī
uenīt aliqd̄ p̄ceptū datū hoibus · quod tñ sciat
t̄mnos possibilitatē q̄ nature · Inhijs aut̄
boms sicut p̄dximq reparā · et quasi q̄dāmō
restitutionē antiquā · dū ad īgentā nat̄e sua
mitat̄e reuitim̄ dū et nobis et hijs q̄ cū nos sūt
et hijs q̄ sup nos sūt debitū rerū ordinē cōsi
deramq Et hec q̄dē p̄ boms naturalibq Spi
ritualia aut̄ bona ī quibq exercerem̄ ut ad
eterna tendamq ipa enim sūt · sed alia · quia
alio ītuitu cōsiderata · cū plūmus cū alijs q̄
logui e mutare Illa em̄ merita naturā · hec
supra naturā ee noscunt̄ Ita et ī spūtali
exercitio nō sanitatē debemq corpi · sed sanitatē
sed afflictionē sed laborē · merita vocē illius
spūalis et sūme spūalis hoīs q̄ dicebat Cas
tigo corpus meū et ī seruitutē redigo Hec
ista tñ cordi puritatē debemq ut pure et

humilē cōfiteamū pcā mā · sed ut ī tēnone cogitā
one et ope hāc cōtinuā cōsiderationē cri
beamq · ut et vita mīa sit fructuosa. et fama
gloriosa · nō q̄ fructificet sibi · sed deo · non
q̄ glificet se · sed pxīm suū q̄ ī cēlis ē pacē
quoq; nō solū frībq exhibēdā discimq ī via ista ·
sed eī ihīs q̄ oderūt pacē ēt pacificū · postmō oēs
et a nēmīe velle postmī Cōficīm enī nō modo
cōpassionē mortuis et oōnē · sed ī spe cōgratu
lationē adhibēdā · quia et si cōtristandū est q̄
ī locis purgatorijs patiūt · multo ālīq tolle
rādū · q̄ xpc ē ut absterget deus oēm lacrimā ab
oculis eōrū · et iā nō sit neq; luctq neq; clamor
sed nec vllq dolor · q̄ prīma abierūt Ecce vero
alīq nō iā imitatorē · nec a scīs angelis tm
mō q̄rē debemq auxiliū sed ardēter desiderāc
cōspectū eōrū et cē cū illis et vidē q̄ sit ille co
lūpne celi q̄ sustinēt orbē terrarū · ī q̄bus ru
tilat et relucet tm et tā excellēs dīnitatis īsig
ne Judīo autē deo nō solū pietas q̄rēda est.
sed et ī eū totā affectō dirigenda · ut diligamq
nos xpc ipm · et suspiciamq q̄ sit illa maiest
tas que cūcta facīat. cūcta cōtineat. et ī quā
desiderāt rōnales cāture ppspicē Hec sūt scīe
spūalis exercitij · q̄bus religiosa mēs et dila
tat et delāt · vnū eōrū q̄ retro sūt oblita ·
et ad antiora nō ē ētīa bona se extendēs
sequit ad palmā supne vocationis Quā nō

sup naturā bēis iste audiens aplius cuq solleq
ntus ꝓmanibq ē tūsulcāt q̄ dicebat O bona
crux dū desiderata et iā cōapiscēti ad ꝓpin
quū et gaudens venio adte ō lteāti hois ē
ista vox· et q̄ de bois mutue ad gre bona surrex
erat· ut nō solū gloziaret i spe sed et tribulaci
onibus· et gaudens ireta cōsp̄ū cōsuluj· q̄
dignꝰ erat ꝓ nōie ihu cōtūeliam pati· nō nō
nō pauet sed libent· verū ardent ad tormēta
siuit ad ornamēta· ad penas q̄ ad delicias
ꝓperabat Porro et ma bona illa sūt· q̄ nec
oculꝰ vidit nec auris audiuit· et q̄ nūq̄ exiit
ab illa ꝓtia· q̄ nesciet nisi gaudiū et iubilacō·
ubi nichil deest· ete habitacula qua ipleatur
humana cupiditas· Que ē ista copia· ubi nich
il quod nolis sit· totū sit q̄d uelis· Fiat aut Bar
ꝓphia ad ihrusalē i uirtute tua et habūdācia i
turribus eiꝰ In illis mūt turribꝰ que nupta
ꝓphām aliū· gemmis edificabūt· ubi adꝑfru
mēti nō cōtrite sacramēti fruabit nos deus·
Et si nichil deerit nobis· aliqd aut nos latebit·
nūq̄ erit glia cōsummata· Ideo nichil latebit
nos· et ete sapia qua curiositas hois sanet·
O sapia qua tue oīa q̄ i celo et q̄ i terra sunt
ꝑfectissime cognoscemꝰ· ipō fonte sapie ueru
oīm cognitorem libentes· nō metuā suspicōes·
nō timebo cōsilia· quia cuncta illa mūdi ohem

puriſſimo vitro ſilis eſt · ut ſicut p vitrū
luciduſſime cūmq ſic alioꝝ cōſcias clariſ-
ſime videamq Quod ſi et michi defuerit · et
michi latuerit · manebat autē timor et anxie-
tas amittēdi · Deo michi erret · et eare potēcia
q̄ hūana infirmitas roboret · Quis poſſit igit
ſines tuos pacē et cōfortauit ſeras portarū
tuarū · ita ut nullq̄ inimicq̄ intret · nullq̄ exire
poſſit amicq̄ · vbi ergo ſūma hūdātia · ſūma
ſapīa · ſūma potēcia ē · puto q̄ michi deſit ple-
nitudo bītudinis · q̄ntū ſpectat ad ſūmā
felicitatis hūane · Hec ſūt bona nate · grē · glē ·
bona hūanitatis · bona vtutis · bona cēmitatis ·
hec cogitemq̄ · hec rimemq̄ frēs · et mixta pre-
ceptū legis reuolueq̄ nūmacōem · quia ſit
vnus et i talibq̄ vita ſpūs mei · Hic cū cogita-
tio ſeruabit nos · ut dicamq̄ cū ſpō · Meditatio
cordis mei i cōſpectu tuo ſēp · dne adiutor meus
et redēptor meus · De triplici cuſtodia mēbi
lingue et cordis Sermo xxvij

Quoꝝ nobis cauſāmi deeſſe grām · ſed nul-
tiq̄ forſitā ipā ſibi q̄rit deeſſe grā · nonnullos ·
ſepe res cordis eſt grā deuocois iſta quā q̄rimq̄
ut hoc minime ſe fraudet ipe · q̄ mīmi ea diſſimilat
receptacūlū exhibe · Ceterū vnde illi cura cordis ·
cui nec ipa quidē adhuc lingue circūſpectio ſeu
mēbi cuſtodia ſufficit · Nō ſibi deeſſe miret

cōsūmacōem · q̄ nec ūcūū applēdit · sēd nec ip̄s quoq;
q̄ncū tā tenē vidēt⁹ et nō mediū nō p̄uenit ·
Magnū est hoī secular mūdas hz̄e manꝰ no
macho nō ē magnū · sēd plane ei magnū malū
cē p̄bat⁹ ne tpārū quidē cōtagia declinare
mo vēo et ī ip̄is quoq; mainbꝰ lōge āplior
mūdicia et iustīa habūdāor a vobis exigit²
q̄ ab illis Ramiru illis dicit² Fugite fornicā
onē · et q̄ fumbat² in nō furet² atēq; filia · q̄
q̄ fecerit regnū dei cōe nō cōsequīt² Fugite et
vobis ab huiꝰmōi cōtagiis opm et in q̄u
manuū cōtaminacōne timēdū est · Q̄quo
mūdiores manꝰ · eo grauiꝰ quoq; minoꝛ ies
neuꝰ offendit et p̄fōd ueste erigua quelis
macula turpiꝰ decolorat Vobis ad mūdicia
minima q̄libet obedīa suffīat · nec ia neuꝰ
est · sēd grauis macula · si in actibꝰ vīs minoꝛ
resident negligēcia mādatoꝝ Hec igit⁹ opm
diligēcia seruādoꝝ nīa vē cōuersacōis
exāret · dū adhuc quidē modicū · sēd tamē
lumē ī vobis ē · nisi forte magnū sepuīt
hz̄e lumē · quibꝰ verbis aut Cū fecerit⁹ oīa
q̄ p̄cepta sūt vobis · dicite qm̄ serui inutiles
sumꝰ · q̄ debuimꝰ fac̄e fecimꝰ Deo hoc ihēs
p̄ter humilitatē monuit esse dicēdū · plane
p̄ humilitatē · sēd nīꝰ cōtra veritatē Ceterū
si cū fēdū quoq; custodia ī eēm adhuc neꝰ

ligentiores · nemo sapiēs eā liquāe aliquem
moueat · q nūq̄ glutiat uel carnelā · Et si iam
mang mūdate fuerit · nec si quidē cōtinuo
ad os trāsit · labijs sane mūdandis sedū
studiū et media solicitudo debet · Q si diuersis
rarg est · q sermones suos i iudicio disponere
videat · uel error discens q sit rarus pfectō · cū
nec pfectis iuuenibus oībus gen̄ sit · Quis sane
numeret quātas modicū ligne mēbrū cōtra
hat sordes · q̄ inūmplet · i labijs i cruciatibus m
mūdicia congulet · q sit gnūs pmiscs ozib
circūspecti · Est em lingua dissolutū sermonib
ociosis · e ligua ipudica · e et magniloq̄ · q̄ū
pōr lasciue · sequēs arrogantie famulat ·
Est etiā lingua dolosa · et nē lingua maledica ·
quarū altera i falsiloquā et adulatoriā subdi
uidit · altera vō nūc i facie cōtumelias irrogat ·
nūc detrahit i occulto · Q si de oī uel ociosō vbo
quodcūq̄ loco fuerit homēs deo sūt reddituri
rōnē i die iudicij · quāto districtiq̄ vbo mēda
cij · mordacis et nuciosi · de elato uel lasciuo ·
de adulatorio aut detractorio iudicabūt · Q
vera sūma frēs · i multiloquio nō effugiēdū
pcm · ut em pteream cetera · si ppera ociosū est
vbū · q̄ nulla rationale causā habeat · quam
rōnē de eo rēdē potimus · quod e pter rōnē

Deo vñm frē pui estimet tēp9 · quod ī verbis
cōsuit² occasis ℣ Iniquū tēp9 acceptabile ē et
dies salutis volat verbū irrevocabile · vo-
lat tēp9 irremeabile · nec̄ aduertit īsipiens nō
amittat. libet cōsibulari aūt donec hora ꝓcre-
at · ℣ donec hora ꝓtēt, donec tristet tēpus ·
donec hora ꝓtēat · quā nō agendā pēitenciā ·
nō optinēdā veniā · nō acquirēdā grām, nō
glām ꝙuerēdā, miserenō cōtrōis īdulget:
donec tristet tēp9 · quo dīnā reppiciāt debi-
tas pietatē · ꝓpriē nō āgelicā societatem ·
suspiriē nō amissā hēditatē · aspriē nō a-
missā felicitatē · ereūē īmissā voluntatem ·
flere cōmissā īiquitatē ℣ Dic mihi frē agricole
cui dīn desideriū fuit operariis seminādi ·
ſ. vinitores cū expectatū tēp9 putricōnis nō
ueneīt · nec̄sse occupacōes et qī reprehēsibilē
sū ope die tristegisse letātur ℣ Dic īstantibus
nūdinis īstores nec̄ mōras occasiones
q̄ solēt · ne quē forte sibi ex eis ōstū pueīe
cōtigat ℣ Dic deniq; pīncipes mēdiantes cū
milīs clamōsb9 cuocāt tādē affueīt eleō-
sinarū distributor diuersicula cuptāt et cō
curretibg socijs · varios ābiūt occupāe re-
cessus · et foue latebras īmigulis platearū ·
℣ Otiā tū uel solū tēp9 vite amittent īūbis ·

·seō multi ecīa ihīs vitā amittē cōprobāt·
nec mō ipi amittē· seō odīmē quoq; et hoc
frībus suis· In mō amittūt vitā detractores·
deo odibiles· odibiles vite· fugit vitā quos
odit· et quos fugit vitā mozi necē est· In mō
et ipē mozit qui venenū bibit· quod ei male
suadā detractozis līgua ꝓmit· Hi quidē
furtī ei dilcōis vitā subtrahit· et dū nescit
frē pmulatī i eo fraudē animus ifrigescit
Auditurq; ē forsitā ipē quoq; cui detrahitur·
undiq; enī ubā volāt· et multozū pus ora ꝓ
tūsiens difficile fieī pt· qui singulozq; creuciat
līguis· et qi nā ꝓuerbū sermo referat· ad eū·
ad cuq; spectat offensā Ideoq; semdalizabit
audiens et trabescet· eoq; fidelius ꝑtinguet
deo animus· quo āplius ani vulnē videbitur·
Si inimicq; mit mecq; maledixisset mi sustinui
issē utiq; Et quidē caueī sibi prudens auditoz·
caueī et ipē si nō decipit q; sibi nouit cē detrac-
tū· ille ne veneno infician· iste ne fraudalo per-
turbet· sed ꝙ ise ē tū līgua maledicā· et illius
ꝓuidens cōscientiā· et istiq; vulnerās animū
secū pie utriq; pensit Nūq; nō vipa ē līgua
istā ferocissiā· plane nimirū q; tam letalē
tres ifician flatu uno Nūq; nō lancea ē līgua
istā· ꝓsecō ecīa acutissiā· q; tres penetrat ictu
uno· līgua mgt eozū gladius acutq· gladius

equidē anceps · imo et triceps ē lingua detrac
toris Nec vēo hmōi linguā tpō ecīā mu
crone quo dīcīt latꝰ cōfossū est crudeliorem
dicē verenīs · Fodit em hec xpi corpꝰ quoꝝ
et mēbrū de mēbro · nec tā cruente fodit ·
sed fēt cruente fodiendo Ipis quoꝝ noc
cor ē spūs, quas illi tā sublimi cupiti fu
ror mulctatis īposuit · seu ecīā clauus freꝝ
quos sāctis manꝫ et pedibꝫ cōsummatō
nudare mqtatis īfuit Nisi em lingꝫ quod
nūc pūgit et trāsfodit corpis sui vitā illig
vite corpis ptulisset · nūqꝫ illud pisto mor
ti iurie · crucis ignōmie tradidisset Et dicim
leuis res sermo · teneā mollis et exigua ca
ro lingua hoīs · quid sapiens magnipēdat.
Leuis qdē res sermo · quia leuit volat sed
grauit ulcīscit · leuit tūsit sed ifuit vul-
leuit penetrat ānū sed nō leuit erubescit
leuit sed nō leuit reuocat · facile volat atꝫ
ideo facile violat cuiusq · vilis res muscꝰ
mortēs ē · sed exūmiat oleū suauitatis ·
Teneru mēbrū lingua · actū vix teneī pt ·
fbā quidē ifirmū ~~exiguū~~ atꝫ exiguū · sed vsu
magnū et validū īuenit · modicū mēbrū ē ·
sed nī caueas magnū malū · tenuis ē et lata
aptissimū vacuādis cordibꝫ īstrumētū · sicut
multorū mē vos nī cōsentiatis arbitror attestāt

nisi forte oēs tū ꝓfū simꝰ. ut nūq̄ nobis ꝓ
lōgus ꝫfabulacōnēs ī uentu sit meus quod tñ
uacua meditatō mihꝰ deuotꝫ sicut magis
affectō et holocaustū ossibus nō adeo pīguis. ꝑ
uba sine q̄ doctrinꝰ. sine cant q̄ audientiꝰ. uba
tū. fatale cū lingua labit nec mihꝰ illabit
cordi. ita ut multis mīt loquēdū mihꝰ ꝓfuerit
q̄ hec ꝓhibuerit. dū nō cauerīt aliena. Vtil
frater est q̄ tibi loquit sapiēs ē. religiosꝰ ne timēs
deū. plus dico angelꝰ ē. et angelꝰ lucis erit
sit. cane tibi ne audias unde ledaris. nec per
sonā tibi uelī suspectā cē. sed lingua ꝓsertū in
sermocinatiōe cōi Dona quidē colubre sīplici
tas. sed ī hac ꝑte serpentis ꝙ astutia nō omit
tas Maria ne angelicā quidē ībi sine dis
cussione ꝓtiens cogitabat qualis cēt salutatiō
Tu quoq̄ si crebris saltē exprimētis solleret
aduertisti. qualiē nocent uerba. nō despices
si sollicitꝰ fueris. q̄nquidē mīt cē nec est collo
cutiom. nō mō oī circūspectiōne. sed et auri mul
tiloquiꝰ adhibe cautelā Nō mirem ꝙ hunc
gentīm īmorem ꝓfitēcīī dīuinꝰ. plēs siquidē
me uos ꝓficietes cē credimꝰ ꝙ ꝓfectos. forte tñ
minꝰ uidemī ī suggillatiōne uerborū. sed
memētote qm lingua ē q̄ cōtra uitia lingue lo
quat. ut ī eo uel marīe ipī debeat excusata.
ꝙ nec sibi ꝓsit et adiuso sumptiꝰ ꝓba ꝓtula

mumat audientes · venty ē sermo sed nō ē semper
venty brevis Surge nost aqlo et veni auster
pfla ortū meū et fluat aromata illi⁹ Est go
magna mchylomn⁹ sermonis utilitas et fructꝰ
ī lingua fructy pcosissimꝰ reputꝰ Repe iusti
vita et fides ē · et fides ex auditu · auditꝰ pr̄buū
dei Quō em̄ vivet quis nisi crediderit, quō
credet nisi audierit · quō audiet nisi annūciet
ei ? Hanc pr̄ea maiorē ei dilectionē et dilectionē
orē custodiā cōvenit exhiberi · ex sit iusta septuū
morū et vita ī manibꝰ lingue Aliqñ si sola in
est vita nec crucifixio et quide ei si sola morū cā
abstinsio debet · nic veō pretenda nobis ora nra
custodia et ostiū circūstancie labiis · ut nec vita
lē edificationē clausura impedict ei⁹ · nec
letalis pr̄cipes liberū sortiat egressū Vigi
lemꝰ itaqꝫ sup oīa opa nra stres · ne uel omit
tamꝰ qd̄ pceptū ē · uel quod pr̄hibitū est
cōmittamꝰ Hortat nos ad baptisma hanc
custodiā pphā cū dicat Declina a malo et
fac bonū Vigilemꝰ ergo mchylomnꝰ superbia mētis ne eius uel offendē deū uel primo
nocē cōtingat Felix siquide quē ī oī cōflictacōe
duplex timor iste sollicitat et ouos cōsiderato
stimulat auditoꝛes Omnū quide dīne maiestatis
iudicꝰ manꝰ inde pr̄sens horrendū · de hinc fra
terne mentis intuitus. cui mchylomnꝰ pfacile ē

offendiculū dāe puto tñ ne eū quidē q̄ uerbo cauet
offensionē pfectū adhuc dia oportē · nisi forsitā cōpa
cone prioris q̄ tñ sup opa vigilabat ℟n et veritas
i euāgelio de vigilātibus seruis et aduentū dñi
pstolantibus loquēs Dixiquit i tertia vigilia veneit
et ita inueneit · bti sūt serui illi quod neq̄ p̄ decima
sed nec de sexta dixi quidē repies Est ūtute vigi
lia hec sup eos · cui sane oēm tā custodiā exhibe
sapiens monet. mmmtū quia ex tpo vitā p̄cedit
Ego tñ hanc cōstāe arbitror spēciale i duobus.
ut videlicet sup affectionū p̄ie et cōstitutionū suarū
fratres, mēs sollicita vigilāter intēdāt Et bñ hunc
dat oīb custodia · a quo ceteras quoq̄ duas p̄cedē
cōstat nisi forte q̄ absit simulatōis gerāt studiū. et
pietatis habeāt spēm nō vtutē Dicit em fontis vena
scaturiens nisi fossas em repleuit adiacētes · nec reflue
nec sedari · nec i altū sese colle p̄cipitalebit · q̄ videlicet
alias occupet · sic hūanā aīm donec eas quas p̄dix
mus mang et lingue custodias sollerter ipleat · nec ad
pfectū hāc suāpte poterit reflecti aurā · nec iocūda trā
deuotionis tranquilitate frui · nec i sublimē dīne cōtēpla
tionis p̄fectū gradū Eya frēs si supne visitatōis gratiā
q̄rimus sic queramus · si spiritales cōsolatōes desi de
ramus p̄cipē · sic petamus · si celū aperi nobis aperiri
sic pulsemus · hoc demū explicari nō vigilemus si ad
nuptias volumus introire cū sponso De verbis apli
nō ē regnū dei esca et potus Sermo xviii

Non ē regnū dei esca et potus sed iustitia et pax
et gaudiū i spū sancto Quod p̄gredi viam

qui ad gaudiū ꝓperamꝰ. Est quidē gaudiū de regno dei. sed nō ꝑmū ē. est gaudiū de regno dei. sed nō gaudiū carnale nō gaudiū seculare. nō gaudiū cuꝰ extrema luctꝰ occupat. sed ī quod magis ēstima uerit. nō demꝫ gaudiū eoꝝ q̄ letāt cū malefecerīt. et exultauerō q̄ ī rebus pessimis ē. sed gaudiū ī ꝑpū sō ui autē hoc gaudiū interī n̄ de iustitia et pace procedit. Ipā ergo ꝓcedāt tūꝫ cellule melliꝰ ut fragile adiuuabile liquoꝛe suauitatis ~~possit~~ solidiꝰ possit materia cōtinē. Erit q̄n ī ipō simplici melle fruenī et gaudiū nr̄m plenū et purū erit ut nō mō ī ꝑpū. sed de ipō quoꝫ ꝑpū gaudeamꝰ. Erit q̄n oīb⁹ erit gaudiū spāle. ut nullis ī cōpozeīs occasiōibus exciteī. nō oꝝbꝰ mē. nō lacrimis pmē. nō exercitacōe iustitie. nō ꝑsecōe pacienē. sed ipa magis pūa spūs ī quē desiderāt etiā angeli ꝓspice. Interī sane velut salis loco sapia n̄r cetera cōdit. tūꝫ non sit et ipa cibus. interī puſꝫ comedā suspiro. et nō tunc ꝑdē ꝑmittor ut glutiā ~~salutē~~ salutē meā. Est ei sapiens cui q̄ꝫ res sapiūt quot sūt. cui vō ipa ī se ꝓprie sapia sapit. ib nō mō sapiēs sed etiā bt⁹ ·nēpe hoc ē vide deū sicuti ē. atꝫ hic q̄dē fluminis ꝑtem letificūs ciuitatē dei. hic torrēs voluptatis. hec demꝫ ubertas ebriatis ē. Huic vō one vnū nō lr̄e. deficiat em ī his interī nuptijs vnū utꝫ carnalis illecebre et cōcupiscēte seculāis. Fel draconū inqt vnū eoꝝ et venenū aspidū ī sanabile. Dēꝫ hoc vnū nobis deficiat frēs mei. quia nō ē hoc vnū bonū. bonū vnū nō ex vnen ī puritatis. sed ex vrna purificacōis ꝑpū rit. bonū vnū nō ex vua gomorre cōficit sed ex aqua iudee. Dericasti inquit vnū bonū usꝫ adh⁹

Ra optimū qdē vinū seruat eciā adhuc · qd' indeliq
nō eraqua cōficiēdū sed exp'mēdū magis exbotro
illo magno ere p'missionis · q' interi ī uecte portat².
dū sedin carnē nouum xp'm et hūc crucifixū.
Nuq' nō illu vnū defecerat q' dicebat Renuit ḡso-
lari aīa mea · sed et vnū aqua frēm gustasse visq
est cū subūgit Memor fui dei et delectatq sum ·
Quod eīm faciet ī p'cia · q' ī sola mēoria delet².
Dic et apli plane vnū frēm aqua gustauerant ·
qui ibāt gaudentes a cōspcu cōsilij · qui dignī
habiti sūt p' nōie ihū cōtumeliā pati Quod nō
vnū eraqua · gaudiū de cōtumelia · mmuri
plebatur · iā p'missio veritatis q' ad eos frēs erat
hoc nō Tristicia vra cōuertet² ī gaudiū · hoc ē
aqua vra vertet² ī vinū Marcus p' vinū aīa
mutat² · eciā tinxit ī panē · ni forte oblitq es cōmede
panē tuū eū de quo legisti Libabis nos pane
lacrymarū · et potū dabis nobis ī lacrymis ī mēsu-
ra Demq audi mēsurā Erāt aut lapidee vdrie
s'c positē sedin purificacōem iudeorū · si vero
es iudeq nō carnie sed spū · s'c ānis seruies in
septō liber egredieris · ī s'c vdris purificaberis
ī s'c tribulacōibus liberaberis · ī septiā nō tanget
te malū · nō solū aut liberaberis ī eis · sed et
vinū bibes ereis ubi crpeis mixta aplis q'dam
nō solū ī spe · sed eciā ī tribulacōibq · hoc ē dupl'
miteri gaudiū quod hēmq ī spū sco de mēoria
futuroz bonoz et malorū p'sentū tolerācia Sal
quippe ihūs carnale sapit · nil seculare nil vanū ·
sed spūs veritatis et celestis sapiēcia ē cuiq ī vbq
suauitas p'libat Gaudete ī dnō semper aut aplis iter
dico gaudete Et duplicas hmq gaudij materiā seruq

adiuuat. Modestia vra nota sit oibus hoibg dnis qpe
est. Quid modestia nisi mansuetudo et patiens est.
Gaudeamg ergo de hjs q expectamg. qm dns qpe ue-
ru gaudeamg de hjs q sustinemg. ut modestia nra
oibg nota sit. Immitu tribulatio patientia opat. pa-
tia probacoem. probatio vo spem. spes aut no confundit. Da
ne ut ydoneg fiat animg gene hui spuali letie capes
cende. duo eg ad iustitia exercenda. duo michi ominq ad
coseruanda pace nre e promittit. q qde vtraq copiosa
nobis scriptura sacra cometat. Inqde iustitie exercitu
ihs duobg mandatis totu pende videtur. ut quod sibi
quis fieri no vult alijs no faciat. sicut ad getes missa
epla cometat apli. et qcuq nodu ad eos de aplis
dicit. q ciuiq volumus ut nobis faciant hoies et nos faciam
illis. Ceteru qm in multis offendimg oes. impossibile e in
hoc loco et tpe scandaloru. Neq enim adhuc venerit
angeli q de regno dei tollant oia scandala. sed nec sum
in illa patria vbi ciuiq fines pace deus posuit. qbus
impossibile e hic et mo pace me nos coseruari nisi is
qui in aliquo forte offendit. primu adsum clamore.
et q offenso est michi ominq mouet ire orabile obsti
natione. Studeamg itaq fres mei. et humiles ad satis
faciendu hjs q aliquid habent aduersu nos. et ad re
mittendu hjs q offenderut nos. faciles in uestri. quia no
solu multue me nos pacis coseruatio costat ihs duob
sed nec pa quotq dna sine hjs qpiciatio potuit obtine-
q nec minimu ab eo recipiat q no plus iuuet ut fratri
reconciliet. et dimissu ab eo delictu districtius exigat. q
coseruo suo debitu no remittit. Ita si manet in nobis
iustitia et pax et gaudiu in spu scto et alibi. no quasi
securi simg. q eo q regnu dei me nos est. sed eo magis
in timore et tremore nram ipius salute operem. scies

mmirū q̄ hūc tm̄ thesaurū adhuc ī vasis fictilibus
habeamꝰ De eisd̄ verbis ap̄li Sermo xix.

Dilect aplus paulꝰ ī verbis ē breuis ī sēt̄ijs
copiosꝰ Nō ignorauit hoc ille tā eloquēte q̄
sapiē dotubꝰ grabatꝰ q̄ singula pauli verba to
mtica iudicabat Tā significāt ei vnūsa deynt
et sic intonat spū et vtute ut ī serie eadē ī sensu ple
nitudinē ī vēp cōuersionē mirabiliē extendat Non
est inquit regnū dei esca et potꝰ sed iusticia et pax
et gaudiū ī spū scō Quid adhec dicitis vos gulosi et
luxuriosi quorū deus venē ē quorū oīs vsus ut ī
ventre aut sub ventre ē qui ut ait iacobꝰ aplus ī
luxuriis enutristis cordā vr̄m et corpa vr̄a Audite
audite quia esca veneri et venter escis deus aūt
et hūc et has destruet Ve vobis q̄ dormitis ī leis
eburneis et lasciuitis ī stratis vr̄is et q̄ cōditis
vitulū de armento et bibitis vinū defecatū et pīmis
vngimī vnguentis Filii hoīm usquequo graui corde
quia corpe pinguī ut quid diligitis vanitatē et ve
ritatē negligitis Pigredo carnis delicie corpis
saturitas ventris aut aīa morte vos deseret aut
vos ī morte illa relinquetis Quis ī quit scīs cū inte
rierit nō sumet oīa nec descendet cū eo glia eius
Sicut oues ī inferno positi sūt mors depascet eos
Vbi sicut oues quia detracto velle mūdialiū diu
tiarū dure p̄sse q̄ detonsi sempiternis nudi deputabūt
incendijs Mors depascet eos quia semp moriente
adhitū et semp viuet ī morte Ergo hic cito ver
mibus illic aīa grumbus deputet Donec rursus
ī felici collegio colligati cormētis penalibꝰ sociente
qui socij fuerūt ī vicijs Odelicie q̄ delicijs et
diuicijs crūfusq̄ cōfusionē expectas et morte nō

est regnū dei esca et potꝰ · nō purpura et byssus:
quia diues ille vtroqꝫ crūiflug ī pūcto ad mſna
descendit · Quid ergo · Sed nſticia et pax: et
gaudiū ī ſpū ſcō · Odietis et mitedis ꝯa gaudiū
ſme ē · Dic fratru filij adam ꝓcipiti ſaltu nſticiā
tribulacões et pacē: rēſmalē ī pncipiū cōuertē et ꝓ
uertē vltis · Deo em est: q gaudē nō velit Nō scit
et nō est istud: quia sicut nō ē pax ī pnīs: sic nec gau
de ī pnīs dicit dns · Nō sic ī pn nō sic · puis ē nſticiā
facē · īquirē pacē et ꝓsequi cā: et sic demū apphē
de gaudiū: ymo agnudio cōphendi · Hic angelicus
ille cōuētꝰ puis nſticiā fecit: cū stetit ī veritate · et
veritis deseruit deser-torē · Post hec illa pax ſmata
fuit q ꝛcupat oēm sensū: quia cū dnīs honorib⁹
ꝑmatibus ambiant: nullꝰ murmurēt · qui mu
rmurat nullꝰ laudat tu iherusalē dñm: lauda deū
tuū syon Qm cōfortauit seras portaꝝ tuarum:
bñdixit filijs tuis ītꝰ: qui posuit fines tuos pacē ·
Lauda et laudes replica: quia mumitissīs uectib⁹
et ī cōmunsibilib⁹ seris clause sūt portē tue: nullꝰ
inimicus intrat · nullꝰ exit amicꝰ: bñdicti filij tui
ītꝰ oī bñdcōne spūali ī celestibus cū xpō Jā nō est
timor ī finibus tuis · quia posuit fines tuos pacem:
nulle ibi tēptacões. nulla sese cogitacōnū turma cō
fūdit: quia versipellis ille cōtortor. lāge ī amaris
tuis et afflictis tuis Et ille q ide ē: oīa ī idēptate
cōsolidat atq cōuigit Cuiꝰ ꝓcipacō iquit iudpm.
Hoc ītā tēpo hauriūt aquas ī gaudio de fontibus
saluatoris: et nudis ut ita dicā oculis dmitus ītue
ri: nulla corporeā fātasmatū ymaginacōe decepti.
Ecce gaudiū ī fine: sed ſme fine Miserei nos qui ab
illa felici regione repulsi. ī hāc descendimꝰ ymo ꝛea

dñm̄ vantate filij ſyon aut ꝓphā nichil, et amicti auro
p̄mo: quō p̄putati ſūt i vaſa teſtea. Filij ſyon illuſtres
videlicet ſpeculatiē cultratis. quā edificauit dñs ut
videat i gl̄ia ſua: filij ſupne ierl̄m q̄ liberā ē. nūc
mīā ſichi p dignitatē cōdicōīb: amicti auro p̄mo p
dignitatis ymaginē. Quō ergo et hīs nos quidē
reputati ſum̄ i vaſa teſtea: i ſyer lutea et fragilia
corpa degenerauim̄. Exhibēt enī angelī frēs b̄ m̄ī
iuſticiā deo: pacē me ſe: gaudiū ſibi. Dic et tu homo
noli p̄ius rapē quod tuū ē: et iuſticiā quā deo. et pacē
quā ꝓmo debes cōtēpne. Iuſticia cuiq; ē: qua reddit
vnicuiq; qd̄ ſuū ē. Tu nō ſolū iuſticiā: ſed multas et
multiplices iuſticias debes creatori. Juſtꝰ enī dñs:
et iuſticias dilexit. Juſticia tua ſicut mōtes dei. Dene
ſicut mōtes: quia plēs cumulos miſeracōnū ſuarū
i geſſit tibi. Et p̄ius q̄dē te cū ceteis et me cetā cauit:
nō ſi magna p̄rogatiā dignitatis. Dixit enī de oīb;
et ſcā ſūt. Poſt hec vehemētiſſiō tui amore i flāmatꝰ
illa maieſtas redemit te. Nūq; verbi facultate. Nō.
Ded xxx āīas opatꝰ ē ſalutē tuā i medio terre: af-
fixus cruci. addict̄ morti: ludibrijs depictꝰ. Deus
tuꝰ ſcīs frat̄ tuꝰ: nō angelorū frat̄. quia nuſq; an-
gelos apphendit: ſed ſemē abrahe apphendit. Cōe
quidē habes q ſcīs eb: q frat̄ eb ſpāle. Dicit adhuc
ergo nos ſpāliꝰ quoddā. q delatꝰ nos et ſpaciosa
via q ducit ad mortē digito ſuo traxit: et poſuit mō-
ſilio iuſtorū et cōgregacōne. Quid ultra debuit frat̄
ei nō fecit. Cuiꝰ nel ſaxeū pectꝰ tātī et talis a tāto
et tali b̄ficiorū multitudo nō emolliat. Q; q igit̄
eb. q; q potes: creanti debes redimēti. vocanti. Ded
cū iuſticiā fecīs: fac et pacē. Q; dū enī ſumꝰ ī ſp vaſe

testro · et fragilitate cõplexionis hũane: nõ possumus
tueri scãdalorũ ꝓsus ĩminues. Dignũ recordatus
fuis q̃ frat tuꝰ habet aliquid aduſũ te· ſis humilis
ad venã petẽdã: ſi tu habes aduſus illũ ſis facilis
ad dandã: et oĩa membra erũt ĩ pace. Dic eĩ ad duo
iſta cuitatẽ et humilitatẽ patiſſimi: nõ poteĩmꝰ diſſe
rionẽ ſentie. Diſcite miquit ame q̃ mitis ſũ et humi
lis corde: mitis quod ptinet ad cuitatẽ· quia cautus
pciens eſt hũgnis eſt: humilis quod adiptũm uerbi
ſpectat ꝓpetatẽ. Dic precedentibus eit gaudiũ m ſpũ
ſcõ loquar· quod expto nouit· ĩexptus ignorat· aũ
lis eĩm hõ nõ pcipit ea q̃ ſunt ſpũs dei. Hũg nõ plerũq̃
oratibus nobis oĩa biſterũ ſuccurriũt occulta· ad
meditã gaudij illiꝰ qd e ĩheruſalẽ q̃ ſurſũ e que e ſu
ter nr̃a· et lachrimarũ vnda ꝓfluit. Si diuiaret. Si obliꝰ fuero tui ĩheruſalẽ obliuiom
det dexterа mea· adhereat lĩgua mea fauciꝰ meis
ſi nõ meminero tui: ſi nõ ꝓpoſuero ĩheruſalẽ ĩ pncipio
letitie mee. De ĩ pncipio letitie: quia finis illic repoit
e. Dñe cõſcendes ſactũ meũ dne ihũ et cũdabis me
letitiã· ut cantet tibi glia mea et nõ cõpũgar· In
capũ gaudij illiꝰ. quod hic q̃ꝰ ſentimꝰ. ſtilla eſt qui
tula eſt: de fluie illo deſcendes cuiꝰ ĩpetus letificat
ciuitatẽ dei. Dñe venit tẽpꝰ· ut plenibus gaudijs
nos ĩpo diuitatis fonte ꝓfudꝰ ĩmergamꝰ· ubi
vnda vndã ſil ĩtrapedine et nubis cõtiguet.
Dñe veniã· et apparebo ãi facie dei. Dñe tuſibo in
loco tabnaculi admirabilis· uſq̃ ad domũ dei. Dñe
ſicuid audiuimꝰ ſic videbimꝰ ĩ ciuitate dñi uirtutũ
Tua igit̃ fretꝰ hmõi felici tẽpo fidelit̃ miſtramꝰ: et
ſemp ſtimꝰ medeꝰ uerbi illiꝰ· et aĩe adꝰ veniſti. Dñe
nõ adhoc venimꝰ ut ſimulatoria ſpẽ regẽ ~~infernum~~
ter

interficiamꝰ: sed ut ei seruiamꝰ q̄ e bñdcus i scla

Omnis q̄ se exaltat De verbis dñi oīs q̄ se exaltat
hūiliabit: et q̄ se hūiliat exaltabit: hūiliabi Sermo xxv

Si cōsideramꝰ diligēt fres · gradus hoīm · quatuor
inuenimꝰ: dico autē fīmā felicitatē i celo, ad quā suspi
ramꝰ: mediā felicitatē i paradiso, vnde cadimꝰ: iferiꝰ
mediā ifelicitatē i hoc mūdo, p quā gemimꝰ: et īmfmo
extremā ifelicitatē, quā merito formidamꝰ Dicit ēt
dicē possū. vicā et vmbrā luce: vmbrā mortis. et morte Iacꝰ
nec i ymo positi timeꝰ descendē · ascēdē cupimꝰ: eo magis
aperi quo videm̄ viciniores ifimis q̄ supīmis: et ecce
dicit nobis · quia oīs q̄ se exaltat hūiliabit: et qui se
hūiliat exaltabit: Ad hāc vult cācellare hec cōuersio ex
altacōis et hūiliacōis: Ita ne parui ē dñe · q i veritate
tua hūiliasti nos · quia adhuc exigis ut apponat homo
hūiliare serpm: Et quidē restat adhuc quo possimus
hūiliari? sed q illo cendeit nō adiuuet ut resurgat: qui
hūiliatꝰ fuit usq illuc · frustra spet exaltacōem: sigdē
hūiliasti nos i loco afflictōis: et operuit nos vmbra
mortis Vsq adeo vita mea i fermo q̄ssquauit? quo nos
hūiliabimꝰ vltra Quis vtilitas i sāgine meo? si descen
dimꝰ i corrupcionē: Dane michi aliud mfra nos ē
q̄ irreparabilis illa corrupcō? post vmbrā mortis, non
restat nisi mors: p̄ loca afflictōis. sup ē locus mortis
Qui seq̄ut hūiliat exaltabit: Di dixisset q̄ hūiliatꝰ fuit
exaltabit: exultasse vtiq̄ tm̄ certissē hūiliatꝰ et vehemēt
Nunc vō cū dicat q̄ se hūiliat exaltabit: angustie mi sunt
vndiq: nec ignoro q̄ eligā · sed q̄ agā Exaltari cupio:
quia sūmopere id necessm Diquidē nequ hic manere habeo
cupitate · nec bonū erit manē hic · cui si licet potius i
ferus adhuc ire, prre ē Ia em locū teneo mferiorem

et q̄ solū hō̄at mfra se ꝛ̄ſm nū hoc ē miſerū: ſi me ſ
luc hūiliauero nō ē ſpes exaltacōis! ſi me hūiliuerō nō
idcirco desperō exaltacōnis: quia q̄ se hūiliauit exaltabit.
et is tm̄ Si hoc egero mors in ē: ſi autē nō egero ab ex
altacōne repulſo. nec sic a effugiū manus mortis Sed
ſi hoc difficile patet: saltē quod ꝓmiſſū ē cōſidēmꝰ Qis
q̄ se exaltat aut hūiliabitur Quē ei veicus hūiliat!
ipē quō se exaltat? Nec hic dicimꝰ quo. ſed quō: ꝙ
nō locꝰ videt deeſſe. ſed iuxtꝰ Nō mꝰ de ē hoī quo exaltē
se poſſit: ſed de ē oīno qui poſſit Est quidē volūtas mꝫ
ta: ſed nulla facultas Nēpe velīt nolīt hoīes. cōis tocꝰ
ade. tocꝰ q̄ hūana gnīs vox ē: i veritate tua hūiliaſti me.
Quiſq̄s autē i veritate hūiliat? veniet hūiliat? nē ſibi
falſitatē exaltat? Quod ē autē falſo exaltari! miſi we nō
exaltai? Grās ei qua nō dixit: oīs q̄ se exaltauit exal
tabit? Quō ei conarem in manū ſi id arbitrarem? ſpē ne
ipa quidē nūc desperō ꝓficiēdi appetitū cohibet exal
tandi? Et forte hoc ē q̄ ait. q̄ se exaltauerit hūiliabit?
nec ꝑtinet ad effectū q̄ nullus ē: ſed affectū qui ſaltus
ē Quātos enī videmꝰ hūiliatos. ſed nō hūiles. per
cuſſos ſed nō dolentes? curatos quidē a dnō. ſed ne ipa
curatōne ſanatos? Hm fuit q̄ ſub ſentibus ee. delinas
cōputat? diſſimulātes pcm̄ q̄ artitat. lubricū i quo
titubāt. tenebras quibus caligāt. laqueos in quos
ābulāt. locū afflictōnis quē ihabitāt. corpus mortis
quod geſtāt: nugū gratie qd̄ colerāt. grauioē cōſe
nciā qua oppriūtur. grauiſſimā ſentētiā quam ex
pectāt Talis ille erat: cui iohānes i apocalipſi ſēbē
rubebat Quia quia dices ſū et ditꝰ et nullo egeo: et neſcis
quia tu es pauꝑ et miſer et miſerabilis et cecus et
nudus Nec mirū ſi ſit vana et mēdax exaltatio ſi

liozū hoīm · siquidē vani sūt ei medātes Humiliat eos vitios · exaltat vanitas · et dilexerūt magis tenebras q̄ lucē · aplectētes exaltatē se vanitatē · et querentes medacū Porro cōtra veritatē que se humiliat motus et studijs quibus pūt dissimulatoribus et comatibus frīolis recalcitrātes · ferimꝰ ne aliquid · p̄ueo quia tuerimꝰ eruī quō humiliū serpm Dico autē ut adherent humilitatī se vitati · nec dissilet · sed cooperet · ei de note pietatis affectū Vnde caueto denuceps q̄ solicite poterō duriciā cordis · sensuā et plangā dolorē meū · ne si forte insensibile fiāt · sit eruī insanabile vlnꝰ meū Ecce vn· videns paupertatē meā · i vrgeā indignacōis eiꝰ · ne veniat aīa mea · i cōsorcio eorū de quibus veritus ait · pauci eos et nō doluerūt Et ite Currimꝰ babilonē · et nō ē sanata Grauis curacio humiliacō hec sed grauior morbus superbia ē · q̄ vt sic aret · ut sanet hac cura · Cōsencā itaq̄ adhisaio meo · acquiescā medici meo · ada deuꝰ vrgenti aculeo nobis pūgni · Tale em vox ē · quod dīs aut Dīs q̄ se exaltat humiliabit · et qui se humiliat exaltabit · Ie si dicat Quisq̄s cone · stimulum recalcitrat duplo pūget · p̄cet autē ei q̄ sensit et de deit locū ire

De verbis sapiencie Iustū dedūxit dīs per vias rectas Sermo vicesimꝰ p̄mꝰ

Iustū dedūxit dīs p vias rectas · et ostendit illi regnū dei · et dedit illi scientiā sanctorū Honestauit illū in laboribus · et cōpleuit labores illiꝰ Est iustus q̄ in p̄ncipio sermonis accusator ē sui · et ē iustus q̄ fide viuit · et ē iustus q̄ absq̄ timore ē Et primꝰ q̄dē bonus · quia accedit ad viā · sed melior · quia currit p viā · et tertiꝰ optimꝰ quia ita appropiat ad finē vie Hic tri acti primꝰ p̄mū · quē velocꝰ tuetur Hunc dedūxit

ōnīb et nō alīg⁹: quia ipīg ē de via iniquitatis ad viam
veritatis reducē: et deducē ꝑ ea. P vias mquit rectas
hic dñi vie rē: vie pulchre-vie plene-vie plane hec
sñi erōre-quia ducūt ad vitā: pulchre sñi sorde-quia
docet mūdicia⁹: plene multitudine-quia totū mūdū
ia mcrcat xpi sagena: plane sñi difficultate-quia
donat iustitiā. Iustū em erg iustum ē: et ong eius
leue. Et ostendit illi regnū dei. Regnū dei cōcedit:
ꝑmittit². ostendit². ꝑcipit². Cōcedit² ī ꝑdestinatione.
ꝑmittit² ī vocatione⁹: ostendit² ī iustificatiōe: ī glificatiōe
ꝑcipit². hoc ē illud. Dominte bñdicī ꝑris mei: ꝑcipite regnū
dei. Dic em mr aplis. Quos ꝑdestinauit hos
et vocauit⁹: et quos vocauit illos et iustificauit:
quos aute iustificauit illos et magnificauit. In
destinatione ē gra ī vocatōe potētia⁹: ī iustificatiōe
letitia: ī magnificatiōe ē glia. Et dedit illi scientiam
scīrū. Dna scīrū ē. hinc tpalit artificari: et delectat
ī eternū. Et ī cōtrariū. scia malorū relabit² ad ea. scia
mūdi q docet vanitatē: et alia scia carnis q docet
voluptatē. Illa tūcp ꝑ: ista tūcp mr nobis ē. Dicit
em mr filio suo semp optat q̄ecē. et oem ꝑsus labore
claudit a filio suo: sic caro ī crassata ī pīguata dilatā
nec mmus salē digitus patet² se cōtigi. Et sicut pat
vult filiū suū hinc illucp discere ut addiscat. vnde aliq
magnificet²⁰: sic et mūdus vult hoiem multis laboīb
ītricari. ut ligat vñ superbiat. vnde inflet²: et despiat
de vanitate ī idipm. Sanguisuge due sūt filie dest
ape volūtatis q̄ quasi mdurē vanitas et voluptas:
clamātes affer affer. Hec mūdi sacianē²: nūq dicit
sufficit. Diquis has plene ī se cōtinuerit: nō ī merito
po sibi illā vocē poterit coaptare. Dñs mquit pater

meus et mr mea delīquīt me: dñs aut assūpsit me
Honestauit illū i laboribus Nōne nos et ipis laboribz
mīs honestauīt? cū oīa q facimꝰ aduersitatis vīculum
aduersamꝰ-ut nō i nobis sit pondus et pondus: quia
utrūq; abhoīabile ē apud deū? Nōne et hec bilitas-
hec deformitas-hec semnitia-honorāt? et adorāt?
apīpibz ēre ve nobis si exultauerimꝰ nisi i xpō et
p xpō: ve nobis si vendibilē optulerimꝰ paupertatem-
Et cōpleuit labores illiꝰ? uel hic i psecutōia-ut usq;
ad fmē usticiā nō derelinquat: uel illic i glīa ut gau
deat meritū Felix utraq; cōplectio: cū et hic moīe usq;
pleno dierū et illic orīt? i plenitudine dierū? utrobiq;
pleno-et hic grā et illic glīa: quia grām et glīaꝫ dabit
dñs De debito quadruplici Sermo xvij

IN via estis frēs q ducit ad vitā? i via rēi et ipol
luta q ducit ad ciuitatē scām iherusalē illā q libera
est-q sursū ē: q ē mr nrā? Credimus quidē ascensus
eiꝰ? utpote p ipām mōtis sūmitatem in cęlis: sed via
cōpēdiosior laboris magnitudinē uel tpat uel excludit.
Vos aut tā felici facilitate q̄ sancti felicitate viā istā
nō solū uīs sed curritis? quia exonerati estis et leuati:
nichil ponderis sup dorsa portātes Nō sic alīq nō sic: q
ādrugus et ādrugalia onera ptrahentes mōtis cęlestium
ambire decernit? et plerūq; p deuexa mōtis perpetuntꝰ:
aut uix finē nacīt uie sue Felices igit? vos q vos 2 uīa
sme oīm exceptacula reliquistis? p ipm mōtis ultrem
ter-sanctus ei q ascendit sup occasū: dñs nomē illi? Illi
vō q q̄ primus egipcīū fugerīt-tri adhuc egipcia teneritie
affi resuspirāt: uiā ciuitatis hīerusalē nō tenuerīt? sed
uolūtatū suarū grauissīs sarcinis pgrauati-uel sub onē
uel cū onē cadūt: aut uix aduersū puenīt destinatū

Quod cū ē · gras illi cuiꝰ gr̄a hoc totū fecīt ē · q̄ vi
ta vīa vītā aplicā reperiret · Illi reliq̄it oīa · et
ī scola saluatoris sub eiꝰ pīcia cōgregati hause
rūt aquas ī gaudio de fontibus saluatoīs : ipm
vite fontē bibētes Oculi q̄ viderūt dicūt
et vos nō ī pīcia sed ī absencia ipīg · nō ad verba
oīs eiꝰ · sed ad vocē nūciorū eiꝰ file aliq̄d effec
tus · Defendite vobis hāc p̄rogatiuā · illi ad visū
et ad auditū : vos ad auditū et nō nūciū credidistis.
Dic state ī dīa lenīs · ut quēadmodū illi ī fame et
siti ī frigore et nuditate ī laboribus et ieiunijs et vi
gilijs et alīs obseruāciis nr̄e vīa regiā tenuerūt :
sic et uos et si nō eorū meritis · tū exemplis aliquātenus
coequati · dicatis dīo deo vrō cū veneritis ad thronū
glie ipīg · Letati sumꝰ p̄ diebus quibus nos hu
miliasti : annis quibus vidimꝰ mala In veritate dico vobis :
quicūq̄ ī via rēi · ī via scī · q̄ p̄ducat ad scām scōrū.
Hortor q̄ ad cōsolacionē vr̄am dico · si nō ex manibus
huiꝰ peccatis mōchorū nouiciorū et cōuersorū aīe
ad celestia gaudia volauerūt : tū libē q̄ liberate
de carcere mē mālitatis Diqueritis vnde id sciam :
scitote quia certissima signa inde facta sūt et ostensa Id
est igit quod vobis uel q̄ vobis timeā a viribz sathane
et ministrorū eiꝰ : cū noueri illiꝰ fortitudinē p redemp
cōis vīnea traductā et deductā ad michilā In spū eius
fortitudinis fortē fecerūt : portas ereas et
uectes ferreos cōfrīgens Auersucias et astucias formidolo
sū est p uobis · inquibus pēi subtilitate natie pēi ex
perientia tpm sub tot ānorū milibus eruditus : fragi
litatē humane natie · q̄ q̄ versū se verterit nō ignorat.
Dic ille ī sacrabilis hostia p̄mis p̄ncipiis mīs nō

in veritate

vsos nō leones nō forcia tēre aīalia delegauit⁹: sed
tortuosū et calliduū serpētē: q̄ p̄ sinuosa voluīa · nūc
caput cruda · nūc cruda capite tegē cōsueuit · Denig
et serpens nō forcior ēst: sed cālidior cūctis aīantib;
ēre aīt sēptua Jō et ab ētrogatione ī cepit mentem
mulieris explorāīs: sicus ī genio nō viribus laborādū:
cur p̄cepit vobis dñs deus ī quiēs ne comedētis? Que
respōdit De forte moiam Quod deus p̄ cto posuerat
dicens quacūq; die comederitis morte moiemī: istu sub
dubio suppoīt · ne forte ī quiēs si comedeīng moiam.
Et audi ī genuū malicīaq; serpentis Nequaq; inquit
moiemī Deus affirmat⁹: mulier dubitat: sathan negat ·
Dicit ego timeo ne serpens sicut serpens euā seduxit astucia
sua: sic et sensus vri corrūpant⁹ a castitate q̄ est ī xpo ihu ·
Quas ne aliquis ī nobis ē cui dicat ī cogitacoibus suis⁹:
cur p̄cepit vobis deus ut istū regulā teneretis? Dedīt
eīm ī petū spūm vīm hunc tepido remissioē · illi feruēti
vtum arctioē p̄poīt: hoc soli expetens et exp̄tans ·
ut quos nō tollat eū a cōsilio instruit et cōgregacōne ·
Pro spūs ille q̄ tibi hec loquit⁹ · spūs medax est: spūs
q̄ potestatē hīs q̄ tibi īuidet locū tuū Jō et sapiens hmq
rei nō ignarq: si spūs potestatē hītis sup te ascendēt aut
locū tuū ne dīmiseris Ihūs eīm ut spūs veritatis q̄ te huc
addixit te reduce volut⁹: quia nō ē īore eq · ē et nō · sed
ē · illo ē: sicut irrefragabilibus auctoritas testat⁹ Nemo
aut aplūs loquēs de spū dei · dicit anathema ihū Jhūs
saluator sue salus: anathema separatō mīstrat⁹ Qui vō
tibi separacōne a salute submurmurat · nec dei spūs ē
nec a deo⁹: quia spūs scīus nō dispgē sed colligē venit:
q̄ sēp reuocat dispsos israēl ī terā suā · Quid? Jō vīm forta
oē aliquis q̄rat? Dico vobis quia istu fortissīa ē: et
que ex oī p̄te si dissimulare nolueris · p̄me illi scole salua

tois ꝓ sua possibilitate rñdeat An audes ad molliorē
uel cogitādo descendē. ℣ Si cognouisses et tu ꝙ nūc
et ꝙ multis debeas. videres ꝙ michil sit quod facis:
ꝙ nec mē mīma numerādū · ad cōpationē debitorū
tuorū ℣ris scīe q̄ et quibus debeas. ℣ Domo xp̄o ihu
debes oem vitā tuā: quia ipe vitā suā posuit pro
vita tua: et cruciatv amaros sustinuit ne tu pe
nas sustinēs ℣ Quid tibi dirū uel durū ee potit:
cū recordatv fuis quia ille i forma dei i die eternitatis
sue i splendoibus scōrū aīa luaferū geritus · splendor
et figura ꝑ sbe dei veit ad carcerē tuū: ad limū tuū:
i furus ut dicit: usq; ad cubitos i limo ꝓfūdi. ℣ Quid
nō suaue tibi · cū tibi collegeīs oēs amaritudines dñi
tui: et remeōrabeis ꝑmū quidē illarū ꝑsentiū ne
cessitatū · deinde laborū quos ꝓtulit ipdicando · fa
tigacōnū i discurrēdo · cēpacōnū i ieiunādo · vigi
arū i orādo · lacmarū i cōpatiendo · insidiarū i colloq̄do:
postremo piculorū i falsis frībus · cōtuciōs sputorum
colaphorū · subsānacōnū exhibracōnū · clamorū hoīq̄
filii: q̄ i salute mūdi xp̄ūs et ebus āīs opatus ē
i medio ēre. ℣ O ꝙ i debita miseracō · ꝙ gratuita ees
ꝓbata dilcō: ꝙ iopinata dignacō · ꝙ stupēda dilacō ·
ꝙ i victa māsuetudo: regem glie ꝓ despicatissīo ūmi
culo crucifigi ℣ Quis audiuit vmq̄ tale: aut quis
vidit huic silie. ℣ Vix em ꝓ iusto quis moit: ipe
i iustus et īmicus mortuus est · eligens ꝑulare actus
ut nos reportet ad celos: aīcy dilectus cōsiliarius pu
dens adiutor fortis · ℣ Quid retribuā dño: ꝓ oībus
q̄ retribuit mi. ℣ Nōne si cōferret i me oēs vite filios
adā: ~~q̄ fuerūt q̄ sūt q̄ erūt michi eēt~~ et oēs dies
scī · et labores oīm hoīm · qui fuerūt q̄ sūt q̄ erūt
michi eēt ad cōpationē corpis illi: quod spectabile

et stupendū ē virtutibus ecīā supnis ī cōceptu de spū ī
ortu de vgīne ī vite ī nocētia ī doctīne fluctus ī choruſ
cationibus miraculoꝝ ī reuelacōibus sacramētoꝝ ī
Vides igit quia sicut gaudent celi a tra sic gaudia
est vita illa a vita nra: q tu posita ē p vita nra.
Dicit michi ad aliquid nulla habet cōpacōnē:
ita et vita nra nulla habet ad vitā illā ꝓportionē:
cū illa dignet ista miseor ē nō possit Nec me putes
rē exaggerāe sermonibus ī quia hic deficit oīs ligua:
nec sufficit oculus uel auditꝰ tāte digtatis gaudia
nū Cū ergo ei donauerō q̄ p̄ su: nōne sic iste ē sicut
stella ad solē gutta ad fluuiū lapis ad mōtē grā
ad acīū Nō hēo nisi minuta duo ymo minutissima
corpus et aīam ī uel pocus unū minutū voluntē
meā: et nō dabo illā ad voluntē illi q̄ tāty tātillū
tancis bñficijs pueīt ī q̄ toto se totū me cōpauit.
Aliqui si illā retinuerō q̄ fronte. quibus oculis qua
mēte q̄ cōscīētia, vadō ad viscera mīe dei nrī ī et au
deo ꝓfode illud fortissimū ꝓpugnaculū quod custodit
ipse et illi sanguis nō guttas sed undas aquis ꝓtulit
corpis ī meū pcīū detergēe O gnaco ꝓfusa et infideles
filij: q̄d facietis ī die calamitatis de longe venētis ī
ad cui fugietis auxiliū Sed nūq̄ hunc soli debitor
sū: cui vix parū aliq̄d rebue possū: Exigit a me
ꝓpria pcā mea futuram vitā meā ī ut fructū fructu
dignos pnīe: et recogite oēs āos meos ī amaritudīe
aīe mee Et ad hec quis idoneus: pcāum sup numm a
rene maris: et multiplicata sūt pcā mea ī nō sū dignꝰ
vide altitudīnē celi p multitudīne iniquitatis mee:
qñ irritauī nrā tuā: et malū coram te feci Circūdederūt me mala quoꝝ nō ē mūs ī cōprehenderūt me

iquitates mee: et nō potui ut viderē. Quod ergo sine
mō est. quō mirabo. Quomō satisfactiā. cū cogitor reā
dē debitū usq; ad nouissimū quadrātē. Sed et delicta
quis intelligit. Ille illa celestis fistula ābrosij. Fatigo
tuci cos q̄ mortēciam seruauerūt. p̄ q̄ cōgruā egerūt
pniam. Sed et q̄tūlibz pemteat. q̄tūlibz se afflictet
et macet. p̄ter nomē tuū. nō p̄ter meū meritū p̄cabe-
ris pcō meo dīe aut iustus: mlti ē enī. Cū ergo q̄ p̄
vinis. q̄ p̄ sapis. q̄ p̄ hēs. q̄ p̄ potes. huic vm reddi
tuceis. nūq; aliq̄d ē. uel inē aliqua cōputādū. Paulo
ānī vitā tuā p̄ vitā suā xpō rōdideris. et nūc iterū
eā totā p̄decētū exigit retributio pcōrū. Neq; vl-
go dicit. de vna filia duos generos statuisti face.
Quid si tibi tcūi tibi debitorē ostendā. q̄ nō minus
acter. p̄ veracē vendicat eā sibi. Quo p̄ et tu pos-
sidē desideras ciuitatē. de qua dicit. Gloriosa dicū sūt
de te ciuitas dei. Gloriā illā quā nec oculo vidit n̄ au-
ris audiuit nec in cor hōis ascendit: regnū oīm sclōz
vnicē tēnū ēpetuas hēditates. Credo p̄ velis ēe eccl̄is
angelis dei. et in plateis suis me sion melos angelicū
ausultrae. et vidē p̄ p̄ illud sit: cū xp̄s tradiderit
regnū deo p̄ī. et erit deus oīa in oībus. Nec dubito q̄n
et tu cōcupiscis suspice et vmbras declinates die
aspirātē: cū illuxerit illa solēpnis dies et nubila rez
extulerit. q̄n ita nō ticimabit dies. sed erit etna mi-
es: q̄n erit pleitudo fructuis et lucis. solis structio. tene
brarū extinctio. desiccatio paludū. fetorū depulsio.
Rōme ad hoc emendū. totū te et quercūp et vndecūp con
trahe potis. dū oportebit. Et cū vnusa cōpleueris:
nō tu putes ēe cōdignas passiones hui⁹ tp̄is uel ea
potis ad futurā glām que reuelabit in nobis. In sic

ipudens es uel ipudens? ut minutū tuū qđ sibi
tū xpi vita q̄ pti penitēcia ētuti rapuit. etiā ad
hoc cōquirēdū uel audeas mūre? Quid dices si
et q̄rtū debitorē i medio adduxerō? q̄ sibi etiā mre
pmatq̄ sui supiores tres cedere velit? Ecce i manib⁹
est q̄ fecit celū et terā: et creator tuq̄ es tu creatura?
tu seruq̄ ille dñs: ille figulq̄ tu figmētū Totū ergo
quod es illi debes a quo totū hēs: illi p̄apue dño q̄
et te fecit et bñfecit tibi? q̄ tibi miserat sp̄erū aut sus
cepis tēptem: fecūditate tre. fructuū vbertate Huic
rueā totis medullis totis viribus seruiēdū? ne
forte i dignacōis oculo respiciat et despiciat: et cōtēnat
ternū et ī sclm scli Sō arbitror autē q̄ te tūta raptet i
sama: ut et hs mīm minutū tuū noīare. ne dū mūare
p̄sumas. Respōde ergo m cui horū quatuor p̄monas redde
quod dēb? cū vnq̄sq̄ cū ītēg q̄ ē ītēg creator sit: ut
te possit singulariē suffocare Eya dñe vim patior:
respōde p me Im manq̄ tuas cōmēdo minutū meū:
tu psolue oībus. tu ab oībus hbea qua tu es deus et
nō hō: et quod oībus ipossibile ē. possibile ē tibi Qđ
habui et fera Dñe habe me excusatū: quia ipsem meū
viderūt oculi tui Quis go aplius grūmet dicens
nmmū laborauiq̄. nmmū remauiq̄. nmmū vigilauiq̄?
cū millesime p̄mo nec mīme pti debitorū suorū va
leat respondē? Hec ē fortasse frēs illa vēa vīa qui
drageſima nō ērtior sed ntior: q̄ nō cortice sacmēti sed
adipe fruimēti cōtineat Dei vnaq̄ istorū quatuor
et p̄se et p̄se ocm decalogi p̄fectōne debetis? p̄fecto
dece q̄ter ducta q̄drageſma vrem facit: qua custo
die vos oporteat oībus diebus vite vre Et ipe q̄ vos
cōgregauit i loco isto. vitā vram cōseruet i ope scō?

ut cū ipe apparuit vita vīa: et vos apparentis cū ipo i
glia. De sepām spūalibus Sermo xxm

Magister genciū paulo occasione ipīg spūalis nē
qua vnumq; adspūale cōuersacionē exercens dis
pulos ait Di spū vnumq; spū et ābulemq; Ac si
dicat Dicere nō pdest q̄ q̄ sed spūs ē q̄ vnufiant pūm.
separare oportet pūosū a vili. et dignoscē ipsone pē: ut
scd̄m spm ābulemq; nō scd̄m carnē. Ad spm em debet
cē cōuersio carnis. ut seruiat ipa et nō seruiatur
ei. ut dicat spūs seruo suo veni et venit: fac hoc
et facit illud Dic em cit vxor mea sicut vitis ifrūdās.
et saluabit p gnacōnē filiozū q̄ sūt opa bona. si fu
erit ipa quidem i lateribus dom̄g mē. id ē absēdito et
i hmōi loco: aīa vero resideat i medio tēp̄ dīa tumq;
pfamiliās. tēp̄ inde. ut em fiat quod scptū ē: aīa
mea i manibus meis semp Maledcūs ei spūs ille:
q̄ pēsuā deseruē fert Maledcūs hō q̄ pascit steilē: et
vidue nō būficat Demq; ut testat. idē aplūs. si scd̄m carnē
vixerimq; moriem. qm̄ q̄ i carne ābulāt deo placē non
possūt: et q̄ seminat i carne de carne metet corrupcōē
Di autē spū fert carnis mortificauerimq; viuemq; qm̄
qui spū dei agunt hi sūt filij dei: et q̄ seminat i spū de
spū metet vitā etnā Proinde grande frēs et nō ad m
sipiendum nobis spūale eligamq; vitā. castigate corpo
et seruituti subicē: et deū q̄ spūs ē adorare i spū et ve
ritate Sed quia spūū diuisa sūt gnā. necē nobis est
eorū discretio: pserti cū ab aplo didicerimq; nō oi spū
cē credendū Vnde pfectiorq; eruditus et q̄ parū exercita
tos habet sensg: dem cogitacionem nō alterq; ipīg hui
mi spūs cē sermonē Quod nō ita cē et ita fideli ūtq
pbat: et diuina testimonia scripturarū iudicia mquit

ꝑhā nō quid ego loquar: sed quid loq̄t ī me dñs
deus Et alig ꝑhā: angelus īquit q̄ loq̄bat ī me. et cet̄a.
Et ī psalmo dicit̄ mg fi ī missionē p̄ angelos malos.
Pñ et timet aplus ne sicut serpens decepit euā astutia
sua. sic et discipulorū q̄bus loq̄t cordā decapiāt: ab
eo utiq; cui ipe paulus astutias nō ignorat. Vnde et
dicit. Nō ē nobis colluctatō adūsg carnē et sāg̃nē. sed
adūsg pncipes et potestates: adūsg mūdi rectores tene
brarū harū. Esse cū spūm carnis nō bonū manifeste ide
aplus mdicat: ubi īflatos spū carnis sue quosd̄ ee
testat. Et ee ecā spm huig mūdi declat. ubi glat. m
dño q̄ se pt̄ et q̄ discipulis suis. q̄ nō eū acceptt. q̄
spm q̄ a deo ē: ut sciamg īq̄t q̄ a deo donata sūt nobis.
Sūt ergo hm duo sacelutes. malignū illig pncipis
tenebrarū: ut dñet spūs nequie spm carnis et spū huig
mūdi. Q̄sq̄s ergo erūmis ebus spiritibus nobis spū
nō loquat. ne credamg ei. qm sāg̃nē sectat: nō qđ
corpis. sed qđ grauig ē animā. Sed qm spūalis om̄ na
tia ē a sermonibus eoꝝ cognoscemg eos: et q̄s spūs sit
q̄ loquat. ipa suggestio declarabit. Deper em spūs
carnis mollia. spūs mūdi vana: spūs malicie semp
amara loq̄t. Quotiēs ergo īportuē ut assolet carnal
cogitatō mētē pulsat. ubi grā. cū depotu. de cibo. de sōp
no. ceteisq; silibus ad carnis curā ptinētibus cogitantes
huāno quodā ī ardescemg desiderio. et cū sit nobis spm
carnis ee q̄ loq̄t: et tūq; adūsantē repellamg eū dicētes.
Vade retro sathanas. qm nō sapis q̄ dei sūt: sed magis
sapia tua īmmda ē deo. Cū autē nō de illecebris carnis.
sed de ābitiōne scli. de iactātia. de arrogātia. ceteisq;
silibus cogitatō vana versat ī cordibus nris. spūs
mūdi ē qui loq̄t lāge pncipiosior hostis et maiori
sollicitudīne repellendus. Intēdū satellitibus istis ēgra

vertētibus p̄ceps ip̄e hīs nr̄ā magnā cū leo rugies
īsurgit aduersꝰ nos: cū videlicet nō ad voluptatem
carnis aut sēcli uanitatē · sed ad nr̄ā · ad p̄ciam · ad mu
dīā · ad amicitiā mē aī p̄uocauī: īportūe īgerēdo sic
nīg amicabilit̄ · nīg ue discretū fēm videt: à deō: si qua
denīq; īope sigīno à īope quolibꝫ data videt: īdignacōis
occasio · materia suspicionis Huic ergo cogitacōi non
aliter q̄ diabolo resistēdū ē: nec aliter ab ea q̄ ab ipsa
p̄dicōe cauēdū · Deputū ē em̄ Impacata uia possidebis
eas uias sit ei aliqn̄ ut spūs nr̄ quolibꝫ horū tū uerbo
suptacꝫ et sug addictꝫ illi · heu īsidiosꝫ p̄mae vices illg
agat: ut nā sīt oī alibꝫ spūs suggestione ip̄a ersea aīa aut
voluptuosas aut vanas à amaras patiat cogitacōes.
Ja vō nō facile arbitror posse discēm q̄n nr̄ ip̄e loq̄tur
spūs: q̄n ue loquētē altēm audiat quelibꝫ etribus illis.
Sed quid refert q̄cūq; loquat: dū unū vōlet id̄ sit
qđ loquat: Quid refert loquētis nosse p̄sonā: dū
cōstat p̄nacosū ee qđ loquit: Inimicus ē · resiste
viriliter īmico: si tug ip̄e spūs ē · argue eū: et misēabi
liter plange q̄ tātū misēiam et tā miserabilē deuenit
seruitutē Quocies vō sup cusīgnudo corpe · humiliando
corde · seruāda uenie paciēcie · et cautele fīnibus exhibē
da seu cecis cautelis accipendis · cōseruādis · ap̄hi
cendis salubris cogitacō īmitte usus: dīng sī dubio
est spūs est q̄ loq̄s: aut p̄sentīm sane · aut p̄ angelum
suū · et quēadmodū de humano atq; maligno spiritu
dictū ē: sic de angelico atq; dīno Nec facile ē q̄s loq̄t
discerne · nec ignorāe periculosū: p̄sertī cū ctū sit ange
lū bonū nūq̄ loq̄ asemetipo: sed deū ee qui loquitur
īpo · Denīq; sīg em̄ deinceps cōsidēng quoīā modo
malignoꝝ illoꝝ spūū suggestiones audiē p̄mo

qñta ꝛdignacõe abiciẽ debeamꝰ: audiẽtes aures mꝛas
ne audiamꝰ sꝫgnẽ · et sapiam quã revelat cuꝛo et
sꝫguis: paulos quoꝙ babilõis · cogitatꝰ salicꝫ mũ
danos ab ipo ñro tenẽtes et alligẽtes ad petꝛam:
ipm ecã malignũ cũ tẽptacõibus suis a cõspcu
cordis mi abiciẽtes et deducẽtes ad michlã Eius vo
cõnacões q̃ iustice et veritatis nos ãmonẽt toti de
uocione suscipiẽtes · dñe dignacõis gꝛaciã hẽamꝰ: nec
aliqñ tãe bñgnitati nociam ingꝛati: sciẽtes qm ipe est
q̃ loquit iustitiã: ipe cuiꝰ sermo veꝛus e · Quãte teme
ritatis est · imo quãte ifamie est · si forte ꝯ dñi alloquit
nos dñs maiestatis nos ipsi fati auertamꝰ aurẽ: et nes
cio ad quas ipias cõuertamꝰ · Quãta e hec iniuria
et q̃ grauit vindicanda: cũ vilissimꝰ vmis clamãte
adse audie dignacõe creatoꝛe vniuscitatis · Quãta vo
et q̃ ineffabilis dignacõ bonitatis dñe · q̃ cotidie cõspict
nos infelices auertẽtes aures · obdurãtes corda: et michi
omiꝰ clamat ad nos · et augꝰ clamitat in plateis · Ve
in plateis: quia in latitudie caritatis Ecce em bonoꝛũ me
oꝛũ nõ eges dñe: et tñ dicis cõsuetum filiꝰ hom Et
iteꝛũ clamitas Reuertẽ reuẽ sunamitis: reuertere
reuertere ut intueamꝰ te Optẽa obsecro vos dilectissimi qui
remiscimꝰ dñi ne taceatis et ne detis silẽciũ ei: audie
tes augꝰ quid loq̃t in nobis dñs deus · qm loquit pacẽ ·
q̃ venas suscurrẽs dñi pcipit in silẽcio: fregit iteꝛas illo
samuelis loq̃re dñe: quia audit seruꝰ tuꝰ Hinc ergo
hodieꝛnꝰ sermo finẽ accipiat: ut ecia tacẽtibus nobis
dimiꝰ audiamꝰ loq̃tẽ et sundẽtẽ de regno suo: tẽto
utiꝰ q̃to subtilius pẽtiã in spiracõem Dei q̃ tñ adhuc
de audiẽda hac dñi voce ipe suggesserit · alio sermõe
tractabimꝰ: ne pserim in tñ utili ac spiritali matia mẽtes

vrās lōgitudīne sermois onerem⁹. De multiplici valitate verbi dei Sermo xxiiij

Cenetis credo quōdāmodō hesterno sermone de ea q̄ nobis admodū necessaria ē discretōe spūū āmonuerim⁹ sollicitudīnē vrām: ut contra venenatos serpētis antiq̄ sibilos. cōtē mortiferos syrene cantus aures cordis nr̄e obturare studeatis: ut nec spūm carnis lasciue mollia. nec spūm mūdi vana suggerētē: nec spūm neq̄e audiatis ēmittētē amaritudines et scādala sēmātē. Ded hui⁹ spūalit⁹ astutias nosse nōn ē: hui⁹ cogitatiōnes nō expedit ignorare. Interdū em̄ trāsfigurat se maligni⁹ ille et nec⁹ spūs in angelū lucis: ut vtutis simulatōe plg nocear⁹. sed et tūc quoq⁹ si diligēter adhibeam⁹ nūq̄ in amaritudīs et discordie sēmaria. Suadet em̄ nōnullis singularia venena quedā vīi cetei scādalizent⁹: nō quia venenū diligat: sed q̄a scādalo delect⁹. Multa quoq⁹ i hunc modū solz affirt⁹: q̄ tñ adhibita sapiā fuale discrāt: si aplica illa bti iacobi difficōnē p̄ oculis habeam⁹: q̄ dīna describens sapiāz ait. Sapia q̄ desup ē p̄mū q̄ dē pudica ē: deinde pacifica. Dem̄ cogitatiōem i quib⁹ duo nō cōcurrūt: a dei sapia alienā ē nō dubites. Ea vo q̄ ē pudica videt⁹. nec ad vitiū trahit aptē⁹ vitiis p̄cedit ymaginē: hāc denīq⁹ adeo noueris ēe si pacifica fuit. si placita tua atq⁹ spūalia firmā approbat⁹ iudicio: q̄n nō faciet deus uerbū quod nō reuelauerit seruis suis. Vnita vo deuocōe. q̄nta humilitate. q̄nta sollicitudīne. cogitatiō salubris nō aliter q̄ dīne dignationis sermo suscipi debeat⁹: et hesterno sermone p̄ma dixim⁹: et hodierno nichilomi⁹ aliquātō latius p̄suade conabim⁹. Dei ē q̄ audiūt ibū dei: et custodiūt

illud uultis nosse q̄ bñ. ℣ Primo q̄dē sonās ī aurib⁹ aīe uox dīna · cōturbat. ℟ret. diiudicat: sed cōtinuo si nō q̄tis uiuificat. ℟ligatat. ℟calefacit. illūiat. mūdat. demq; et abus īr̄ē et gladius et medicīa et cōfumatio et reiect̄: ℟surrectiō quoq; et cōsūmatiō mr̄ā ℣ Nec mireris q̄ libī dei nā nūc fuerit. oīa ī oībus ee · q̄ntū spectat ad iustificatiōnē: si quidē et futurū ē oīa ī oībus ad glī ficatiōnē. ℣ audiat illud pctōr et cōturbabit. uenit erg: a uoce illa carnalis aīa cōtremiscet · Oīa nāq; cordis secreta rimat. atq; diiudicat sermo uiuꝰ et efficax: cordiū atq; cogitatiōnū ℣ scrutator ℣n et licet mortuꝰ ī pctō · si audieris uocē filij dei uiues ℣ Sermo enī quē loq̄t: spūs et uita fuit ℣ Cor tuū ī dīuitū ē: memēto scīptūe dicentis Ē mittet ūbū suū: et liquefaciet ea Et ut ē dīa mea locutꝰ ē: ut dilectꝰ locutꝰ ē. ℣ Si tepidus es · et eiusmī formidas: nō discedas ab eloq̄o dñi · et ī flāmabit te: quia eloq̄ū eius ignitū valde Q si tenebras ignorātie plāgis: et sit lucerna pedibus tuis: diligēt audi quid loq̄t ī te dñs deus: et erit lucerna pedibus tuis ubi dñi et lumē semitis tuis ℣ Forte esse tēto āplius doles q̄nto clarius pctā tua minima illūiato agnoscis: sed sāficabit te p̄ iuocāte q̄ ē uerꝰ sīmo erg: ut me āplius ia mearis audie ℣ Ia uos mūdi estis: ℣ Per sermo ne q̄ locutꝰ sū uobis ℣ Ia ueo cū laueris manꝰ tuas · ecce panē in cōspectū tuo mensā: ut nō solo pane uiuas sed ex oī uerbo quod ꝓcedit de ore dei: et ī fortitudīe cibi illius currās uiā mādatorū eius ubi ℣ Di cōsistent aduersū te cuīstra · et plui tēptatiōis ī surgit: arri pe gladiū spūs quod ē uerbū dei: et ī eo facile triūphabis Quod si forte ut ē etiamis cōsuetudo

cōtingit aliqñ vlnerari: mittet ihūs suū et sanabit te et eripiet de tribulationibus tuis: ut in te quoq; impleat quod aīt cētuio. cuius fides tā magnifice cōmendatur. Qñ dīt tm ihūs: et sanabit puer meus. Sed si titubas adhuc: cōfice et clama. mei aūt pene moti sūt pedes. pene effusi sūt gressus mei: et verbis cōfirmabit te: ut exprimēto discens qm ihūs dñs celi firmati sūt. et spūs oris eius omnis virtus eorū. Inhys atq; hmoi pfectū in nobis magister exigit: donec iā dicat spūs ut rejiciens alaborib tuis In hoc ihūs ejectes dulcit ac suauit soporabeis: donec videat hora cū oēs q̄ in monumētis sūt audient vocē eius et procedent Sed quo? Alij quidē in iudiciū: alij vero in vitā etnā Et qs scit si est dignus amore an odio? Et tūc maxīe meor esto ihū tu servo tuo dīc in quo mi spem dedisti: ut nō in dictione mala nō timeā Sed bñ magis audicio pducat ad visionē cū dices Venite benedicti pris mei &c. Quicūq; ei confitebit me coram hoībus aut ipe hūc et ego cōfitebor in cōspectu pris et angelorū sorū: q̄ nobis cōferre dignet ipe q̄ constituit est iudex vivorū et mortuor. De quatuor modis orā

Quatuor mi videt mos orandi di Sermonis exprimē apli ihū dicentis Volo primū fieri obsecrationes: deinde orōnes postulationes. gratiarū actiones. Sūt em quos adhuc pcī cōscia terret et cruciat nōdū accepta resistendi virtute: tūc s. cū primū ipos in peccatis seculo nascentes spūs vitiis irretiunt. et cruciis erubescē fide et timē deū: dū vident inmanitatē criminū meritor exignitatē. et velut ardere coram se gehēnā expauescentes: qñ

Nsit

ī scīpōs bom nil īuenīt · aliūde apphendīt vñ tegum.
Dcūt enī q nō tutū ī cōspcū dñi dei sui uacuos ap
pare cōtra legis pceptū: et nichto minꝰ ad pfumē
plenis sē core manibus audent Quia ergo timent
et merito timēt pscīpōs accedē: studeāt quasi per
alios supplicāre Tale ē illud odōnis gemꝰ: q̄ solemꝰ
vti dicētes Dē petre ora p nobis et filia Maxime
vēo illud obsecratō ē manifesta · p passionē tuā libera nos dne:
ī hūc modū Tale ei videt: ac si latro deprehensus
et iā vicinꝰ suspendio · qñ peitꝰ desperat nec īuenit ī
se vnde venīā deprecet extendens brachia dicat · q̄
sic passus ē xp̄s: ut eorū a quibus tenet nos mo
uent ad pietatē Credo ego de talibꝰ dici posse qui
regnū celorū vī patit: et violenti diripiūt illud Vī
faciebat regno celorū publicanꝰ ille: qñ dū nō audet
oculos ad celū leuare · ipm celū ad se potuit īclinare ·
Dile aliquid mulier illa egisse videt: q̄ p fluxum
sāguīs hōis dū timet ad xp̄m accedē · fecit ab eo ut
tute exie furtū ei tetigit fimbriā et curata est ab
infirmitate: vñ et īdignātus ait quōmodo ibi videtur
qd' de ea dñs ait Quis me tetigit · Et addidit ·
Dēsi a me exie virtute Nō credo q̄ sit mē nos quis
piā · sed forte nōnulli ī secularī cōuersatōe potuerē
aliqñ expiri quod loquor: ut īmūdi fluxū sāguīs
patent: ea tā sāguīs q̄ regnū dei nō possidebit ·
Etenī q̄ frāt pcīm seruꝰ ē pcī: nec sua se poterit cō
tinē virtute eccīa si uolet Hunc ergo mūne expedit
pscīpni ad xp̄m accedē · sed tāgē si quā īueneīt ea fim
briam: hoc ē ei cōsidērare hoiem q̄ humiliorē vidit
et extremū ī eccīa · q̄ ē vestīs xp̄i: ei mēs q̄ elegit
abiectꝰ ee ī domo dei oportet cōsidērare: qñ ib vē

est fimbria posita ī oīa vestimēta: ad quā utiq; spūa
lis unguēti descendēs & capite copia tota decurrit.
Huc si infirmus aliquis seu pre humili à cōfessione pua
tetigerit ut affectū ei⁹ ergā se moueat ad cōpatiendū sibi:
habeat fidē et sine dubitatiōne sanabit. Illud tñ nouerit fim
briā nō a se sed a xpo exisse virtutē: q; et tangi se pmittat
ī fimbria. Expōsi mic vobis q̄ntū potui: quale sit et cui
aie necessariū genus obsecratiōis ut deo iā cōmendi
virtute accepta securus accedat q; sibi cōscius fuit pdelictis
pcitus uenia q̄rens: et oratione uicens q; nīi ois ē trō: qui
nā de suo loquit cū deo suo. Hīc illud ē q; maria mag
dalena q̄q; nō minus humilis emoroissa illa nō sic
tñ uerē accedē: sed rigat lacrimis pedes. capillis tgit.
ungit unguēto: osculat de deuoto. Dñs satis fatis liquet
q; oīo iā pposuerat ī corde suo a pcō deiecus abstinē:
et quasi pfluuiū sitiē. Quod si nā cōsuetq; es et tu: p
mū est ut ipi dño ī oratione loquēs recogites annos tuos
ī amaritudie aie tue. Delict pq; flamētis pme alig
diu pseuerās hylaritate quadā et fiducia cōcepis:
idulgētie: accede nā ad postulatiōes: ut secure tanq;
recepto ī gremiū dñi. tibi et cōseruis tuis audens pete
q; d' oportet. Ac fortasse rogatus hīc minimū cō
seruade humilitatis gr̄ā. dīna solet pietas ordinare: ut
quīto plus quisq; pficit eo minus se reputet pfecisse.
Nā et usq; ad supnū erectiq; spūalis gradū si quis
cotidie pueniet alig; ei de pmi gradus ī pfectione relin
quit: ut uix sibi pmū uideat adeptq; Ita mē sua q;
hodie lem sit ī euāgelio. Quereat ihs paliciū. Cōfide fili
remittit tibi pcā tua: et reputatū ē ei ī blasphemiā.
Ut ille cui minimū cogitatiō hoīs cōfiteat. quid cogitans

iquit mala ī cordibus vris: Blasphemāt me blasphe-
matis: et qī nō exaudīt īuisibilis curatoīs vtutē
nī īuisibilē vsurpāt Deō ego vos porro blasphemos
et cōuīco: signo ꝓbās visibili īuisibilē pcātē Vt sa-
atis ī qt quia ꝑ pcātē habet filiꝰ hoīs tēra dimīt
tendi pcā: tuē aut paltico Surge tolle lectū tuū:
et ābula Et tu go si nā surgis desideio supnozū: si
grabatū tollis. corpus ſ. a terēnis eleuās voluptā
tibus. ut iā nō ferat aūa cōcupiscēcijs eiꝰ. sed magis
ipā ut dignū ē regat illud et ferat quo nō vult. si
demū ābulas q retro fuit obliuiscēs et ad ea q ante
fuit te extendens desideio et ꝓposito ꝓficiēdi: curretū
tecē nō dubitcs Neqꝫ eī surgē poteās si nō aliqtenꝰ
ong eēt alleuiatū: et nec grabatū tollē ī eremētꝰ
magis: qz nec ābulare fuore cōsuetudīs cū pcōrū
gram mo le possibile ē ꝑ qđ fiduciāliꝰ iā pos-
tulare pt q ꝑ euismōi ē: tm caueat ne forte à postu
let nō postulanda: à ~~ea tepide querit~~. minus postulet
q nō adeo fuit postulanda: aut ea tepide querat que
toto affectu et oī tpe fuit q̄rēda Petatis et nō accipitis
eo ꝙ male petatis: ut ī cōcupiscencijs vris īsumatis.
Dic agit oīb q terena petit qui vltra necitatē: qui
mūdialē glām sectat aut voluptatē Tale ē eciā ꝙ
solēt sclares hoīes mortē īmicoꝝ ī orōnibus pos-
tulare: ceteꝝ silia. q nō oportet. Altico tpalia si de-
fuerīt petēda quidē fuit q̄ritū necitas humana ī̄pzie:
sed supra bti gregorij sentēciā nō fuit minus rēq̄rēda.
In quo gne eciā illa spualia fuit sī quibus mīlomꝰ
salꝰ cōstare pt: ut sermo scie. grā curatoīū. oīaꝝ
dequibus nō hēmꝰ ctū/ qđ expediat nobis: utpote
si te fatigat tēptatō. suppliciū quidē ꝙ ea ut au

fetur· a te· sed nō minus obmixe· qui ī talibus memisse
sep oportet aplice illig sme· nob ei q̄ ozemg sicud opor
tet nescimg· et deo īmagis cōmitte q̄ temē aliquid a
pud nos diffimire Hec autē sūt toto affectu et oī tpe
postulanda· hec sūt p quibus ī cessante et q̄ obmixe po
terūt ad deū clamēt desidia tua· ut habeas gr̄am eius
bonā· et placē possis ī oclis pcutis ipig et ī eo viuas
et moiaris ī ipo· ut glām eig vide et ipo fruī ī petuū
mearis Delyis em dem ē· sī memissione ozate Unde
et zpha Exaudiuit mq̄t te faciem mea· faciē tuā dne re
quirā Et alibi vnā aut petij a dño· ut habitē ī domo dñi
oibus diebus vite mee Porro ad qd̄ tū geng ozōis
quod ē gr̄arū actō pmouos attige credo· et quo rarus
eo pciosius est Multū em q̄sq; gr̄am īuem et apud
deū que ingtu pmissione sua exaudit aīq̄ inuocetur·
et testimonū reddit spūi eig spūs que habet· credo·
q̄m exauditū est desideriū eig· ita ut etg ipā nō orare sed
gr̄as age possit Dic ei hēs ī lazarū resuscitauisse· ubi
dñs licet pius michil orasset· pr̄ mq̄t tibi gr̄as ago· q̄a
audisti me Oma igit id ē obsecratio verecūdo fiat af
fectu· sed a quā zpe oriūg ozōnē affectū puro· ut vi
deliceat nō dissimullemg petā· nō nos palpemg· sciēs
q̄ sic q̄sq; īuenit gr̄am apud deū· si iuctg fruit diuus
inder īsemetipm Certa id ē postulatio aplū q̄ut affectū
et fiduciē latitudinē· sicud scptū ē Postulet autē in fide·
nichil hesitās Credo em q̄ petā a deū quecūg locū ol
cauerit pes vr· vester erit· q̄ tm ī petrabimg· q̄tū por
reximg pedē fidei Qntū q̄ ē gr̄arū actō ipa debet
ee deuocone plenissima· et delicijs affluens Jā vero
de rūencia ozōis ī eo q̄ plm ē ī caplo ipig regule vob
nō sollicitauit auctoritas· ex cuig occasione aliqua de

de oōne dicenda putuiī Illud tñ breuit dico nō nullos
ut arbitror expiri medū i oōne arrideāt et ebetudinē
quādā mētis: ut solis oātes labijs nō satis attendant
nec ꝙd dicūt nec cui loquāt: ꝙ eo ꝙ velut exōsuetudīe
quadā cū mīa digna reuēcia et solliciturdīne ac
cessērūt Quid em aliud cogitāe debet fr mētes ad
oōnē q̄ ꝙphetiā illud: ingrediar i locū tabnaculi ad
mirabilis usq; ad domū dei. Omo siquidē oportet
nos oēs tpe turiā ītrāe celestē: illā utiq; turiam
īqua rex regū stellato sedet solio: et cōtēplāte i mūdabili
et ī effabili bōrū spūū exercitu dñi et tpe q̄ videāt qua
maiore numerū nō fuerit: multa aut multū mīstrabāt
ei Quāta go cū reuēcia q̄sito tīmore: q̄sita illuc hu
militate accedē debet a palude sua gradens et repēs
ranūcula vilis. Q̄ tremebūdus. q̄ suppler: q̄ demiss
humilis et sollicita et toto mētis aīo manestati glē. mi
nīcia angelorū. i cōsilio iustorū et cōgregacōne assiste
potuit miser homūcio In cūctis igit actibus nris mul
ta opꝰ ē ai vigilācia: sed pīcipue i oōne Etem sicud
i regula nra legimꝰ licet hora oi et oi loco oculi dñi
sup nos et angeli dñi speculent: magīe tñ i oōne liq
ēt videam: sed tūc erā pīcimꝰ et oīdimꝰ nos quasi
facie ad faciē cū deo loq̄tes Porro ꝙus ubiq; sit deus:
i celo tñ orādꝰ ē ubiq; oōnis tpe cogitandus: ut mēs
nra nō oratorij tecto nō actis spacio. nō ipa ītuitet
nubiū densitate: nec cū forma q̄ nobis a xpo tradita
ē ubi aut Dic orabitis pr nr. q̄ es i celis Celū ide q̄d
pīgatiua erā sedes sue thronꝰ dei vocat: quā ad
eā cōpacionē qua deū i celis angeli sci et electi nē
videt: nos miseri et peregrini sup erā. vix solū nomē
hīe videm Dic igit oret qui orat tūꝰ assiduꝰ et pīcuꝰ

et decies octogies
milia assistebat
ei

et qui sedet sup excelsū thronū ī angelis q̄ nūme tra
derūt: et elevatū ī hoībus quos suscitauit de pulue ī opes
et erexit de stercore pauperē: sic ig̃ semetipm̄ considēt
sic attendat tam̄ p̄ntatū dño manifestatus. ut dicat cū
abrahā: loq̄r ad dñm meū cū sim puluis et cinis:
et quia tuo p̄cepto cōmonitq̄ tua īstitutiōne formatus:
id ps̄ūmo dñe fons pietatis. ihū Cūo voluntas nostra
dñe tripliciē subici debeat voluntati Sermo primus.

Videtis nūc erregula nra frēs de humilitate se
cūdā: cui ego quotiēs legit toto aio ītētos vos
ee volo Insipiens ē em et īsanq̄ quicūq̄ alijs
vite meliis. quicūq̄ ī alia religione seu sapientia. ni
ī sola humilitate cōfidit. apud dñm frēs nus hec nō pos
sumq̄. qm̄ ī multis offendimq̄ oēs: sed nec falle eū: ipe
em nouit abscondita cordis. qui tomagis opa manifesta:
vtiq̄ nec resiste virtutibus: qm̄ oīpotēs ē Quid ergo rest
at nisi ad humilitatis remedia tota mente cōfugere: et q̄d
talis mmq̄ hēmq̄ decet supplex. Sed o mira vanitas
o mira fatuitas cordis nri: cuq̄ elatiōne p̄fecte rpīne
matia tūcta cuq̄ curiosos motq̄ omo domare humili
tas matia tūcta nō sufficit: qm̄ superbiat adhuc terra et
cinis Porro cuq̄ humilitatis summa ī eo videt cōsiste.
si voluntas nra dñe ut digni ē subiecta sic voluntati:
sicut aut quida homo deo subiecta erit ala mea. deo
quidē creatura oem velut nolut subiectū ee creatori.
Sed et a creatura rōnali voluntaria subiectio requit: ut
voluntarie sacrificet dño. et cōfiteat nōi ei: nō qz terribile
ē et scm̄. nō quia oīpotēs: sed quia bonū. Actuo subiectionē
istā explicite ee nrē ē: ut quod ētū ē deū velle id nos
velimq̄ oīo: et qd ētū ē eū nolle silr execrem̄ et nos:
quod aut ī ētū ē vtiq̄ velut a nolut nequ velimq̄ erroto

nep penia nō velimus Hic ēte frēs ī hoc medio to
tū periculū ē religiosoꝝ: dū īfelicē blandimur nobis:
et palpantes seducimus nosmetipos Hic accidit ut
dissimulemus dīm q̄ voluntatē: dū et nram facē et
aliq̄ de ignorātia hāc uolumus excusationē Quis ēt
ille ē tā īfelix monachus· q̄ id nolle audeat quod ētus
ē dm velle: aut quod ētus ē eū nolle id velle p̄sumat:
Ped īmedio periculū ē hys q̄ nō egressi desertō ī loco
cōuersiois hītāt tūc ī paradiso voluptatis: sicut ī
medio paradisi lignū trīsgressiois positū erat ī quo p̄
uaricati sūt parentes p̄mi· lignū scīe boī et mali:
nō trīm boī uel mali solus· sed boī et mali Ptēa
rogo vos frēs diligenter attendite: quia nil mi occurrit
q̄ utilius possetis audire Ubi ētus ē deus voluntas· omo
nra sequat: ī hys videbitur de quibus ētū aliq̄
īsertis tuleris· aut ipe ipius manifeste clamat ī
cordibus nrīs q̄ sentendū sit: ut ē amicus humilitas
castitas obedientia Hec appbemus dubitamus et appe
timus: q̄ placē deo scimus ī dubitāt· Dic et ea odiosis
odisse debemus de quibus ētū ē q̄ odiit ea deus ut est
apostasia· fornicatio īiquitas īpietas In hys vero
rebus de quibus nichil ēti possus ī tuleris nichil ētū
volūtas nra definit: pendeat nec utrūq̄· a saltē
neutri pti animus ī hereat: cogitēs semp ne forte
aliq̄ pb deo magis placeat: et pati simus voluntatē
ipius sequi ī q̄tūcūq̄ ptē eā cognouimus ī chiarā· Nemo
sup hys q̄ ētū sūt hesitet: nec dubia q̄stus admit
tat: nec sibi ī dubiis iudicium vendicet p̄cipiter be
smam: et experiēti quod scptū ē· Pax multa diligen
tibus legem tuā dne: et nō ē illis scandalū Pn eis
sūt scandala unde turbacē: nisi q̄ pacem sequi vo

lūtate. Et teme quod uolus ī corde mō diffimentes
si quō nō ꝓhibeī cōtingat aut ī pedu cōtinuo ecā
ī ꝑpatiam in murmuracōne. ī scādalū ꝑm sumg:
nō attendētes quī oīa cooꝑant ī bonū hīs q̄ sēdm
ꝓpositū vocati sūt scī Et ipe q̄ ꝓnobis casus vide
sermo q̄dā dei est: suā nobis ādicans uolūtate Et
q̄cūq; mihi ctū delinquēi ī corde suo posuerit: u
quacūq; ptē postea cōuertat scandalizari nō potē.
Aut si quis facē cogitat uū mādatū ctū nō habet
si uolūtate suā suspesā tenuerit donec plānū mēroz
et ab eo q̄at dīn uolūtate cui uice ipīq obedit: nō
turbabit q̄ꝫ ei ꝑcipiat. qm̄ pax multa diligentib
legē tuā dne. et nō ē illis scādalū Porro q̄ dū uolūta
ē suspesa teneat. ā uolūtate suā dne subiciat uolūtatē
nō de cōcupiscentijs desideriorū nō de affectionibus dico
illud ei ī possibile ē: dū adhuc ī hoc pīm corpe. ī hoc
corpe mortis aīa detinet. Quid ei eet aliud q̄ uita
eterna. cotī affectione dine ī oībus seq̄ uolūtatē. Deo cō
sensū uīm nec ē dne subice uolūtatē. si pace eternam
si pace desiderium habe pfectū: sicut scptū ē Pacē
meā do uobis: pacē relinquo uob: Dne aie ꝓphā ī lumine
uultus tui ābulabūt: et ī nōie tuo exultabūt tota die.
Alig ei ābulat ī luce uultus sui cōsideratis. alig ābulat
ī luce uultus hūanī ī eo semp mitens q̄d hoībus placeat
quid mundus mdicet: de quo die ꝓphā loquē Die hoīs
nō cōcupui: dne tu scis Cōtrīco et ī felicitas ī uijs eaz
et uiā pacis nō cognouerūt: nō ē timor dei aīm oculos eoz.
Nā q̄ timore dei sēper habet p oculis. uice eig uie pulchre:
et oēs scīte eig pacifice Uenite ad me inquit oēs qui
laboratis et onerati estis. et ego reficiam vos. quos tue
seu aliene uolūtatis dura pmit seruitus: et tue mētis

requiem animabus vrīs Jugū enī meū suaue ē: et onꝰ meū leue Quīto enī brīgniōr et dulciōr dīna ē clemēcia quolibz hoīe: tāto suauiꝰ cē manifestū ē iugū eiꝰ cetīs hoībus Potēs hoīes sibiipīs aut alijs placē hoībus placē studētes cōfusi sūt: sed q̄ i luce wltꝰ tui ābulāt dīe: id solū cogitātes quō tuā faciāt voluntate: et toto corde cōtendētes placē tibi: nūc q̄dē i noīe tuo exultabūt: et nō erit illis scandalū Demū i iustīcia tua exultabūt: q̄ exercentes inf̄mitates suas et mirantes potētias dīn mīrabūt in iustīcie tue solīq: ut eā tūc teneāt sine labore quā nō sequū laborāta Inē Contra pessimū vicū mgr̄atiandmb

Magna ē sup nos dilectissimi Sermo xxvij magna valde mīa dei mī: quos cū i effabili spe sui iuuāre: cū i stabili domo gr̄e sue eripuit a vana mīa cōuersacōe huiꝰ seculi: i quo eramꝰ aliquū tūp sine deo: aut ēte q̄d̄ execrabilꝰ ē eciā cōtra deū: nō ignorātes hūices sed cōcepti Luiꝰ vite d̄ pocꝰ moꝛtis: aīa ei q̄ peccauēat ipā moꝛiebat: bemā fr̄equēt i oculꝰ cordis mī tetra ulcer̄ ymago: q̄ta videlicz ceciās: q̄ta puersitas illa fuit: ut sedula meditacōe pensantes miseie pondꝰ: et si nō pfēt sicut ē aliquādꝰ cū esti māt possimꝰ labeātis mīe q̄titatē Ja vēo fr̄s ex uo bis diligent cōsideāt nō negligat nō mō vū ēructus sed ubi sit cōstitutꝰ: nō solū quid euaserit: sed et q̄d acceptē nō tū vū reuocatꝰ sit: sed eciā quo vocatꝰ sit: ut cet sine dubio cumulū hꝰ mīe oīs mēsure pōdꝰ excedē q̄ tūtē Rexp ei fecit tabꝰ oī nacōm: ut nō solū iudicia sed et cōsilia sua manifestaret eis: sed oīo manifestꝰ fuit nobiscū: nō solū i seruos assumēs: sed eligens i filios Rexp enī nos elegimꝰ eū: sed ipe elegit nos

et posuit nos ut eamꝰ et fructū afferamꝰ: fructum
mꝰ nō solū nō pemptorū qđ ad iudiciū ptinēs notū
sit etiā seruus: sed nec picturū quidē qđ de cōsilio est
et traclat aīcis In hoc siquidē positi sumꝰ ut nō pigo
seruiamꝰ. ipē ē ei pemptorꝰ labor: nec sclō quoꝝ:
quēadmodū hȳ quos videmꝰ subitos curis tremē
et si nō culpis. corpalibus officijs et si nō flagicijs
ipliciros: et ea q̄ ptēt huiꝰ mūdi fugiū q̄ sua suo
rūq; pīti sustentione laborātes: quorū utq; labor et si
nō ad dāpnationē. tñ tñ ptinet ad salutē: ei
ut et si cōseruauerit fūdamētū. detrimētū tñ patit
peruūtibus q̄ superedificauerāt: ipi vēo salui ſmt. sic
tñ q̄si p ignem Nobis autē q̄ dicit. Quod cōsilium
dat aīcis. Quamꝫ nō cibū q̄ pēt: sed q̄ pmanet in
tam etiā Nec cessamꝰ ab opando hoc cibo. etiā cū
tremis forte occupatū opibus. ā obedīa dictūe. ā fine
curitatis ītuitu: qm̄ difficilis nobis tentio ē ab hȳs
quorū labore picturū ē pōnimꝰ Difficili q̄nde rudi
a īherēs labor filis, nō filit habet pire: qm̄ radicata
ē i ea q̄ nūq; pēt ee mente Demꝰ si forte nō qđē
illicitu, nec tñ ipedientia sectantes. pōt forsitā form
matione relicta, stetissemꝰ i cōuugio cōstricte. nō impi
entes qđ detrahe vitā dabit nouimꝰ ee cōsiliū: sed a
rapina et fraudibus abstinētes. licete q̄ris rebus utēm:
necdū tñ adplēne euāgelicū attingentes. sicut scptū ē.
si vis pfectus ee vade et vēde oīa q̄ habes et vem sequere
me et eris. hoc ipm q̄rite pcepta eē. si n tūc ēmbz
i quibus mlti ex vobis i uoluti. solū i se responsū mortis
et iudiciū. ete dāpnatoīs hrēte, datū eē uel ifēoꝝ alīs
respirāe gradu. Quoꝝ ete filius ad filiorū nūm as
pirāe timebat. letū se reputūs si forte uel i nicēa

rouī nūd recipī mereāt? mīme tī sufficē potuit
patīe pietatī ubi tī copiosā ei mānū exhibēt: cū
posset et pēnūp a pāe discessēat seruoz filiq iude.
Dic et nos dilectissimi hīdauit effusa sup nos mīa
dei nrī, de filijs ire et diffidentie nō solū ī electoz
recipit mūj: sed vocauit ad collegiū pfectū ſDā et
si forte aliquozū negligētia. ad fructū nō assurgit, p
nīj viderit qđ possit excusatiōnis affre? qm a
plicū oēs nos vitā pfessi sumq ē aplice pfessiōi
nouā dedimq vniuersi Quod sane nō de ea glia
sātatis dicēī. quā nō sibi tī sed vniuso orbi suscipe
mereāt? sicuđ scptū ē. suscipiāt montes pacē pplo
et colles iusticiā: sed de eozū pocq pfessione. qua p
oībus pecq logt? dicēs Ecce nos reliquimq oīa: et se
cuti sumq te Deo iā oīo mouet frēs mei. quid sibi ve
lit qđ mimq erga nos liberalis nūc dīna clemēcia vi
deat? ut qbus tāta cōtulit nō rogantibus nō desi
derantibus. ymo et forsasse recusantibus: nūc orātib
obsecrantibus postulātibus sepissīe. ymo cōtinue
videat? mlta mūora negāe Quid enī putamq frēs
kmī? abbreuiata ē manuq dīni. an forte thesauri
grīe defecerit? Quid magp putamq? utrū voluntas
mutata sit. an īmminuta facultas? ſNeutrū sane
de deo estimāe licet: neutrū fas ē credē de deo oīpo
tenti, et īmutabili maiestate Quid sibi vult ergo q
ī cessabilit orātes. obsecrantes. postulātes. nō exaudit?
quibus tāta et tā grauia mala prouenit? ſDā si
rīdeat qs. q aplō paulo īnsū ē sufficē nobis gram
dei. plane oīo fallit? cū q ea cōmarie vniuse oroēs
obsecracōes nre fiant. ne ābulemq ī magnis à mīra
bilibus sup nos: orantes nobis dāe humilitatē qnta

decet, nō dico scōs · sed mōchos precōres · et obsecrantes
pacem nobis ēbur · quēm nō dico ī martīb⁹ īuēm
ē · sed pfessiōi nrē necessaria ē · postulātes caritatē · qī
tū nō dico angelis, sed pūbus q fuere hoīes silēs nob⁹
passibiles. ecce et precōres dño mutuē collatā agnouīg
q testiōnīs sēptuarū de generatiōni huic misere ab
ipsōne sua · cui sufficē videt · īsufficiēcia ymo ī
opia tanta · Ds ei adpsōnē illā quā sēptuē tradit
uel aspirare videt · Nōsme causa sane cū sint nob⁹
eadē cū pūbus cōuersiōis ritu · dispar valde cōuer
satōnis pfectus īuenit · adeo ut eos cū eos pfessē de
die ī die et cursū cōsummasse legamg · quid nos mag
ng efficāret · si qs uel ipa cōtusiōis sue primordia cōser
uaret · ut nō nimg humilis · ā timorato · nō nimg sollicitg
et circūspectg · nō nimg feruēs spū · nō nimg patiens at
māsuetg · ī medio qī ī nullo videt · Quītos em videmg qī
oblitos sūt et patrū suorū · dei quoq et bñficiorū eius
ī meōres · sic nō redmē sed amittē tempg · ut de moīb⁹
et de affectōibus suis ux ultrā apud nros mētio fiat ·
Quid istos aliud agē dixerī q scurrilitates detrac
ciones nugacē et īpudicē uba nō reputāt · fracte cō
tristāt pectora · ymo spūm dei q ī eis ē, pusillorū scāda
la pupendūt · ad īcrepatiōnē paruloz · ā negligentia
ādā dormitāe videt · ā uanitāe facib⁹ īflāmant · ·
et cū hīs qī gens ī secte ingressū aureū libē ad eccliam
psallūt cū alīs, sed nō spūl negt mēte · ozōis tpe nescio
quas īepcias meditant · et ne tpō quidē tremēdo an
gelis ptiapāe bēatur · dñica corpis sacrmēto · quid ī
istos aliud agē dixerī · q securos nā de grā dñi su, fi
ducialiē de ea quā lōgo tpe pmeruerūt familiaritate
psumē · Hoc nēpe ē quod vulgarī prūbio dicī · fami

laris dñs fatuꝫ nuncꝛ Deo ubi ē dilāssmi qđ coꝝ
ens cantis: qñ aduena ego sū apud te et pegrīng
sicud oēs pēs mei: Heu heu nō sufficit ꝙ redeat et
agat grās deo: nisi hic alienigena Nōne decē mūda
ti sūt et nouē ubi sūt: Nemīstis credo ūba sgnatois
hec ē: nouē illoꝝ ingratitudīnē arguētis Bene qđē
ozasse · obsecrasse postulasse legit: ꝙ lauacꝝ vocem
dicētes Jhū fili dei: miserē nobis Sed defuit eis qđ
qđ adiecat aplūs gratiaꝝ actō: qñ nec redierūt. nec
egerūt grās deo Multos qđ videmꝰ usqꝫ hodie satis
ipotūe petentes qđ sibi deē cognouerūt: sed paucos ad
modū nouimꝰ · qui dignas sup acceptis būficijs grās
agē videant Nec repīensibile qđ mstrante petimus:
sed plane peticōm negat effectū · qđ ineuitū ingrati Et
forte hoc erā clemētia ē videt ingratis negare qđ
postulāt: ne cōtīgat nobis ut tāto gūꝰ de ingratitu
dīne iudicetū: qđ comagis accumulatis būficijs ingti
phabilē extīsse Ergo mē res ē ihac pte subtrahē mūz:
qđadmodū ire et indignatois mām exhibē cū sanc
qua pphām ipe pr mūarū loquit dicens Miserere
am ipio: et nō discet facē iusticiā · Q multos ei vide
mꝰ et plangꝰ frēs · ꝙ dūmō maneat hitꝰ et cōsura
salua sibi oīa arbitrant: nō cōsiderantes miseī qđ
admodū ingtitudīs vmis ītrioza corrodens · ob hoc
tm cozice qđ videt tristāe dissimulet: ne forte reco
gnitē et erubescāt · ipaq vēnīa emēdent Qui sic
medū nōnullis cōsupta ē ītrioza vmisa pūmit ut
nō videant ad ea quoq ꝙ forīs agant venenatū pro
duce caput: ī forte quos videmꝰ manifeste apostatare:
adeo ipente fuer pessimos arbitrāmur · et nō magis

paulati deferisse: cū comederēt alienū robur eorū et nes
cierūt. Videes ergo nō oēs posse q̄ alepra sēlarib⁹ cō
uersacois cuiq; pcīi manifesta fuit emēdauit: sed non
nullis pro occulto ingratitudīs vlcq; ozri. quod tāto
preciosiq; sit q̄rito itiq;. Et bñ saluator hic ī euāgelio
nouē illos ubi fuit q̄rit: q̄m lōge ē a pcōrib⁹ salus.
Hic ei et pmū honem post pcīm ubi sit ītrogat:
et iudicio nescire pfitebit operarios inquitatis: cū
legnq; ipe Omī nouit dīs viā iustoī: et iter ipi
oī pibit. Nec sine causa ī noūcnario iudei fuit q̄ nō re
dēt adsaluatorē: ī quo mimrī nūo. ḡnatio q̄nq;
iugit: et nō ē bō mrtio corpore sensualitatis et euā
gelice ēdicois. Quod tūc frei solet: cū sic volumq; q̄tor
euāgelia obediē: ut q̄nq; corpois sensq; piter obleāre
velimq; Felix aut samaritanq; ille q̄ cognouit se michi
hzē quod nō accepisset: et ad cto seruauit depositū: et
cū grāīū actōe ad dīm ē rūsq; Felix q̄ ad singula do
na grē redit ad eū ī quo ē plenitudo oīm grāīū: cui
dū nos p accepcis nō ī gratos exhibeamq;. locū ī nobis
faciamq; grē: ut maiora atq; meliā. Dīno ei sola
nos a gre cōsacois ipedit ingratitudo mā: dū quod
mō amisit reputās dolor quod ingratq; accepit:
cauet sibi de cetō ne tūc o plura amittēt q̄nto plura
cōferret ingrato Felix p̄mde q̄ se alienigenā reputās
eiā p̄bitaq; mīma bīficia nō mīmas refert gr̄
tes: gratuitū ee nō dubitās. neq; dissiliās: quod
alieno ipendit et ignoto. Nos aut nisi et misēabi
les cū miscio dū adh alienos nos estimamq; emōdati
satis. satis deuoti et humiles iuenimī. tū facile p̄modū
obliuiscim q̄ ingratū sit q̄ q̄ accepimq: et psumentes
nō bñ q̄ defatigacte dei nequaq; adutinq; q̄ meam

audiē: qñ dñe ī mmīa dñi domestici eiq Cato ei facilius
mīe offendīmq eū. qñto gr̄iusq ea q̄ a nobis cōmittūt. mdicū
da nouelmq ee: cū legimq Cū si īmmicq maledixisset mi:
sustinuissem utiq Obsecro utiq frēs mei hūiliem mag
ac magis sub potēti manu dei: et ab hoc tā magno tam
neāssio uicio īgtricudis lōge fugiei studeamq. ut cota deuo
cione ī grārū actōne vsantes. cōsiliemq nobis grām dei
nr̄i. q̄ sola pt̄ salude aīas nr̄as Nec ubo tm. uel līgua.
sed ope et vitate exhibeamq nos gr̄os: qua grārū
actōnē magis. q̄ dictōnē a nobis exigit dator grārum
dñs deus n̄r: q̄ ē bñdictus ī sēcla Amen De eo q̄ ī nob
legit. ī ser tribulacōibus liberabit te Sermo xxvm

Dignū valde ē et ōno exigit rō equitatis ut q̄bus
a cōstitucōe mūdi regnū patur. ip̄i ecia sese reg
no nō negligant: ne pato regno nueiant forsi
tan q̄ regnaturi fuerāt ī patri Hic em̄ legimq de cena
quadā dicēte dño: qñquidē cena patri ē: sed q̄ vocati
erant nō fuerūt digni Queimq go quēadmodū reg
no pato. pari debeant reges futuri Et si pie queimq:
cū gplia dñi utiq dicē dño audemq Qñe quis habitabit
ī tabnaculo tuo: aut q̄s requiescet ī mōte scō tuo: Qui
ingredit mḡt sine macula Sed ḡer mḡes ip̄acio soli
rp̄o cōueīre videt Nemo em̄ ceōrū omīm mūdus a
sorde: nec infans cuiq ē uita umq diei sup̄ ēra Solus
solus ītrabit q̄ solus ē agnus sine macula: Solq argu
nō potuit de pcō: quod nō ab eo fm̄ ē. nec ī eo īuentū.
Solq plane pontifex meus nec ī pr̄e n̄r ī mīe cōtamīatq
est ut lex dicit: pr̄m ip̄se sed deū - mr̄z quoq sed ūgine
lyās: bñ et solq ingredit scā scōrū: et neō ascendit īcelū
n̄ q̄ descēdit de celo filiq hoīs hoīs q̄ ē īcelo Quid ergo

nos: Si ne cōfitemur delictā nr̄a: fidelis vēo ⁊ iustus ē: ut remittat nob̄ peccata nr̄a: et lr̄e mundet nos ab omni iniquitate. Licet enī solus sed ꝑfecte totū ī se trahit: et os nō cōmunicet ei qui eo abutit. Nōne membra capitis nr̄i simet in regno: si cū membra fuerīt cōformia sibi et cohērentia capiti suo. Cōformia sunt moribus: cohērentia fidei. Hāc ei cōformationē quitū pt. Hāc et cohērentiā ipa ecclā mmoz etas: dū et filiū dm mortis eius memoriā illa ꝑfecti cōplanctus: et fidē ī volucro quodā recepit. q necdū cupax sit evolute Demigrans ē mmmrīs spūs sapiē: et ꝑ traducta culpa languebat ī dulta iustitia solui. Sed nō ita decepit libēabit maledictū alabris suis. Voluptate enī peccatibus post agnitā gratiā: nō relictis hostia ꝑ peccō nr̄a sic libēabit alabris suis: quō ab alienis labiis maledictū. Maledictō fides ḡtis est macula: et sermo qui nō qđ intrat īquinat hominē: sed quod de ore egreditur. Inde gr̄a macula. inde maledictō alabris suis: sed nō ꝑ apostatas nr̄a ei de corpe uel corde ꝑpo originalis ī puulū culpa pcedit: cui nō mō cōsensus. sed nec ullo ādē iterū pt sensus ei pcō. Quō tū maledictū alabris suis nō libēabit spūs ā voluptate peccatibz nō relinquet hostia: ī quia nō nulli denuo crucifigit ꝑ ipsi. Nec cōplanctus iterū filiudī mortis eius ꝑ baptismū: ꝑ ipa nā ab eo lauat matrīs unda erigit: ꝑ ipam baculū crucis. ꝑ ipa mortificāt membra. et ꝑ ipam īmolat hostiā nr̄ē. Inde causa alī dicēt credo: ꝑ ipis labiis arripietur oportet ꝑ priorū maledictō labiorū: ꝑ mltas enī tribulationes ī regnū dī intrāt nr̄ē. et neq̄ nisi per tribulationes īgredit. ā ꝑ nas ā alienas Dola mmmrīs sedī ade tribulatiō purgat: quos cōtam

mauit offensio sola pois. Nō q̄ ꝑa cui suffice posset satisfactō. Quid ei ē vnūsa pma nra: nisi q̄ si nō cōparam⁹ oīno nō possum⁹ regnāe. Quod eīm in nobis nimq̄ ē ipē supplet: modicū ēt illud q̄d cūq̄ ē nō patet reseruāe. Q̄ si fides cohērencia sine morū cōformitate neq̄q̄ saluat adultos: lōgemq̄ saluāi potest opa sine fide. Facilq̄ eīm mēbrū ihesū capiti si deforme ē reformat. q̄ diuisū q̄libz silē copulatur: sinaut ēt etiandō auelli ab eo nequ ē. et ēt anathemā a xpō: ne illa plenitudine corpis eiq̄ tueāt q̄ppā idecoris. Vbi q̄ macula ꝑua. ꝑa quoq̄ purgatō ure requirit: et si cōtamīnatō multiplex: opus ē cui ebulatione multipla. Vnde eīm turbatio: nisi dū resistit cōtumācia cōscipiē repugnat. Quid vō ihoie puriū ab hac macula: īmune ab hoc cōtagio potīt tueīi: Vbiq̄ manat. de corde erūt pessimi viris: ac deīceps corpus occupat vnūsū. mēteq̄ desideriis afficit: mēbra illecebis īficit. Inde pruritq̄ aurīū. oculoū petulāciā: in olfaciendo voluptas. inde īfamiz tam īordinata delectō: in īvnūso corpe mollicies sensq̄. et libido pnitiosa tangendi: in mēq̄ in oīo ebetas illa desideioū et fornar q̄da ambitiōis. aual cie īuidie. cōtumacie. neglie: et oīm denq̄ vicioū affēbus accensa. Q̄t eīm corpq̄ illecebras. q̄t oblectāmēta mūdq̄ habe videt: tot patet ebulatiōes. tot sustinz tēptatiōes vn⁹ iusq̄. Et quēadmodū ābulans q̄s īfirme. sensuū voluptate delect: et delicias cōputat esse sub sentibz: sic et oīs q̄ īspū seminare desidēat. spinas et ebulos quos ꝑa terra ex maledō utiq̄ gīminat. poco eradicāe q̄ ꝑagrāe contēdit: q̄pe q̄ cōuertāe

ī crūpna sua quocies cōfigit spma Huic gō multi
phanie pesti p singula resiste: ḡ multiplex ẽbulacio
plāta pedis usq adūice nō ē sanctus ī me: totū
iferit cōcupiscēcia lex pcī ī mēbris ōibus iacit: vn
diq p fenestras mors itrare contēdit: et mtus
fomes neq̄ne piculosio sent· crudelius malignat·
Mūne tñ ī hac multiplici lucta ferendū: aut
desperacione cedendū ē· Licet em hñdant passiones
et ẽbulacoēs p rpō: sed et hñdant cōsolacones p
rpīm Denq̄ audi cōsolacone Decm ī fōrib ē: msi
ipe aplus nō intrabit appetitus ī corde purit: sed
sub te ē: n sponte cesseis nō nocebit audi cōsolacone·
Cōsensū cohibe ne pualeant hec et imaculatq eis:
ut sine macula īgrediais et ipe ad hītandū itabna
culo: ad requescendū ī mōte scō dñi dei tui Si em nō
fuerit dñatu tuū imaculatq eis: et emūdabeis a
delicto maio Maximū plane delictū: qd itioz
et exterioz hoem occupat audi adjuc cōsolacone Jn
ser ī qt ẽbulacoib libeabeis: ī septīa nō tanget te ma
lū· Si puer hebreus ēs: ser āms seruiens· liber egre
dieis ī septīo Per tibi ẽbulaciones sūt cētra desideia
cordis· et quīq pticū sensualitatis corpore voluptate:
sed Thms ser libeabeis: a septīa nō q̄dē ne vemat: sed
ne ledat ne nocent ne tangat te malū Venet q̄dē
mors· ipa ē em septīa ẽbulacio: sed sōpno ei dilectus
dñi: et cere hedicus eq Elt nanq vite eit nciū refri
gerij: eit scī illig mōtis scala: et ingressq ī locū taber
naculi āmirabilis quod fecit deus et nō homo Jn sep
tima itaq nō tanget te malū Malū utiq tripler
quod eos manet ī septīa· q ī ser ẽbulacoēbus diffiliant

ffē mcerī libeat: nec īsēr pdēs purissimē adhiā
dī: ut exhibeam in nuptijs sponsi nō ignotis maculā
nep rugā Manet em eos honor ī cristo: dolor mihi
ti: pudor ī cōspectū glie magni dei Unde nobis istu
dissimulacō ē frēs mei: Uñ hec tam pciosa tepi
dicas: uñ hec secuitas maledcī: Quid seducim
mscl nosmetipos: Forsitā nā diuites sci sumꝰ: forsitā
nā regnamꝰ Nōne oscula domꝰ mē horribiles spūs illi
obsident: Nōne cruā mām lanuales fures ptolamei
Quis ille pauor eit o āīa mea: cū dimissis cibis q̄
tibi ē rocida pīcia: cū gsto aspās: colsitacio ipa tū
fabulis: sola igredieis ī cognitū regionē penꝰ: ocur
sancia tibi cruciatū ruere tetrima illa mōstra videbis:
Quis tibi ī die tūte necessitatis occurret: Quis tuebit
g rugientibus ppatis ad escā: qs cōsolabit: qs deducet:
Filioli mei medcīm hec nouissiā mā: ne pereamꝰ Nā et
pugnē nobis timendū ē: et vnꝰquiꝰq opus quale sit ig
nis pbabit Ibi em aurū mām vertet ī scoriā: ibi re
uelabit vimisa ī puritas: ibi beatas ipa accepto tempe
quod nobis miserī datū cōtēpnimꝰ iusticias iudicabit
Quid vō illuc oēs iusticie mē: misi pānꝰ mestruate re
putabūt: Quidq nūc pupēdendo timꝰ: palpādo
tegimꝰ: dissilando negligimꝰ: qñto illuc cruciatu vider
flāma cōsumet: Ut magis nūc daret qs capite meo
aquas et oculis meis fontē lacrimarū: forte ei nō reputet
ignis erumpes quod miserī fluēs lacrima diluisset Iā vero
post ignē illū puras residuū aliqd mundū ī nobis: duc
tātū ei ut audeamꝰ illud vltm manestatis offerre:
aut eo sic astrie cōspectu Quis ille pudor ei que ne cō
fusio: post tāta bīficia tū tepidos tū mundos tam

vultus apparere ante faciem dei nri. Fugiebat ada ut absconderet post vnu ab eo post vnu vtiq; pomi vetiti gustu. qđ nos post tanta flagitia. post tanta sacramenta pre sumemus. Cui ab hac confusione purgabit oculu cordis. cui nunc opam dare negligimus. ut irreuerberata acie dei illuq solis radios valeat intueri. Dicut fluit cera a facie ignis. sic peribut peccatores a facie dei Ingrediat et tuq putredo in ossibus meis et subter me scateat. ut requiescam in die tribulationis hui sepe. et ita non timeam ne malu hoc tpler. horroris dolois et pudois. Felix siquide aia. q fiducialiter animas suas loquit. in porta Quid hic astus cruenta bestia. Nichil in me funeste repetes. Felicior cuq ego nō arseit. quē supedificasse aurū argē tū lapides preciosos eramē illud tuemet Felicissimq qui sine vlla nube cōfusionis revelata penitq facie glām dm speculando in eande ymagine transformabit. et filis eie illi videns eū sicuti e. vtiq; sup oīa deus bñdictus et laudabilis et glosq in scla sclōrū Amen. De diligendo deum Sermo xxxv

Dilice diligē mundū. neq; ea q in mundo sut Oīa em q sut in mundo. cōcupiā carnis. et cōcupiā oculoru. et ambitio spūs. q no sut ex pre Quid ergo. sut aliqua exp̄a. quibus nobis ista recōpensent. Sut vtiq; oīa delectabilia ipis et amabilia. sed hec no credut seruis. nisi comme animis Quisquis vo amicq voluerit esse huic mundi. inimicq dei cōstituet. Animas credit cōsiliū quibus dicit. quia oīa quecuq audiui a pre meo nota feci vobis. Exponit beatus gregorius. quia amor ipa notitia e. Est go tpler amor. q tenta illa excludat. q no sut exp̄a. Et ppta ait credo ter. Interrogat petrū. Amas me. amas me. amas

me: Sed et forte hec sūt quibus i lege p̄cepit. diliges
dñm deū tuū ex toto corde tuo. et ex tota aīa tua. et ex
tota virtute tua: id ē diliges dulcit̄ siue affectuose: dili
ges prudent̄: diliges fortit̄. Siquidē amor cordis. sic
quoddam habet carnalis amoris. Nā affectus p̄pe cordis
ee dicit̄. Nā vero aliquito ia supra sonat. vñ et merito
dicit̄ sedes sapiē: ut meito videat̄ illi attribuendū prudēt̄
diligē deū. Hanc ad affectuosū illū quē dicimꝰ cordis a
mor plurimū valet i carnalibꝰ xp̄i cogitacio: sed et
tocꝰ dispēsacionis quam gessit i carne et maxīe passi
onis. Videns em deus hoies oīno carnales effectos. tū
tā eis dulcedinē exhibuit i carne: ut durissimi cordis
sit. quisqs eū toto affectu nō diligat. Volens siquidē
nobilē creaturā hoīnē recuperare. si q̄ mutu coegēo. asinū
habeo nō hoiē. qm̄quidē nō libens veniet. nec spōta
neus: ut possit dicē. voluntarie sacrificabo tibi. Nūq̄ asinis
dabo regnū meū. Nūq̄ de bobus cura ē deo. Vt ergo
habeā voluntariū terrebo eū: si forte cōtrist̄ et viuat.
Et cōmutꝰ ē acerbitas q̄ erroginā possit. tenebras
eēnas. vincs i mortales. ignē i extinguibilē. Cū autē nec sc
homo revocuēt̄ aut nō solū timidus. sed etiā cupidus
ē: p̄mittit ei quod potissimū delectabile ē videat̄. De
siderant hoies aurū et argentū et silia: et sup hec oīa
vitā desiderant. Manifestū ē hoc: et valde manifestum.
Dimquit crebre desiderant miserū hāt laboriosā vitā
et mortalē. quitū diligent meū. qui eēnā beatū.
Promisit itaq̄ vitā eēnā: p̄misit quod oculus vidit
nec auris audiuit. nec i cor hoīs ascendit. Videns
autē q̄ nichil proficiet: vnū mquit restat adhuc. In
est hoi nō solū timor et cupiditas. sed et amor: nec q̄ē

ꝺeo velemẽcꝫ attrahendũ. Venit igit̃ ī carne: et tã amabilẽ se exhibuit. ut illã nobis ꝑpendẽt caritatẽ. qua maiorẽ neꝯ habet: ut aiam suã daret ꝓ nobis. Nsqꝫ sane nec ob hoc quidẽ cõuerti voluit: nõne melꝯ audiret. qđ debuit facẽ tibi et nõ feci. Et vẽ ī nullo sic cõmẽdat deus vitatẽ suã. quã ī mſterio ī carnacõis eiꝫ et passiõis: ī nullo sic reuelat eiꝫ pietas. ī nullo sic appareat eiꝫ benigmtas. quã ī hũanitate: aplꝰ teſte qui ait. Apparuit benigmtas et hũanitas salutis nr̃i dei. Nã potẽcia qdẽ occultata ẽ: qm̃ ī infirmitate vẽit. vñ abbacuc. Absc̃ondita ẽ mquit fortitudo eiꝫ. Haut dubiũ qm̃ ī cruce: cuiꝫ cornua ī manibus eiꝫ. Sapiã quoꝫ absc̃ondita ẽ: et ī carnata. Placuit em̃ ei ꝑ stultã rem̃ obi saluos facẽ credentes. Nõne quodãmõ stultũ se fecerat. q̃ tradidit ī mortẽ aiam suã. et tulit pẽm multorũ: et q̃ nõ rapuit tũc exsoluebat. Nõne ebrius erat vino cruentus: et ī meꝺ suis cõtr̃ petri cõsiliũ dicitur. Apicius esto tibi. Itaꝫ absc̃ondita ẽ fortitudo. maxime q̃ velata ẽ ī carnata sapiẽcia: sed bñgmtas nõ potuit ꝑfectius declarari. nec habitũdacꝫ exꝑm: nõ euidẽciꝫ cõmẽdari ꝓuꝰ id quidẽ ad affectuosũ cordis amorem ꝺeprimꝫ ꝓmẽ. Nã et vidẽ ẽ hoĩes sic affectos erga hmõi: ut vix me lacrimis audiat̃ uel retorqueat. Hic ergo amor cone cõcupiscẽcia carnis ẽ. Quid em̃ dulce sit ei ī carne: cui tãta dulcedo ẽ ī xpi passione. Verum hec dulcedo fallit pt si desit prudencia: et ita difficile cauei potit ī melle venenũ. Necesse ẽ igit̃ ad ee prudẽciã: qua diligẽtẽ meliora misteria inuestigãe possimꝰ: ut patrissimꝰ cõpotẽti reddẽ rone. Hic amor prudẽs excludit curiositatẽ. Siquidẽ aiꝰ hmõi iteuꝫ tpaliũ

nō potuit ē curiosꝰ: dicens cū appl̄a Quō dilexi legē tuā
dñe: tota die meditatiō mea ē Certū ē ut fortiꝰ quisq;
diligat: q̄tenꝰ sicut fallit nō pt̄ ita nec cogi possit: pa-
tus oīa pati apter iustitia Quus autē nesciat eū qui
regnū celi sit tribus regna et honores nō ābire: sed magꝭ
abiecꝫ. Vnde bñ q̄ persecutionē pacient̄ apt̄ iustitiā: qm̄
ipsoꝝ ē regnū celoꝝ Itaq; de hijs tribus mūt petrus
interrogatur: quia plus iuuenis fuerat inter hijs. Iudicē
em̄ primo depassione dñm ferre nō potuit. cui q̄ dulciꝰ diligēs:
sed absit iqt ate: ut pote insipiens amas Vñ et audire me
ruit vade retro satthana: qm̄ nō sapis ea q̄ dei sūt Dile
aliquid ī aplis erat: quibus dicebat Si diligetis me gau-
debitis utiq; quia vado ad patrem. primo veꝝ quia diligūt
dolent et diligūt et nō diligūt: diligūt dulciꝰ: sed non
sapienꝰ Nocte veꝝ ipa qua tradendus erat dñs et dulciꝰ
et prudentiꝰ diligebat petrꝰ cū dicēt: tecū paratus sū et in
carcerē et ī mortē ire sed nō diligebat fortiꝰ: qm̄ qui
credit stabilit nō erat ille gradu Audiī veniat ubi er-
ro: quia accepta nō negauit: sed libera voce usus vos
mḡt iudicate utrū deo magis obedire oporteat an hoībz
An nō cōgrue de dilcōne requirit: q̄ pascendo p̄mittit
gregi. Ille em̄ posse debet alijs qui primo curiositatis
debriatus estuat: immemor sui: ut nō q̄rat que sua
sūt. sed magis que ihū xp̄i Et nota quia requisitus
petrꝰ an diligat plꝰ hijs. tm̄ rñdet se diligere: non
audens affirmare quod plus se diuisse temere cōfidebat:
et fortasse q̄rela cōtristatꝰ est. Quarit em̄ plus Et si oēs
scandalizati fuerit: sed nō ego De ligno feno et stipula

Dsq; ē securitas frēs: neq; ī celo Sermo xxx
neq; ī paradiso: nec omnꝰ ī mundo In celo em̄ cecidit

angelus sub pmia dimcatus ⁊ adam ī paradiso de loco vo
luptatis : nudas ī mūdo de scola saluatoris Hec id circo
dixerū ne quis sibi de loco isto blandiat ⁊ quia diatur
locus iste scūs ē : quia nō locus hoīes sed hoīes locū
sc̄ificant Fuit eīm ecā mīnos ea gnā hoīm : ipāq
satus ī cōgrua et ordīm et hoī q̄ hanc vīā īgressus
est Fuit eīm q̄ bñ īcepit : sed ⁊ fun mollitie seruī defe
cerūt Et fuit q̄ mūq̄ īcepit : sed ī fua mollitie pmāse
rūt et pmanēt Et fuit q̄ raptant spū leuitatis : our
di ad audiēdū · veloces ad loquēdū ⁊ patissim cursū cursu
cuītare qđ facūt : si quid faciūt tñ Mūq̄ uel istos
repellet deus Nō si ī fūdamēto pmāserūt : sed salui
erūt sic tñ q̄ p ignē P quē ⁊ ignē Dicit aplūs
Fūdamētū aliud nemo pt ponē · pē id quod positū ē :
quod ē ihūs xp̄s Si quis edificauerit sup fūdamētū
hoc ligna fenū stipula : dēmētū patiet Ipē aute
saluꝰ erit : sic tñ q̄ p ignē Fūdamētū xp̄s ē · lignū
fragile ē : fenū molle · stipula leuis Lignū fuit qui
fortit icepūt : sed fracti nō renouant Fenū fuit
q̄ fugienda mollitie tepefcī : nec fūmitate dignī ut
dicit labōes arduos attingē voluerūt Stipula fuit
q̄ leuitatis motibus exsufflat : nūq̄ īeodē statu
pmanēt Et timēdū quidē ē de istis sed nō des
pandū ⁊ quia si ī fūdamēto xp̄m habuerūt · hoc
ē si ī hac vita vitā finierūt : salui erūt sic tñ q̄
p ignē Ignis tria habet : fumū lucē · ardorē Fumus
erūtat lacrimas ⁊ lux vicina illuīat : ardor adurit
Ita et q̄ eusmōi ē · fumū hoc ē amaicudīē ī mente
hr̄ē debet ⁊ quia tepidus ē · quia remissus ē · q̄ leuis
quia ordīē quīcū ī se ē subruīt et pībat Hz et

luce ī ore: ut qualis ē ī mēte talē se ī cōfessione ꝛ dicat ꝛ plangat: ut ꝛ līguā aciat cōscīā: et cōscīāz ar-gu at līgua Necesse ē quoq; ut ardor̄ sentiat ī corpe-ꝺ ꝑme ebulacionē: et si nō mīrimodā: aliquā tū-pedinē quia sic cōpūctos corde. ꝺ cōfessos corpore fatigatos abiciet: q̄ oēs hoīes vlt saluos fieī et neī nē vlt pīe. Dūt et alīj q̄ ędificāt sup fūdamētū hoc. aurū argētū et lapides p̄ciosos: q̄ vehemēter meapūt. ꝓficiūt vehemēcīg. vehemētissīē ꝓficiūt: nō attendentes quid caro possit sed quid spūs velit. De ꝑplia

Admonet nos btūs grīe cogitationū Sermo xxxij bīdictus frēs sollicitos ē ēn cogitationes nrās: sapiēs vtiq; cōsiliū sequēs q̄ oī custodia cor custodie suadet: qm̄ ex ipo vita ꝓcedit. Tria igitur occurrūt gna cogitacionū: a quibus multa sollicitu ꝺme cauē nāt sit eos q̄ cōuertūt ad cor: et dignū deo ī semetipis tēplū ędificāt. Dūt ēm nōnulle mālē cogitationes pemēq; ociose et ad rem nō ptinētes: q̄s facile abiciē q̄ recipē possit aīa: dīmō sit secū hītans ī corde suo. et assistēs ōnāt̄or vniuerse ēre. Dūt et alie cogitationes violente magis et forcig adhērentes. q̄ videlicet ad nāturales nē ptinētes. q̄ ī ereꝺ assūpto līmo de quo et nos fcī sumꝰ: si paululū ꝛsederīt nuel li neglīt sine lesione et difficultate. Depe ēm sic affi-cit nos cogitatio carnalis. de cibo de potu. sue vesti-mēto ut vix eruditi q̄at de cordibus nostris: quod nō aliūde ē: nīg; ipa līmosa et viscosa quodāmodo līmosā melylomīq; et glutinosā ī venente terrā: Nō sme causa ēm ds ēm ē hoīem plasmatū nō de ētra qualibz: sed de līmo vide ēm q̄ līmosū sit corpus

quod ꝑ quoꝙ ſpū cū fortit' et pene ī diſſolubiliter ī
herret: ut vix cū multa afflictiõe poſſit aliq̃ ſepa
rī. Quid ergo agendū? cū limoſa illa cogitatiõ mẽ
tẽ ſubieit? Plane exclamãdū nobis ẽ cū ſcõ iacob:
atq; dicẽdū Ruben ꝓmogenit⁹ meꝰ nõ creſcas. Aſce
diſti ei cubile ꝑis tui Rubea ei et carnalis atq; ſãg
nea huiuſtemõi cõcupiã ẽ Que tuũ cubile mrm aſ
cendit? cū nõ ſolũ meõria tãgit cogitatiõe: ſed et ꝑm
volũtatis ſtratũ ingredit et ꝑollunt ꝓcaua delectõe.
Dñs autẽ ꝓmogenit⁹ mꝰ dicit appetit⁹ ille carnalis?
q̃ ab ꝓpõ nãmrũ ſũmo vite mẽ ī nobis pollulat: cũ
ceteꝝ vicia ꝓceſſu tẽpis carnalitia mũdi hui⁹ varijſq;
occaſionibus cõtrahãt. Oportet ergo rẽpmẽ que
extingue nõ poſſumꝰ appetitũ? ut ꝑ eo cubile mrm
ingredit creſcẽ cũ nullateñ patiam: ſed ſub nobis
ſit. quadmodũ dicit ſcꝑtura Rubẽ te cit appetitus
tuꝰ: et tu dñabeis illi Ita veꝝ cũ cogitationũ genus
ī mũdũ mmꝰ ac fetidũ ẽ: q̃ nec admittẽ quidem
ulla rõne debemꝰ? ſed alonge ꝑſentire fetorẽ. et tota
virtute repellẽ. toto aĩo ꝓpulſãe: et cõiſi ſtati ad gra
lacrimꝰ atq; ſuſpirijs ꝛnocãtes ſpũm q̃ adiuuet ī firmitatẽ
mrm Hic mmrũ cõfuſꝰ abcedens: nõ tñ facile de
mceps ſilẽ aliquid virilit reſiſtentibus nobis malig
nꝰ hoſtis offerre uel afferre ꝑſumet Dico autem co
gitatiões illas ī mũdas pentꝰ ac fetidas. que ad
luxuriã. ad ĩuidiã. ad vanã gldiã ꝓtmẽt: atq; alia
vicia detestãda Oportet eñ ſi mũdas cõſeruãe volumꝰ
aĩas mras adhuc longe agentibus cogitatiõibus huiꝰ
mõi. multa cũ indignatiõe occurrẽ et exſufflãe a nob:
ut nullꝰ eis det accessꝰ. Et ꝓmũ quidẽ genꝰ cogita-

nonū · otiosarū · ſ· ad rem nō ptinentiū · luctū ē: ſ luctū
ſimplex · id ē nō inherens · nec ferens · ñ forte diuicius
īmoret īmobis: et p īcauā ac negligentā nostrā
ī alterū geng cogitacionū iuret: q' cotidie expīm.
Dū em otiosa tūdē mīma ſpmitg: ad turpia nedū
atq ī honesta dilabim. Dedm vō cogitacionū geng
nō luctū ſimplex: ſed ut iā diximg uiscosū ac limo
ſū ē. Nā terū quidē ſic cruciatū ē · nō tūdē luctū ā
limo: ſed tūdē ī mūdissimū et fetidissimū ſcenā

De altitudine et bassitudine cordis et occasione peccati

Dicto qd' imprīmis dem ē ſermois Dicimo primū
ſurſū alios · alios deorſū aſpice: hoc adhuc
aliquid qd' uē nō ſileā curiosi. Nā carū qdē cogi
tacionū ags expſſig cūctis ſi bñ meminiſtis · licet una p
fīor alterā: utraq tñ utilis ē. Dūt autē q' homō
aut ſurſū cor hēant · ſicut deus fecit hoiem rectū:
et ſecure rideāt ad exhortantis vocē pbri · hēmus
ad dñm. Dūt et alij q' brutis cū animalib; īclinati de
orſū · et deorſū ſe ē ēē faciūt ī mūdis ſpiritibus:
q' pfecto clamitāt illudentes · ī curuāe ut tñseamus.
Datus em q' ī cōgregacione plurīorū ī possibile est
omnis fortitudīs ēē: ſeu corpm ſeu morū. Nā utriq
infirmitatē patienē ferre regle mre admonet auctoritas:
et utriq alterius cōdescendē curius iubet. Videt
ergo alter quisq: et fortassis incipit īudere
cui debeat cōdolē debuēat. Hinc accidit ut sepe
bñficet eū ī corde suo: vñ miserū se ille reputet ·
moleste ferens necessitatē suā. Imo igit ī curuatū
se et basso corde carnē ſape pbat apud quē nec ipa
quidē misēia careat mundia: ſed eis quas cōsidacōē

certu cuitatis aliene uicium dispensationes placuis m
pendat · cubibus appoit cor suu : sila qrit : nmurat
aduso eu q denegat mdonabile postulati Hic sus
piciones detractiones · et scandala suscitat Ndo idco
id loquor ut qi magnope de uobis habeam coqueri
sup hac re : sed pmone uos et pmunire necssarium
duxi pter multos q me uos tenet sut et delicati : qbz
aut eos a ifimitas rigore cois regule erigt aliqteng
tpari : grus et decuq mune uent Et quia multos
hic video quoru mes uencia deo tu lege fcm e ab illo
ifimo cogitatu : ut iuxta se positos debiliores pfus
ignoret se nmo oibus fare cogitat : nmirr quia supi
ores semp attendut cu aplo oblti q retro sut · et extenti
in anteriora Quitu pucus ego illos amiror · quitu
ueneror in corde meo · quitu aplector cuitatis affectu :
q uelut nescientes eos quos secu cotidie uident · unu
forte a duos seu ecia plures quos uiderit in maiori fer
uore spus sibi cibus eligut : et qbus ipi forte me
liores sint semp tu illoru sibi ponut et ponut fcm
scm in dno studia et exercicia corpalia seu ecia spualia :
Nemo me altu quoq ia uice duxisse · sed uteru repre
nd grauabor : q sublimm aliqu medicacoe mochus
quida layco · toto incendit spacio uigiliaru Etem
summo mane applicensu in audicoe tradit : pstrato
pedibz · ue ni mgt qr mochu in uiginis unu cosidan
m quo tginta uirtutes micant : quaru ne una qde
in me in uenio Et fortasse nulla ille tota habeat : quita
cat hec ipa religiose emulacois humilitas Hic emp
fructy sit mi huiy sermois · ut alioru semp attendas :
qua in ceo plemendo costet humiliatus Na si forte in

aliqua. maior tibi. frē aliquo grā collata videt: sed ī multis si bonꝰ emulator fueris. indicīe te poteris inferiorē Quid em̄ si laborāe lenimāe. plus illo potes: et te ille pacīā sequat. hūilitate p̄cedit: superminet en rītate. Quid em̄ totū die cū illud quod videris habē. īspiēti cogitatiōe versaris. Esto magis sollicitꝰ ut sanꝰ quid desit tibi: hoc ei melius Vtinā frēs sic nos cēmꝰ cupiāt grē spūalis: quēadmodū ī sclāes hoīēs pecūe tpalis Debuimꝰ ēte et iuste debuimus vincī m bono malū: et tāto āplius desiderare q̄nto p̄ciosius ē quod desideāmꝰ: sed vtinā uel equales esse possimꝰ. Sed magna em̄ cōfusio et ꝰ magna valdē: q̄ ardentiꝰ illi pmaosa desidāt. q̄ nos vtilia: cuiꝰ illi ad mortē q̄rāt q̄ nos ad vitā Quīto em̄ desidēio peccāe cruciat. auidꝰ. q̄nto gliē appetitu ābitiosus estuat: q̄ violēt demꝰ trahat sua q̄ uoluptas: q̄s explicet. Videas ēte eos q̄ q̄ adepti sūt pupendē: nō attendē q̄nto labore et desidēio uix ea trahē cōsequi potuē: q̄m vilescūt eis oīa. p̄ desidēio minoris fortē rei q̄ alterī reperīt ī vidē Et tu ergo nō magnopē cogitas q̄ tibi videāis hr̄e: ī forte metū ut grās agē possis. et te noueris debitorē ei q̄ dedit: seu grā cōsolationis. cū illud nātē fuit: ne qualibꝰ ex cā tristior fias. De certo ea magis semꝰ attēde. q̄ alīꝰ habet et tu nō habes: q̄ hec cogitatio ī hūilitate custodiat. et a desertu tēptationis elōget: magis aūt et attendere desidēio q̄ficiendi vide em̄ q̄nta ex regione mala cogitatio illa p̄turbat: qua sedule usus ī aīo q̄ tibi hr̄e habē videris: et alterū quēpiā estimas nō hr̄e Hīc ei elevāis ī superbiā dū te q̄ alterī: Hīc q̄ficē ne

gligis dū te magnū quēquā arbitreris: hīc demū
īcipis et deficē. dū tibi alterig cōparē eā nimis
egisse videris hinc īcepiditatē madis: et magis
remissig agē. Deinig autē quia deus superbis resistit:
humilibus autē dat grām: quia maledictus q̄ opus
dei frāt negligēter. Dñi vēo q̄ esurīuit et sitiuit iusti-
tiam: qz si spū fēa carnis mortificaueimus vive-
mus. si vēo secm carnē vixerimus morieīm. De triplici iudi-
cio spūali humano et diuino Sermo xxxvm

Sic nos existimet homo ut ministros xpi:
et dispensatores misteriorū dei. Minister
xpi sic debet cōsiderari: ut ex moribus exterioris
hoīs q̄ videt existimet cōpositio interioris animi q̄ nō
videt. ne uel ab alio uel a seipso possit iudicari:
sed dicat cū eodē aplō. Michi p minimo est ut a uobis
iudicer: aut ab humano die. sed neq; meipm iudico:
q̄ autē iudicat me dñs est. In quibus uerbis notanda
sūt tria iudicia: humanū spiritualeq; spū. et diuinū.
Et humanū q̄dē pt iudicare de rebus exterioribus que
sensibus corpis patent: de interioribus vēo nō pt.
Hīc em septē sūt. Quis em scit hoīm q̄ sūt hoīs nisi
spūs hoīs q̄ in eo est. Qua qz de hijs q̄ sūt in
hoīe pt iudicare spūs hoīs q̄ in po est: loḡe vēo pfectius
de hijsdē iudicat deus. cui necdū se fecerat aplūs e
uasisse iudicū: q̄ tm tria humanū trāscedisset et spiritum.
Necdū humanū cōtēpnebat: q̄ dicebat. Michi autē
p minimo est ut a uobis iudicer: aut ab humano die.
Sed neq; spūm timebat: q̄ dicebat. Sed neq; meipm
iudico: nichil em mihi cōscius sū. Solū ergo restabat
dñm: de quo aut. Qui autē iudicat me dñs est. Debet

tñ quisq; qñtū pt̄ irreprehēsibilē exhibē. ⁊ pnñ ꝺ̄ dē
cor̄ dño: sed ⁊ mōr ecā cor̄ hoīb⁹ Hoc nēpe ē: q;
alibi loquit ꝺ̄ aplūs dicens· Prouidentes bona· nō
tñ cor̄ dño: sed ecā cor̄ hoīb⁹ Tribus siquidem
mōis prudemq; bona cor̄ hoīb⁹: id ē habitu· actione·
sermone· habitu ne sit notabilis: actiōe ne sit reprehēsibilis:
sermōe ne sit cōtēptibilis Tribus ecā mōis cor̄ deo:
cogitatione· affect̄one· et intēcōe Nā et cogitatiō debet ee
scā: vñ scēptū ē Cogitatio scā seruabit te Et affect̄o
pura: et intēcio rēcā Hūt autē ea ista id ē affectio
cogitatio intēcio ī aīa: sed ea quoq; ꝑ⁹ singula loca
distincta videnē Nā cogitatiō ī meōria ē· affect̄o ī uolūtate: intēcio ī rōne cōsistit· Vtq; ut cor̄ vsū ac differentiā dilig videamq; summamq; nobis exemplū dereliq;
exteriorib⁹ Incorporibus si alīb⁹ differmis color cutem
tñ ifician. ⁊ corpus ꝺ̄ turpiq; reddit: sed nil ei de sua
substātie adimit Di veō carnē putredo aliqua uel liuidus tumor insedeit: nā nō solū decus corpis· sed salus
quoq; turbat· Q; si liḡuor forsitā malescens cū ipa
carne ossa quoq; medullasq; occuparit: tūc demū de
vita nō īmerito pt̄ desperi Eodē mō ī aīa si pcēm suggerit· meōrie p cogitatiōnē· nullū tñ pbuerit aut voluntas affectū· aut deliberatio ipa cōsensū: fateor ꝺ̄
deformitas ē: nec audire iterū aīa illa meret· cuius
pulchra ees amica mea Ceterū et si reatus ē: sed nō
mortis Q; si voluntas quoq; occupata sensu delectationis affect· resistere tñ adhuc deliberatio rōnis· ifirmat·
ꝺ̄ sed necdū mort· aīa: clamet tñ reatū ē· sana me
dñe et sanabor· Tūc veō mori dicit· qñ et ipa ratio
ad pcēm p intēcionē curruat: tūc eñ cōsentit Et de

talī dicat. Ita q̄ pcūcuit : ita mouet. Hūc ecclie gd̄ deplorat dam̄ ex psona ad̄ : dicens dño expellenti de paradiso : latū huius scli euangelīo. Confirmasti sup me manū tuā et q̄m carnalia desideria sūt pena pēi : nō ē sanctus i carne mea a facie ire tue. Nā vēo nec robur ē mihi nec ossibus meis : a facie pēcōrū meorū. Cum rursū eosdē gradus ex psona iusti decantat dicēs. Memor fui dei et exultauit sp̄s : et delectat̄ ē. Delectat̄ ei p voluntatē : exultauit p rōnē. Ne go a media repellat deū irruens turba pluriū cogitationū q̄ solent efflue tūgi vilis plebs i atriū : ponat ad eius portā memor cuiq nomē ē recordatō ppie pfessionis : ut cū turpibus sese cogitationibus senserit animo pugnare : increpet se et dicat sibi. Cur ne hec debes cogitare. qui sacerdos es. q̄ clericus es. q̄ monachus es. Cultor iustitie debet in se q̄libet iniquū admittere. Decet seruū xpi amatorē dei tale aliq̄d admodū meditari. Hec dicendo excludit fluxū illicite cogitationis : p recordationem ppie pfessionis. Dilit ad portā voluntatis i qua solet manare carnalia desideria : tanq̄ in domo domestica familia statuat ostiarius q̄ vocat recordatō celestis pēe. Hic ei pt prauū desideriū qd̄ cuncus amouet expelle : et ipm qui ait. ecce sto ad ostiū et pulso sme ciētatione repe. Nā vēo ad thalamū rōnis talis et tā fortior adhibēdus ē custos q̄ nemī pmat. sed q̄cūq hostis sue clam sū palā ingredi psūpserit pcul eū arceat : et hic st recordatio iehēne. In cetis siquidē id ē meōria et voluntate nō ira ē intollerabile. si vel meōria rapiat q̄libet aliā cogitationē : vel voluntas ipurā affectionē. Hoc vēo grauissimū et oio dānosū : si vnq̄ rō pōderet rēmedia rēcōis.

Notas mi fecisti vias vite: De septē gradibz con-
ad plebis mi leta cū vultu tuo confessionis Do mihi
delectōēs i dextera tua usq; in finē. Vōte quidē libenē
accedimꝰ dñe ihū: discipuli nō magistrū: infirmi ad
medicū: ad dñm seruꝰ. Tu es ei mgr et dñs: cuius
scola e in terris: et cathedra in celo. Tu es ille omnipo-
medicus: q̄ solo verbo restauras vniuersa. Vias tuas
dñe demōstra nobis: et semitas tuas doce nos. Vie
ei tue vie pulchre: et oēs semite tue pacifice. Bti qui
habitāt in domo tua dñe in vtecula. Beatiores q̄ curruꝫ
viā mādatorū tuorū: q̄ curruꝫ in odore vngentorū
tuorū. Exultas enī ut gygas ad currendā viā: et nō
solū currēs sed et saliens in mōtibus: et cōsiliēs collles.
Exultauerūt gygantes philosophi nō ad currendā
viā tuā. sed ad q̄rendā glām vanā: euanescentes in
cogitacōibus suis: nō in humilitate in vtutibus tuis nec
suis. Viā ei sapiē nescierūt: nec mēmerūt semitaꝝ
eoꝝ. Nō e audita in chanaam: nec visa e in theman. Ma-
ledixerūt q̄ direxerūt dñe ihū recede a nobis: scīm viarū
tuarū nolumꝰ. Nos q̄rimꝰ te de die in die: et scire vo-
lumꝰ vias tuas principales. Vie tue dñe sūt: cōfessio
et obediēcia. In cōfessione oīa lauāt: in obīa vtutes so-
lidant. Donū aīe ornamētū cōfessio: q̄ et peccatorem
purgat: et iustū reddit pinguēm. In pcīa sūt in
cōfessione lauāt: si bona opa cōfessione cōmēdant.
Cū mala tua cōfiteris. sacrificiū deo spūs cōtribulatꝰ:
cū dei bīficia. immolas deo sacrificiū laudis. Absq; cō-
fessione iustꝰ iudicat ingratus: et pcōr mortuus
reputat. Cōfessio ingit e peccatōrū vita: iusti gloria.
Video dauid dicentē peccaui: et audiētē tristitiā dñe

pcm̃ tuū ate: et nō moueis Cōsidēa mariā si non
uerbis tū opibus pcm̃ publice suā ēmā cōfitentē:
et ōm̃n publice rēdentē p ea: ōmissa sūt ei pcā
multa qm̃ dilexit multū Respicio pncipē aplōrū
negnitē timidē: amarissime flentē: xpm̃ rōspnātē
illū felicē latronē ītuēor se amisisse. exaūsantem
xpm̃: et ōm̃n pmittētem. hodie mecū eris ī paradiso. O
q̄ sublimis ista cōfessio: p quā de patibulo ad rēgnū.
de cra ad celū. de cruce ad paradisū latro dāpnatus ac
crucifixus ascendit Gloriosa cōfessio. q̄ petrū aplm
ēne negacois ēmē libauit: et ab aplāto culmē crōis
nō pmisit fidelis īstruēdo. q̄ marie multū dilectū mīstū
ōmisit: et amoris multa tūtulis īsignitū discipulorū
corpi sociauit Declara miserēdo. q̄ regē et gphām mul
tiplicē ēmīm ī vndacōe mūdauit: et ī antiq̄ glām dig
nitatis pducēdo reduxit. Hec ē via q̄ viatorem suū
nūq̄ fefellit: q̄ nūq̄ deseruit nisi deserētē se Huius
vie multiplices sūt semite adiuenēdū: difficiles ade
nendū: ad enūmerandū īexplicabiles Oma semita ē
pmo q̄ deus ī via ista: cognitō sui De celo cecidit ista
sentēcia: nosce tipm̃ homo Vide et si nō sponsa ī amoris
cantica ade loquit sponsa Si ignoras te mīa opulcra
me mulier: egredē et abi ꝛc Cognitō sui cōstat tribꝰ:
ut cognoscat homo q̄ fecit. q̄ meruit. q̄ amisit Quid
vilio o nobilis creatura ymago dei creatoris sīlitudo. q̄
carnē tuā illecebris carnalibus deturpare: et pro breui
voluptate torrentē pde voluptatis. Quid furiosius
q̄ rapi mētē tuā. superbia extolli: vanis tūdia. et aur
retate torqri: Que ī croceis es mētis. quare simplicis
mis: Recorda etiā quid meruerit Rubeat mēs tua

tuā gehēna uel olla · fornax ferrea magne babilōis · t
domꝰ mortis aprietatis domicilii : flāmarū globus · acerbitas frigoris · tenebre sempiterne Cōsidera
ordinē tormētorū · tortorū facies · mutationē penarū ·
miseriarū ifinitatē · et mtelligibilibus oculis ista discurre : et potis dice · Melius erat mi natꝰ nō fuisse
Reflecte oculos : et ꝙ amisisti aūdiuerte Remittere
qualis sit ciuitas glōsa · celestis hierusalē · locus vere
suauitatis palatiū : splendor glie · grē magnitudo
claritas ifinita Attende ordinē gradiorū gaudentiū
vultus · primorū vicissitudinē · multitudinē delectarū :
et potes exclamare Qui te pdidit totū pdidit dñe
deus Di hoc triplici funiculo ligasti aīam tuam :
telliges et aīaduertes · qz ignau salutis noticia pec-
Secūdus gradus e prima · Hec duo sibi inuicē quātū
sūt : ut cognoscē se nō possit nisi pemteat : pemtē
nō possit nisi se cognoscat · Pemteat aīa cōpunctionis
iaculo vulnerata pemtētia triplici : quia innocētiam
amisit · amissa nō reassumit : et neglexit pacē dei
Deo dñe ihū · quia prima scola innocētie nobis tbaptis
mate reddidisti : et amictu nuptiali candidatus iustitie
solio relocatis acto recessimꝰ a via quā ostendisti nob :
et portionē sibe ꝙ nobis cōtigebat cū pdigo filio m
dissilitudis regionē erpendimꝰ Venerūt ad nos vilissi-
mi spūs et etnorū ignāū reges · ad mūdatos imūdi ·
ad saluandos dānati · ad rēs : et dulcedinē aie
mē tartaree ut tūsecamo cludumꝰ illos et tartarizati sumꝰ :
tūsierūt p nos : et innocētia amissimꝰ Di culpa e per
didisse : ꝙ putas eīt non reassisse pōtū : Pōdit aliquis
aliqd thac mortalitate : qre iudices animos cōsentit

traht ī causā ℣ nichil ītēptatū relinqnt: donec uel
amissā ī uemat· uel ablata restituat et custodiat res
tituta ℣ Nos hereditatē mrāz ī corruptibilē ī marcessi
bilem ī cōtāminatā ī celis uersliciis illoz ī sacrabilis
homicidie pdidimq et nō reḡimq: et ītruant nos
et nō resurgimq ℣ Surgimq et eamq ad pr̄m nr̄m:
dicentes ei ℣ Pater pr̄ctauimq ī celū et cor̄ te ℣ et oēm
euāgelice leōis textū offeramq pr̄ī pmām mentis
cordis cōtricionē ℣ si forte cū adhuc lōge sumq videat
nos pr̄ et mā moueat: et curr̄s eat sup collū
nr̄m· et osculet nos osculo oris sui ℣ Porrigū iubebit
pferri stolā p̄mā ī nocmie· et īdū nos vestimentis
vtutū ℣ et dāt anulū secret oris ī manu nr̄ā: et
calceāt pedes mōs ī ꝓparacionē euāgelij pacis ℣ Capiet
fortissis addua vitulū sagmatū et occidi ī satiffactiōz
uertentē: et epulai et eriltāt ℣ et ī mphoma et chōo
reduci adsupme gaudia cunctatis: ubi gaudiū ē āgel
sup vno pcōre pmām agente ℣ Deinq dñe ihū quia nō
pcabis boīs eos q̄ ābulant ī nocmia: sed nec illos
q̄ ambulāt ī pmā ℣ q̄ cū patrī nō fecerit insi vnq: bēs
vir cū eis nō ī pcurrit dñs patrī ℣ Dmē q̄ ipē michi
nō ī putāt detrencit: sit ng q̄si nō fuit ℣ Cogita cor̄ ḡta
supbia pacia dei usus ī mo abusus sis ℣ Videbat te
pcantē et dissililabat q̄si nō videns ℣ vocabat et non
audiebas: mnabat et nō timebas ℣ pmittebat et cōtēp
nebas: nec pmissis illectus· nec ītrōd pcussus ignōas
quia pacia dei ad pmām te adduxit ℣ me timore
magno ℣ ne thezaurizaueis tibi irā ī die ire et reuelacōis
reuelacōis iusti iudicij dei: et memēto quia horr̄
dū ē mānd ī manu dei uiuentis ℣ Iuga ignit hoc catha

1. ℣ pcantes

plasmate pacē illius aīe tue: et dic miserē meī dñe
qm īfirmus sū: sana me dñe. Certus gradus ē dolor:
sed et ipē tua ligatione cōmotus pe' pg cogitatiōnē et
pmām dolor meus renouatus ē. et ī meditatiōe mea
ignis īcanduit: quia creatorē offendi: dñm nō ti
mui: spreui būfctōrē. Nūq nō sicut lutū ī manu fi
guli. cui vos ī manū mea dicit dñs. Insup fecit vas
ī honorē: cur tu ī cōtumeliā facē pstitisti. Nūq dicit
figmētū figulo: cur me fecisti. Creatura creatorē.
figmētū fctōrē: opus opificē quisus ē quocē. Memēto
vilissima cesta: quia si cecidēs sup lapidē istū cōfrin
gēris. Si vēo sup te ceciderit. cōteret te cōcussiōne timēdū
ut ne vestigiū mīmū pateat. Tu autē sāgnē sāgnm mis
cuisti: et creatorē offendens. et dñm nō timēs. Derug
cras illius dñi cuius nre resistē neō pt: et ī pceptis eius
accepas volūtatē. Noluisti intelligē ut bñ ageres:
sed recalcitrās dñi impio. ppa lege mfra rem publicā
viuē decreuisti. Nō audisti quā sīam eripiat seruus
neg: q sciens volūtatē dñi et nō faciēs multitudinis ī
beriū reseruet. Assistūt angeli ad audiēdā vocē sermo
nū eius: stelle vocant. et dicūt assiumus. Venti et mare
obediūt ei: et oīa legē pfirā ī cōcussa retinēt. Finitate
Tu solus pegrinus es et impatorie decreta maiestatis
nō curas. Audi quia pt te mittē ī tenebras exteriores:
ubi fletus et stridor dentiū ppetuus ī felicitate celebrēstitur.
Q' si tenō mouet creatoris offensio. ruēntia pcepta: ¶
moueat saltē ingratitudo: q' tātū bñfctōrem ī tūtis
bñficijs cōtempsisti. Ubi nā silem bñfctōrē tuenes: q
tibi mīstrat siderū cursus. tēpiem aeris. fecunditatē terre
fructuū vbertatē. Adextremū ut oī tibi vita bñficior

cumulū aggregauit · ꝓprio filio suo nō pepcit · sed ꝓ oībus
tradit illū : tradens vnigenitū ꝓ adoptiuis · dñm ꝓ
seruis · ꝑ ipius iustū Quid vltra tibi debuit fac̄ et
nō fecit · Di ergo isto dolōe doluerīs : potis dic̄ cum
ꝓpheta Ventrē meū doleo : ventrē meū doleo : sensus
cordis mei turbati sūt · Quarto gradꝰ ē cōfessio oris
Post agnitionē sui · ꝑ primā metus · ꝑ dolorē cordis :
sequit̄ cōfessio oris Iniquis oībus corde credit̄ ad iust
iam : ore autē cōfessio fit ad salutē Sed ecclā cplet
ē : si vtutē salutis assequit̄ Debet em̄ ee vēa · nuda
et ꝓpria Veritatē q̄ut altissimꝰ : et nō valet falli q̄ falle
nō · ꝑ mendat Nouimꝰ plerosq; et expti sumꝰ : qui ad
cōfessiōis gremū uenientes · magis oneati q̄ leuiati a pec
catis ad suā cōsciam redierūt Dicūt em̄ sictici ea que
theatrozo si militēs ea q̄ gladiatorio gessē cōfictic̄ : ut
sub humilitatis pallio superbiā induerūt : metūto se signaculo
cōdēpnātes sub q̄ tocꝰ humane salutis summa cōsistit ad
hoc em̄ cōficient̄ : ut salē speie videāt̄ cōfr fuisse cōfessi
ōn tu veam illā putas ee cōfessionē · quā a timor erte
sit · a simulato fect̄ ! cū spūs scūs disciplīne effugiat
fictū · et gratuitū satisfōnē opꝰ q̄rat · Illa vō cōfessio
vea ē : q̄ demētis cōtritōne descendens nec tōre cogit̄
nec fictōne palliat̄ : sed ī spū cōtribulato ꝓfert ea q̄
sentit · Nudā autē ee oportet : et tocꝰ abscōsiōis
exutū velamīe Quid em̄ ꝓdest ꝓpe ꝓcōīū dic̄ · et
ꝓpe celat̄ ! erpe mutare et erpe ī nudicie deseruire ·
Nūq̄ de vno codēq; vase dulce et amarū sapidū et insip
idū stillat ꝓpe · Qia nuda et apta sūt oculis dei ! et tu
illi aliquid abscondis q̄ dei locū ī tēto opiniet sacīdo ·
Ostende et denuda tuā q̄q; cor tuū dilatatiuēat̄ ! detege

ulno: ut sencias opam medicamis In simplicitate cordis
oportet te q̃re dñm nō i duplicitate: q̃ ve illis q̃ loquūt
i corde z corde: et ēt duabus vīs ingrediūt Debet
aut̃ ee gp̃za Dūt plerīq; q̃ aliorū p̃cā cū magna
fiducie mūcāt: et sonorū excessus multiformi decla
macōe loquūt. nesciūt sua: aliena aut̃ ꝑpetue me
more cōmēdauerūt Infelices et mīsei: quibus ē alieā
plangē. rīmīsē sua Tu nō legisti: q̃ iustus i p̃ncipio
sermois accusator ē sui. Dñs dicat sp̃tūi: nō alteius
Quīq; oblito es aplm dicēte: cōfitemīni alterutrū p̃cā
vra. Vra dixit: nō aliena Imīcicie meā ego cognos
co: et p̃cm meū cont̃ me ē semp Mea dixit ꝑphēta:
nō tua Quīq; iudus ē macerāōe carnis: sed ipa trma
rio mūdi cōsecratu Coueit ei: ut fiat occulte licenciose
discrete Leneros artus tuos et exercitis educatos de
lic̃s. duturno cōfrīge martirio: ut tūto te noueis
aliatis abstīne: quāto meīneis illicita ꝑtrasse Hoc
aut̃ occulte faciēdū ē: ut nesciat sinistra tua quid
faciat dextera tua Nō ei ē ore hoīm tūti boī reponēda
custodia: sed i abscōso cordis tui: ut sit gl̃ia tua testi
moīū cōsce tue Nō hoc dicimo ut nō lucrat lux tua
cora hoībus et gl̃ificēt p̃em vīm q̃ ē i celis: sed ne i
tencionē tuā i vīs gl̃ie breuitate recondas Nichil ei
ifelicius: q̃ hic carnē macerare tenuis. vigilīs affi
gere: et hic recipe gl̃iam. illic gehenā Licēciose veō
frenda ē: quia q̃ p̃ fit pastoīs licētia grōsius ē i cōspcū
dei: et illā hostiā singulariē accipit altissimꝰ. q̃ nō
ē de ꝑprie sīe voluntatis: sed de ꝑpientis offertur
impio Multū ei valet ad refellendā superbiā. ꝑprie vo
luntatis exclusio: quā exstirpare nō pt̃ q̃ mūdi hui⁹

dilig̃t vanitatẽ ¶ Discretio autẽ ī hac distinctiõe tenẽda
ẽ · nedũ nimis flagellãdo cupimꝰ salutẽ pdere nꝰ : et dum
hostẽ strenue ꝙrimꝰ cute occidamꝰ ¶ Cõsidera corpus tuũ
et corpis tui possibilitatẽ ꝛ ītue' carnis cõplexionẽ : ipo
ne modũ tue discretiõm ¶ Custodi corpus ī colume tuũ :
ad obsequiũ creatoris ¶ Multos vidimꝰ itẽ ī principijs carnẽ
suã verberasse · et discretionis infregisse repagula ꝛ ut
ī habiles laudũ solẽnijs reddẽt : et lauteus diuẽnis
fouent' tpibus ¶ Certꝰ ꝙdus ẽ corrector opis appetꝰ ꝛ sed
et ipse nũo ēmaculatus cõsecratusq; ut tibi malũ nõ faciaꝰ ꝛ
alteri nõ nocebis : nec cõsentias nocenti ¶ Eptus ẽ ꝙ fru
gilis sit voluptatũ ī mersio ꝛ et tu iterũ vadis illuc ꝛ
¶ Iuadutisti quia tibi sit voluptas : et parũ remãsit Rẽp
me pedẽ ab īfandis itineribus ꝛ īmundissime libidinis
colla substẽne : ne sit īquitas ī manibus tuis ¶ Deserenti
gule solẽpnes epulas : et vana reserende colloq; aperte
oculos ne videãt vanitatẽ ꝛ obtura aures tuas ne audiãt
sanguinẽ : et tuũ dicẽ potis · castigans castigauit medũs ·
¶ Quid autẽ pdest infirmitudinis lineã tui curꝰ opa
cohibẽ ꝛ si alijs nocẽ desideas : ¶ Qui nõ fecit ꝙrmoso
malũ et ꝙpbrũ nõ accepit adiutus ꝙrmos suos · reiecit
ī nõte scõ dei : accipiens bñdcõnẽ adiõ · et miam a deo
salutarẽ suo · ¶ Nõ autẽ te ī nocentẽ pstimas : nisi ipos
et conꝛ bitatẽ grudientes q̃rita potis auctoritate redar
guas ꝛ et opponas te murũ pdomo israhel : castigans
te · nõ nocẽs altei · nec nocenti cõsentiẽs ¶ Vca ẽ cui illa sẽ
tẽtia ¶ Qui cũ emẽdare possit neglexit : ptinpẽ se paldubio
cõstituit · cui ẽm causa dei ventilat' ī medio et falsitas
ꝑpomꝛ veritatẽ ꝛ q̃ cui psona quã gerit nõ resistat : desuo
dãpnabit' silencio ¶ Deptimꝰ gradus ẽ pseuerãtia : sed

et qñ tñm nñ sñficacione dicta. ꝓsecutñ namq; facit mutuo sñr̄ ⁊ breuitas tpm: fragilitas corpm. Quid nāq; pati nō possis ⁊ cū videas iuuenes pueros. virgines anus. senes decrepitos diuisa ꝙ rpō nō solū erepisse. sed et erūisse tormēta. Cōsidera puerorum etatē. iuuenū ignē. virginū teneritudinē. ānū fragilitatē. senū infirmitatē. impossibilitatē decrepitorū: et vbicūq; reflexeris oculos. inuenies hijs cruciatibus multitudinem erēplorū adpalmā martirij vilitē cucurrisse. Nāq; de codē luto formato es tu. et codē spū ispirato. Et forsitā nō ingruit ꝓsecutō ut martirū patiaris ⁊ nec dāpnāris si xpō seruis: ymo laudaris et ab oībus p̄dicaris. Qr̄ etsi ꝓsecutō imminet: cōtēnēda ē ꝓpter breuitatē. Dñs cū natiā pndit: q̄ nullū dolorē uel longū uel magnū demōstrat. Di em̄ magno ē. longus ee nō pt̄ Longuctio ei corpis et aīe erūsitā tpm dia tormēta non sustinet: sed stupois magnitudine tremefit̄ sūma velocitate dissoluit. Magn̄ ergo aī ē magna tormēta cōtēnē ⁊ q̄ i breui tūtum ꝑmittit mutatiōnē: ut de labore ad rēqem. de miseria ad glām patiētē fiat̄ euolāe Cōsiderāda ē em̄ fragilitas corpis: q̄ sepe a alijs leuissimis causis ⁊ cadentis febricule cumulata cōgeries breui possit̄ suffocāe monēto Tribue ergo ūctui si necessitas fuit quod q̄nq; debes nrītui: ꝙ breui paulo sepiēnū ꝑmiū adepturus. Vides ergo q̄ difficilis sit via cōfessionis ad curr̄endū ⁊ q̄ multiplices semite qd cernē dū. Verū est: qd̄ ille tūcq; ecclē magister. aut sacrilegi iuuem eos q̄ i nocteā seruauerūt: q̄ q̄ cōgruā egerūt pmām Hec de via cōfessionis ꝓ modulo nr̄o locuti sumus: sublimioribus sublimiores sentēcias reseruātes

Ceterū obedie via sub alio sermonis principio aperire cēptabimus ne vmq; i fastidiū veniat dba dñi saluatoris: q ē bñdictus i scla. Amē De virtute obedience Sermo xxxvj

Non possumus nos cogitare aliq; a nobis qi ex nobis: sed sufficientia nra ex deo ē Quid ei i hoc vase testeo. et fragilitate cōplexiōis hūane cogitare sufficiat spūs creatē i clusus - prō corrupti: depressus terrenis. Coepit ei qđ corripiat agnoscat animā: et deprimit terrena ymitatō sensu multa cogitantē Denique ē tñ spūs sapie · q et spūm inclusū illuminat: corruptū sanat: et alleuat depressū. Est et spūs pietatis cōpeditos soluēs: cecos illuminans: et erigens elisos Est et spūs vitaq; docet nos oēm veritatē: nō solū aute docet: sed ecia suggerit Suggerit videlicet ut quamq; docet ut intelligamus Ipe ē que dñs ihesus p9 pūs obedietia usq; ad morte crucis aplis suis mīsit: obedientibus suis Ni nō tibi videt singulavis obedie cōstendisse fastigiū: q accepta licētia sededi i cauitate mīra vmq; domuncule septa cōclusi vnanimit i oratione pseuerabant. Intelleristi quia ibant gaudentes a cōspectu cōsilij: quin dignu habiti sūt p nōie ihesu cōtume liam pati. Quintus obedietie viribus imitat: q gaudet p pō ad cōsiliū trahi Dignitatē ducūt p eo edi: gloriam querūt p eo mori Dte aie et ihūdanti maiestate spūs ifluentes: quibus vilcas sublimiores · cōtumelia gla · patietia victoria · mirabili mirabilitate vident Multū repleta ē aia eox: obprobriū hūdatibus et despectio superbis Cernis q libera fronte pōtificū facie. phariseorum superbiā · tumultū plebis irrūpant dicētes: magis oportet deo obedire q hoibus Intue illa duo magna luminaria petri et paulū: et vnusquisq; ordine aplici senatus ornabula

et ibi videbis obiē fīmitatē īt tormētorū multitudinem
vibē pstitisse Nōne ipe filiꝰ regis rex regionis illius
q̄ cōtinuis gaudijs īclaresc fcūs ē pī obediens usq; ad
mortē· mortē aut crucis! et didicit obiam erhms que
passus ē· Audisti miseiā audi et coronā! vidisti piculū·
vide pmiū: attendisti fīmitatē· attēde potestatē ppe
quod mḡt et deus exaltauit illū: et dedit illi nomē qđ
ē sup omē nomē Ded taceamꝰ interī de illiꝰ obiā: q̄
singulai progatiā claudic et signat Procedat īmediū
magnꝰ ille pīarcha· fidei lumē· obiē forma: iustitie
pncipatꝰ audit ab oipotente egredē de tra tua et cogna
cōne tua et de domo pris tui· et veni īterā quā mōstrauerō
tibi let ad vnū iussionis vocē prām fugit· relict pare
tes· deseruit hēditatē: et aliorū fines hospes ingredit nouꝰ
Magna res: et pmitiue dignitatis pulegio in patre
multarū gentiū cōsecrata pmꝰ pmū suis facultā
tibus renūciat: et obiē viā īdefessā velocitate pcurrit· De
nḡ tū accepisset filiū īsenectute sua īquo tocꝰ mūdi bñ
dictio fuerat cumulāda: dicit ei deus Tolle filiū tuum
vnigenitū quē diligis ysaac: et offer illū mi īholocaustū·
O qlis tū ībis ambiguo: quis a corde pris sepabit pie
tas Jubet nāq; filiū occidē os ex ossibus suis· et carnē
de carne sua! filiū magne pmissionis· extreme senec
tutis· ppe mulieris felicit natū· educatū innocenter·
Et ne tenuissimū mētis patēna viscera doloris īcēdiū
exurdaret: addit vnigenitū Dixit nāq; multi filii: sed
nō vnigeniti Iste sic ē filiꝰ: ut et vnigenitꝰ Iste vnicꝰ pris!
vnigenitꝰ mihi: hēditatis reseruatꝰ Ne respiciās ad ysmael: ne
q̄ iseruitute ex illa gentiꝰ fieret· adlibertatē et hereditatē
mīme pīnebat Quia veꝰ multi sūt filii et vnigeniti sed nō

dilecti ad aggeranda in corde pris tribulacoem · et coprobanda in
mente iusti obiam : dns subiungit que diligis Vt veo teneamus
pris ermcoam dilm nois reintudescet · et mtior pietas ad
dilce vocis sonu tota fuerit puer nomatur ermoie : qd
vocatu eat adno pusq3 coepe in veo coarpet Videes quitis
tribulaconu malleis abrahe pietas ferinat in cui pcipitur
ut filiu tollat · occidat unigenitu que diligit immolet · ysaac
peuenat Multu tptatq3 · multu pbatq3 · adusq3 e multu :
dulcis relacio filii ad prem · pris ad filiu Hac dulcedine
et ois affectus vicissitudine obliuiscat abrahe : sternit asi-
nu suu · ligna coponit ignem accendit : ensem gladiu ·
No adno aput quae no murmurat · no coqueit · non
saltem vultu dolois ostendit : sed oim q pcipitat ignarus
in mortem filij pia crudelitate festinat Deus sume et amira-
bilis uirtq3 obice uirtq3 in abrahe : et singularis excellentie pdi-
cenda Fortissima res e obia vba et q in anm descende no pt :
nisi a mdi hui3 aspgine se pue pssq3 deterserit Vt aute via
eig eundem3 elucescat · ostendam3 qlitu possum3 q sit obia
spalis ad deu ypta ad hoiem : cois me deu et hoiem Due
qda sume mala : queda sume bona Sume bona sut dilige
deu · amare primu · vitate loqui no furtu fuce no falsu
testimoiu dice · no adulteriu : et alia multa q sermois bonitas
uetare phibet Sume mala sut eoru cotraria : et filia illis
Bona papit deus ut faciam3 : a malis uebet ut abstineam3 ·
Precpti hui3 scu et icommutabilis auctoritas no valet quo
modo reuelli : quia illig e impacte cosignata q dicat Ego
dns et no mutor Di ergo de hoc ille que iposuit dns sup
impietu nra aliq sentie voluerit · ponas tenebras luce · et luce
tenebras · uel papiat pdicta bona reliqe · uel malis pfuis
adhere audacter refutandu e papietis impiu : et libea voc

dicēdū · obedīe magis oportet deo ꝙ hoībz ¶ Hec ē spālis obe
dientia ad deū · ꝙ nūq̄ ē hoīs arbitrio tēpanda : sed in
cōmutabili cōseruāda ꝓposito ¶ Certe igit̄ regulā tene :
ut nec ipio platoꝝ ꝑdicta bona reliquas uel sanas mala .
Inē sūma uel mala et sūma bona q̄dā media sūt ad alte
rutrū se hūcta : boī malūq̄ nomē assumūt ¶ Media sūt a
bulare · sedē · et siqua sūt filia : ꝙ si pastoris lucerna loq̄ tace
comedē · ieiunare vigilare dormire · et siqua sūt filia : ꝙ si
pastoris lucerna fiant · sūmā expectāt retributionē ¶ In hys
igit̄ medijs subditi ē et obedientes debem⁹ ad nutū ꝓpo
sitoꝝ · nichil mētrogantes ꝓpter cōscientiā : quia ī hys nullū
pficit opus deus : sed platoꝝ deliquit impio disponēda ·
Nō aut̄ te moueat magister impius discretia ptās : sed
memēto quia nō ē ptās nisi a deo : et q̄ resistit ptāti re
sistit dei ordinatiōi ¶ Hec ē ꝓpria hoīs obīa : quā hoīm
debem⁹ · ꝙ hoī subditi sim⁹ ¶ Deus ē cui⁹ ista mēt deū et
hoīē : qz q̄dq̄d obīe platis exhibet : ei exhibet qui dicit ·
Qui vos audit : me audit ¶ Cū magna igit̄ cautela hoc
tramite diuin⁹ incedendū : quia et multi grauius ibidē
delituerūt : quoꝝ ꝙ vnū relīqit · certos sū retributiōne te
nebit ¶ Dom⁹ igit̄ grauius obīe ē : obedīe libenter ¶ Qīs enim
abadolescentia sua ꝓna ē ad malū : et vnusq̄sq̄ voluntatē
prauā cordis sui sectatur ¶ Ab illa enī ꝑne puarietatis angus
tia īmatus ē hoī amor ꝓprie voluntatis : ꝙ voluntatē sui arca
toris relīquēs · ubi subdita ē seruituti ubi volunt dīmi ·
Difficile ē ergo suā relīquē voluntatē : et alteri voluntati de
seruire ¶ Quibz autē ḡue sit : nō pt̄ tn ꝑmū ḡdū obedīe
ascendē · ꝙ voluntatē ꝓpriētatis suā nō fecerit ¶ In voluntate
sua iustus glat̄ sese dño cōfitet̄ : et voluntate mat̄ sacrifi
bo tibi ¶ Dola g⁹ voluntas ē q̄ tocā opis ornat effectū : sī

qua erā ner bñ aliqd agit. erā si bonū ē videt. Et
volūtate agit. sic sapiēdā sūt impia platoū: et ipm
cor a suis volūtatibus reflectibus abducendū: domec
pria volūtas mactata. mādatū diligat impatus.
Hoc ē ergo libent obedīe: placoū volūtē volūtie
adīplere. Tertius gradus ē: obtpare simplicit. Qui
ābulat simplicit: ābulat cōfidēt. In simplicitate cordis
qrendm scptra pmōstrat. Multos videmg post pa
pientis impiū multas face ōnes. et cur. qre. Jobrem.
sepe interrogare. arbras ingemare. qrelas. qre quare hoc
pcpit. vnde hoc ocnit: qs hoc aduenit cōsiliū. Inde
murmurratio: inde vba murmurratōne sonāa et
indignatōne: redolencia amaritudīne. Inde frequens
excusatio: simulatio impossibilitatis: aduocatio aiorū.
Nō sic abrahām audi q dns de simplici pplo pfess.
In auditu mqt auris obediuit mi: ut videlicet oīs det
vno eodēq momēto pcessisse et impatus impiū: et
obsequiū obsequētis. Nolute errare: deus nō irridetur.
Murmuras cōtra platū in tabnaculo corpis tui: de
uat manū suā ad pstermēdū. Certa dei. Inde ig
simplicit in mādatis obīe: addens volūtati sīplicitē
mtecōm illuīatōne. Fortitudo ei simplicis pua dm
q obedīa ē: qm obedientes sūt simplicit incedit.
Certus gradus ē: hylarit obedīe. Hylarē ei datorem
diligit deus. Nō ex tristitia aut iqt aplus: aut
ex necitate. Pemeras in vltu: dulcedo in sermonibus:
multū colorat obviam obsequētis. Vñ et gentilis ille
poeta ait sic. Dup oīa voltus accesse boni. Quis ei
locus obīe: vbi tristicie cernit egritudo. Ostendit

plerisq; volūtatē aī signa ꝯtraria : et difficile ē ut vltū nō
mutent · qui mutāt volūtatē Rubiosa corpis cōpositio ·
et facies tenebris offuscatur tristicie · deuocōnē ab aīo
recessisse sīgt Respice dauid aīm archā dīm hylariter
saltantē : et ꝙ sapientē superbientis fēme reprimit īdigna
tionē Iudā mqt et vilior ero īspectū dm Certus igit
ꝙ nūcia et cōuenies sit hylaritas ī obīe ꝯcessionem :
Quis ei īpat libenē ēsticiā efflantī : Di vis ergo pfcē
ē hylaritē et magna vltus alacritate susciпe iubentis
mpiū : ut volūtati cordis simplicitatis opis · Vltus
hylaritatē adūgas Quanto gradius ē : obsequūdē
velocē Velocē curruit sermo dei : et velocē desiderat lyē
sequētē Vides cū qnta velocitate curruit ille qui dicit :
viā mādatorū tuorū cucurri : Fidelis obediens nesci
moras fugit crastinū : ignorat tricitatē · ꝓpit ꝓpi
tiē : parat oculos visui · aures auditui · līguā voci ·
manq operi · itinerī pedes : totū se colligit · ut impatiis
colligat volūtatē Vide dīm festinātē ꝓpitiē : et hoīes
festinātē obedientē Zachee mqt festinās descende : quia
hodie ī domo tua oportet me manere Et festinātē descēdit : et excepit illū gaudēs.
Audiuisti quia festinater descēdit : et gaudenē exept
Audisti obiam : audi et obīe īmunicatiōnē Quia salus
huic domui fcā ē Intue eaq ꝯtractione huq obedie
cōclusionis grandē mīsteriū : et obsignatā signaculo
nīe sīam Deū ei mqt filius hoīs q̄re et saluū facere :
quod pcat Nōne legisti quia filijs isrl ꝓpit ut agnū
comedāt festinātē : Festinātē quippe veri agni comes
tio signatē īplendē : quia verba illa q̄ p legem dedit
q̄ p semetipm pīs exhibuit · q̄ p eccīe ꝓpositos tradēda
reliquit : veloci sūt obīa cōsūmāda Et tu go cū volūtatē

cordi · simplicitate opi · hylaritate vultu cōtrēs. addē
et velocitate : ut sis uirtꝰ aplīs velox ad audiendū · et ad
ꝑplendū velocior ¶ Quintus gradus ē : adꝑplere viliter
Humilit agnīt et cōforte cor ueꝝ : oēs q̄ ꝑatis īdño Nō
ē fortitudīs ire ad obediētiā : uel ab obiā abdicā Dicti
bulatō īcomat si ꝓsecuō resultāt · si ꝓcores tibi laqueū
ponūt · si maligm tuū iter ꝑpediūt : tu obedīe viā nō dese-
ras : sed dic patius sū et nō sum cū bato · ut custodiā mādā
tua Quō ei supnus ē emātū parū ē vtilitatis si fortitu
do desit : q̄ arce cōstātie virtutes collocat : et eo uallo
munit · quo furentis īpetus aspīare nō possit Manū
tuā mīsisti ad fortia : ad grādū ē īstātē · et cōstanter
obediendū : nemō me ōberiū aspitatē tā regalis semita
ē tenenda · sed tenacioi ē remeda feruore Et ut breuiter
dotes fortitudīs cōcludam9 : virtus ē vtutes seruans
ac munies Fuge ngīt velocitati fortitudīe : cōstanciam
i cōstātie : et tūc decantabis secur9 Magn9 ꝓcoris nō mo
uebit me Quartus gradus ē : humilē obedīe In humilitate
mā memor fuit mī : q̄ fecit nos Magna ōeg humilitas : sme
cui9 obtentu vtus fortitudīs nō solū virtꝰ nō sit sed īsu
ꝑbie vicīū eruīpat Qui fortit cingebat saul cū ēet pusil9
i oculis suis : q̄rit philistheoꝝ agmina ꝓsternebat : q̄n
tis viribus exercebat gladiū ꝓstq̄ ei temuit eū supbia et
tūsiuit i affectū cordis : debilis et ipotēs fras īcrūsaso-
armis facile ꝓstratus occubuit Aspice regē iquo humili
tas sublimis et humilis sublimitas felici cōpositē īter
cessit Dñe īqt nō ē exaltatū cor meū · neq̄ elati sūt oculi
mei : et totū itinerariū eius sedula ītentione recurre :
et quaq̄ iusti oculos reflexeris iueīe humilitatis floribus
ee respersū Audi nāq̄ alibiquid dicit Fortitudīe mea

ad te custodiā Q. vē loquit² iustus iustitie executor. Dūt
nāq; plūm q̄ fortitudinē suā nō ad deū · sed ad iactātē gl̄iam
custodiūt.¹ q̄ cōfidūt i virtute sua : q̄ de acceptis vtutibus
q̄ nō acceperint gl̄iant².¹ cōdito i faciētes iustitiā : a quo t̄
cē datū optimū et cē donū pfectū. Ne go fortitudo i sup
biam tūrgeat · cōdienda t̄ sale humilitatis.¹ quia nichil pdest
fortiter obedīe : si cōtigerit infelicit̄ superbie. Illi go fortitudinē
suā ad deū custodiūt : q̄ cū fecerīt qd̄ facere debēt dicere
possūt. Deo gr̄as omnes : quia qd̄ debuimus fuim̄ fecimus.
Septimus gradus t̄ : mdestiē obtinere. Nō q̄ incepit : sed
q̄ pseueraueit salus erit. Inmanē multorū t̄ : pseuerāre pau
corū. Pseuerātia singulāris t̄ filia silūm regis · virtutum
fructus earūq; cōsummatio totius boni repositorū : virtus
sū qua nemo videbit deū nec a deo videbit².¹ finis t̄ ad
iustitiā oī credenti : i qua virtutū cōuentus reuēdū sibi
thalamū cōsecrauit. Quid ei currere pdest.¹ et ante metū
cursus deficit : Dic currite ut cōpr̄hendatis : dicit apl̄us.
Q. pseuerātia pede cursū suū pfecerat : q̄ dicebat. Cur
sū cōsummaui. Q. lōgū cursū felix ille latro cōpleuit :
cōsummatq; ibrevi explevit tpa multa. Denīq; et dūs gr̄ie
tarū loquit². Di conversus fuit iustus a iustitia sua et fe
cit iūdicū : oīm iustitiarū eius nō recordabor. Videt ergo q̄
pfunda oblionē virtutes ille sepeliant².¹ quas pseuerātia
nō i signiūt.¹ Dola t̄ q̄ animatorē obtē ad regis cubiculū
introducit : ut cū videat i decore suo · et quē desiderāt an
geli despicē. In via iqt² iste qua ābulam⁹ : absconderūt
superbi laqueū mi. Difficilis t̄ via ista.¹ et grauis spinosis
anfractibus : multipliciū vitiorū ueribus i modatū. In
tu putas ibi obtē fructū · cū subditus audit obedīāq; quam
multis exercēat uotis.¹ cū ei p̄cipit̄ q̄ redoleat dignitatē

gnudio et letitia fluuiet · poetice fulciat ymagine · Et e-
cōtrario autē an tu illi obie meritū assignas · q̄ cū adiuitate
p̄cedens aīm terret audientis · ḡuis ad audiēdū ḡuior
adīplēdū · adtenēdū ḡuissima · Nō ē ita faciendū ē ut
appetitate aio sepem · et adiuitatē aio cōplectam̄ : si volu⁹
illū seq̄ q̄ regnū fugit · et adpassione volūtarij⁹ venit ·
Audītis igit² q̄ vie iste vie vite sūt : ducētes ad vitā Dā
mites · q̄m mites docebit dns vias suas : cōtinget ei eis q̄d
sequit² Adīplebis me letitia cū vultu tuo Quia dū sum⁹
ī corpe pegrinam adno · lōge sum⁹ a facie dei · a vultu glie
a cōtēplatione manifestatis : in q̄ plerūq̄ miseicors et mi-
seator dns illuīnat vultū suū sup nos Hoc autē fiet cū
remota nube illa q̄ appositu est ne tīsiet ozō · accedīmus
ad illū et illuīnam̄ : revelata facie glām dei speculantes ·
Nō aute q̄ctice ita revelata facie accipia⁹ · cū videam⁹ ad
huc pspeculū et enigmate : et carnali ope teneam̄ Reuelā
dicit qītū ad caligīē corpis Dns spūs iste creato⁹ aligs
ad creatorē spūtuū emigrt : et adherēs ei vno cū eo effect
spūs efficit² Nullius momēti ē isti cōtēplatio · q̄ spūs clau-
stris corpis crūdatus fregit² carnis cogitatōē relegit² :
et sup̄ creaturā cōstitutus · infra q̄ vilissima p̄timere
repit² Dz et creator spūs cuius magnia sūt opa exquisita
oēs volūtates eio mō accedit nescientibus nobis · modo
ignorantibz nobis recedit : quia nescim⁹ vñ veniat · aut quo
vadat Et plerūq̄ q̄nto fregit² q̄rit² tāto velocius elōgat² :
unde q̄d ipe loquit² sponse Auerte oculos tuos a me :
quia ipi me auolare fecerūt Cōtingit enī ut cū q̄rit²
fugiat : sicut spōsa se ī cunctis multiplicāōnīdit q̄sisse
et nō īuenisse Nō ē aute vultus iste et vultus illi glorie
deū īuenisse · quia sup cherubīn q̄ vniuersitatis āgelorū

puriſſimꝰ et clariſſimꝰ exhibet: nobis vero ſpeculatoꝝ
et umbratilibꝫ adūbrat ymagīb⁹ Quam vero hic vltū dei
ſicuti ē vidē nō poſſumꝰ: adīpletionē letitie nō habemus:
donec trahat nos ad ſeipm· et ametdat caput corpi· et
ſit deus oīa īoīb⁹ Illic eit adīpleō: hic ē guſtus Guſ-
tamꝰ eī et videmꝰ qm̄ ſuauis ē dn̄s: ſed guſtus iſte non
tūſit īpotū: qz licet videamꝰ tñ nō penetramꝰ In guſtu
vē ſuauis: adīpletione admirabilis Decoꝝ autē nīe ereis
erute corpibus· licet bibant tñ nō adīplent: q nñ ad ſedes
etherens aduolauerīt· licet bibāt tñ nō adīplent: nō tñ
ſebriant Quātus ei multa būtudine pfruant· expectāt
tñ reſurrectionē mortuoꝝ corpm: cū īcīm ſua duplicia
poſſederint· ſempiterna pfūdant letitia Modo ei illis
ſingulis ſingule ſtole albe date ſūt: et nuctū ut ſuſti-
neāt tps adhuc modicū: donec ipi cōpleant duplici
cōtricōe: et ipi gēma būtudine coronent Cū go nōdū
hēant quod hic deſiderāt· ſebriari nō poſſūt: ſed eſt eis
illa viſio potus: ut ſicut abſq laboze bibit nra ſine labōe
ḡſtat: donec ſatiet cū apparuerit gla ei⁹ Cū autē
reſurgem⁹ īvirū pfectū īmēſurā etatis plenitudīs xpi·
et gloſa illa ciuitas margaritis ſuis ornabit et ſicut
letātiū oīm hītatō erit īea: tūc adīplebit nos letitia cū
vltu ſuo: quā videbim⁹ eū ſicuti ē Tūc ſebriabim⁹
abubertate dom⁹ ſue· et torrēte voluptatis ſue potabit nos:
dicit qz nobis· bibite et ſebriamini kr̄m: quia et nra illu-
miabit· et corpa glificatōne iure ꝑpetuo poſſidebūt.
Deſe Delictōes īdertēa tua uſq īfm̄ Disciplina
dei vita pīs Et quia qz ſiniſtro durim⁹ ḡdḡd non
multū curam⁹: p ſiniſtram pīs vita accipit In q
dns electos ſuos ſic adīpīs permittit flagellari: ut etiam

pacat⁹ occidi ꝓ nō tibi videnc⁹ obliuiom dari q̄ dicit
ꝓpter te mortificam̄ tō die · estimati sum⁹ sicut oues
occisiōis ·i· quare fame tuā aūtus obliuiscēis ī opie mr̄.
O dertam veō illa bēā vita signat⁹ q̄ nescit ī gaudia:
de qua michil dicē possum⁹ nisi quia glōsa dei sūt de
te cuncte dei ·Ibi sūt delēcōnes ille quas oculꝰ nō vidit
nec auris audiuit nec ī cor hōis ascenderūt: q̄ ꝓparauit
deus diligentibus se ·In sim̄stra tribulacōnes: in dertera
delēcōnes ·Usq; quo aūte· ·Usq; ī finē ·Quis ē iste fi
nis· ·Finis ad iustiam xp̄s oī credenti· ·Finis ille de q̄o
sapiens dicit ·Te cernē finis ē cōsūmatꝰ ·Ipē est finis
ad quē cū veneim⁹ michil ampliꝰ siciem⁹ ·i· ihūs xp̄us
sponsꝰ ecclē: q̄ ē bñdictꝰ ī sēla ·Amē ·De quinq; negocia-
cōibus et quinq; regnōibus Sermo xxxvj·

Negociam̄ dñi veō ·Obū p̄ris unigenitꝰ soluꝰ
tricē sūm⁹ ille negociator: de ultimis celorum
finibus nr̄e redēpcōis p̄cū aspōr· nr̄e ·Fidelis
ista negociacō et oī acceptōe digniss̄ima: ·In qua re-
fidelis: filiꝰ regis effice⁹ negociacō ·i· aurū ꝓ plūbo ēbuit⁹:
ꝓ pōre donatꝰ ē usꝰ ·Q ꝓ ī debita miseracō· ꝓ ḡtu
ita ecclā ꝓbata dilcō· ꝓ ī opinata dignacō· ꝓ stupēda
dulcedo· ꝓ ī audita mās̄uetudo· ꝓ vilis negociacio: ubi
filius dei ꝓ seruo tradit⁹ ·i· p creatura creator occiditur:
ꝓ mācipio dñs cōdēpnat⁹ ·Tua fuit hec xp̄e opa· quide
luce celi ad tenebras nr̄e· q̄ de tua celi ad tenebras nr̄e· q̄ de tua maiestatis ad m
seiam humanitatis· q̄ tua p̄ris ad mortē crucis descendis
ti ·i· inf̄ni illustrādo· hōiē redimēdo: supando mortē
et mortis auctorē ·Ung es et sēdm nō habes: quē ad nos
redimēdū ꝓpria benignitas iuitauit ·i· nīa tartar· vitas
qua te ventrē ꝓmiserat cōpulit: puritas utei ogmal

suscepit salua ꝯgnitus ītegritate: potētia eduxit. obiū
tōibus dedunt. pactū armauit: caritas verbis et mira
culis manifestauit. Absint. Paul negociatōes ēre thēman:
i cedant filij agar. q̄ exquisierūt prudentiā: elōgentē a me
gigantes a sēlō nōiati. q̄ ab ūtio fuerūt: statura magna
scientes bellū. Nō hos elegit dūs: neq; viā disciplīne ītue
nerūt. ꝙtā peierūt: sed dedit eā iacob puero suo et isrl
dilēto suo. Abscōdisti ea hec dne a sapientibus et prudentibus
gygantibus et nōiatis. q̄ magn fā sūt videlicet i oculis
suis: et reuelasti ea paruulis et humilibus tuis. Libenter āplector
negociacōnē tuā: quia negociū meū est. Hec mercimonia
cū summa suauitate rūminat aiā mea. Nō solū aūtē rūminat
sed et reuocat rūminatiōnē tuā: quia intelligit q̄ diligit:
et cōmēdat meōrie q̄ elegit. In hīs negociacōibus p̄cipue
ē aiam meā: ut fiat nauis īstitōis delēge portās pauē
suū. Negociabor donec veias: veieta letus occurrā: et
vltimā audiā eugē serue bone. Tui sūt celi et tua ē tra:
i regionibus tuis negociabor securus: te solū hīs i timē
ducē. ī piculis ptectorē cōsortē i tribulatiōe. Regiones tue
q̄sq; sūt quas p̄abulant ad negociandū mstitōes tue:
vbi te q̄rūt elī tui: et inuenīt dilī tui. Roma regio est p̄a virgo
regio dissilitudīs. Nobilis illa creatūa i regione silitudīs
fabricata. quia ad ymaginē dei fta: cū ihonore ēt nō
intellexit: et de silitudīe ad dissilitudīnē descendit. Magna
ꝓfus dissilitudo de paradiso adīfernū: de āgelo ad ūmētū: de deo ad diabolū. Erectionda cōuersio: gliam i
miseriā. vitā i pugnā ꝓpetua captiuitate cōuertē. Maledictū
destructio. de diuīs ad paupertatē. de libertate ad seruitutē
descendē: de requie ad laborē. Miserei nos et miserabiliter
nati. quibus datū nasci i miōre. viuē i labore. i dolore

mori: de pcore pcores · de debitore debitores · de corrupto corrupti · de subacto subacti · gens et gntes sumꝰ: gens pcra pplus gnis iniquitate · semē pessimū · filij sceleati addentes pua incendem Ecce quasi nō sumꝰ sic sumꝰ coram deo · quasi michilū et tame repti: putantes nos aliqd ee cū michil simꝰ Vlcerati sumꝰ ingredientes mūdū: cōfuso in mūdo · creūdo de mūdo: a planta pedis usq ad vtice nō est sanitas in nobis Mouebat her ille sublimis ppha: qui statū humane miserie deplorans hec verba prupit Grauc iugū e sup filios ade: a die exitus de uentre matris eorum · usq in die sepulture in matrē oīm In hac difficultatibus ingroe quid negociabim dne deus: Aspicio genꝰ humanū ab ortu solis usq ad occasū · hunꝰ mūdi mūdi magabulae: alios diuicias qre · alios honoribus inuare: alios fallacia aure suauitate rapeū Sed quid dediuciis: Nōne cū labore acquīt: cū timore possidet: cū dolore amittit: Ubera uitas: et ignoras cui congregabis ea Vide qntū labor pcurris dicis assimilasti Transis maria · et alū tibi orbem apis nauigando · sed in sapiente tribus digitis dstas amore · patrem fugis · reliquis pentes · duelleis ab uxore · filios nescis: et oīm necessitudinū oblitus qris ut acqras: acquiris ut pdas: pdis ut doleas Filij hoīm usq quo gui corde ut quid diligitis vanitatē et queritis mendacū: Quae est ista demencia filij ada · cruce maia pabulae eras rapi certa mūdi: in laboribus plimis · in vigilijs multis · in iemnijs crebris · in moribus frequet: Ecce quales diuicie Sed quid de honoribus In sublimi loco positꝰ es: duce te constituerūt Vide si nō adeo iudicandꝰ es · ab hoibus spectandus: ab oīb⁹ lacerandus Humiles es erubas aī limina pncipis ut pncipatū acquiras:

et ferrato vestitus amictu: pp roze vlnei· q̄ honori: mor̄a
q̄ vite· piculo q̄ p̄mio ¶ Vide sorte dñi: nōne ep̄s roma
nū pontifex· archidiacon⁹ uel dyacon⁹ epm̄ p̄meruit·
Vide etā vtrū ercusseris manꝰ tuas ab oī munere: nec cum
sermone audias· nō ē tibi ps nec⁹ sors cū sermone isto: quia
voluisti donū sci spūs cū pecunia possidē ¶ Nichil ad nos de
rēoribus ecie iudicē: videāt ipi suci sposi cū desponsa cepit
erigē rōnē· q̄ iudicat orbē tre sequestate ¶ Nudꝰ honore sine
dolore· placōe sine ebulacōe: sublimitate sine vanitate
ē quis p̄t· ¶ Ecce quales honores ¶ Quid aut̄ de gla: Gla
tibi vnde fetide puluis: limꝰ tre vas cōtuelia· ¶ Nō tibi nō
tibi: sed noī dñi gliam cede ¶ Illi p̄mitte gliam suā: q̄ gliosꝰ
ē isās suis ¶ Illū lauda: quē laudant angeli ercelsis·
Nudꝰ et ipa tamis glia: q̄ nichil aliud ē q̄ aurū iflacō
vana q̄ vix p̄t hū sine iudicio· ¶ Respice quos anecdis: et
cogita quia oībus iudice sēma p̄busti ¶ Deꝰ go adiusū te
rozuis luibus iflāmat: tua felicitate torquet: tua virt⁹
glia ¶ Ecce vnde gliosus inde odiosus: vñ sublimis inde
humilis: mi solliciꝰ vnde securus ¶ Videes go q̄ vane cōbat
oīs homo· ¶ Hec sūt micinonia que iueniūt in regione dis
similitudis ¶ prudens go negociator· q̄ videt in diuicijs laborē·
in honoribus penā· in iudicio in glia: fugit sarcinā suā mūdi
cōceptū et fugit ¶ Decūda regio ē: paradisus claustralis
¶ De claustrū ē paradisꝰ: regio vallo disciplie munita: in qua
p̄cosaru ē mercēū fecūda fertilitas ¶ Gloſa res hoies vnꝰ
moris hītie in domo: bonū et iocūdū hītare frēs in vnū·
¶ Videas illū pecū sua deflentē· alū in dei laudibus eruditē:
hūc hoibus ministrātē· illū alios erudientē: hūc orātē illū
legentē: hūc misentē· illū pecā plorantē: hūc curitate fla
grantē· illū humilitate pollentē: hūc in ꝑspeis humilē· illū in ad

uersitate sublimē · hūc ī actā laborē · illū ī cōtplatā
esceritē : et potis dicē castra dei sūt hec Quē terribilis est
locus iste : nō ē hic aliud nisi domꝰ dei et porta celi Quid
tibi gō fidelis aīa ī hijs mūdinis ē cōsectandū · Pabula
utiles cohitatiōū ī domo dñi vtutū : et fac mī sarcinā tuā
formā viuendi Que pius hitabas ī regioē vmbre mortis :
ciisi ad regionē vite et vitatis · Tercia ī gio ē regio erpi
acois Tria sunt loca q̄ mortuoū aīe pdiuersis meritis
sortiūtur : īferꝰ purgatoriū · celū · In īferno ēpi · ī purga-
torio purgandi : ī celo pfi Qui ī inferno sūt redimi nō
possūt : q̄ ī ferno nulla ē redēptio · Qui ī purgatorio sūt
erpectant redēptionē : pius cruciādi · ā calore ignis · aut
rigoꝰ frigoris · aut alicuꝰ ḡuitate doloꝝ Qui ī celo sūt
gaudio gaudent ad visionē dei : ⁊ pi frēs ī natiā · cohēdes
ī glia : siles īcēmitate iocūda Quia igit̄ pmi redimi nō
possūt · ter redēptione nō ī digent · restat ut ad medios
trāseam p cōpassionē : quibus iūcti fiuio p humilitatem ·
Vadā ī istā regionē · et videbo visionē hāc grandē : quō pius
pr̄ gliādos filios ī manu tēptatois relīquat · nō ad occisi
onē sed ad purgationē : nō ad nā sed ad nam · non ad des-
tructionē sed adistructionē : ut nō sit iā vasa ire apta m
mticū · sed vasa mie ꝑpata ad regnū Purgū gō iadutoiū
illis · ī pellabo gemitibus · ī plorabo sispiriis · oīōibus
mtredā, satisfactiā sacrificio singulaī : si forte videat dñs et
iudicet · ut laborē cōuertat ī requiē · miselam ī gliaz ubea
ī coronā Dñs ei et hūiſmoi officijs pī cerū pnā ꝝsecī ·
finiri labor : destrui pena, ꝑcurre igit̄ q̄cūq; es fidelis
aīa regionē erpiacois · et vide quid tea fiat : et ī mūdinis
istis fac sarcinā tuā affectū cōpaciendi Tertia regio ē :
regio gehēnalis O regio dura et ḡuis · regio ertimescen

da · regio fugiēda · t̄ra oblīuiōis · t̄ra afflictiōis · terra
miſeiar· t̄ra tenebrar· ī qua nullus ordo · ſed ſempiēn⁹
horror ihabitat Locus letifer ī quo ignis ardens · ubi frigus
rigens · ōnis īmortalis · fetor ītolleabilis · malleꝰ pcutiēs ·
tenebre palpabiles · cōfuſio pcōrū · īnodatō vīculoꝝ · hor
ribiles demonū facies Locus tremo atꝑ horreo ad meōrīa
ſtus regiōis ; et cōcuſſa ſūt oīa oſſa mea Quō cecidiſti
lucifer · qui mane oriebaīs · Quis lapis pciosus opimētū
tuū · mō ſubter te ſtēnet · tinea · et opimētū tuū vermis ·
Quis deus qīta diſtancia mē opimētū pciosi lapidis et
opimētū vermis : inē deliciaꝝ paradiſi · et tinea īfer·ni ·
Dao qua patus ē ille ignis drabolo et angelis eius · et
hōibus ſilibus eiꝰ · vbi ſine fine fimient · ſi morte morīēt ·
torquēt ſine ceſſacione · Vuēs ignē īmſm deſcende · p
aurē mētalibus oculis tormētoꝝ officinas : fuge ſcelera
et vicia, ꝑ quibus ſceleāti hoīes et vicioſi pierūt Habe o
dio īiquitatē et dilige legē dī : et tū īſormidoloſis nūdi
nis fac ſarcinā tuā odiū pcī Quinta regio ē : paradiſꝰ
ſupcelestis · Obtū regio ſupnarū vtutū · vbi btū ermitus
abēs facie ad faciē videt · ubi illa ſublimia agmina ſubli mi
pēnarū applauſu ſcūs ſcūs ſcūs dūs deus ſabaoth clamare
nō ceſſant Locus ē voluptatis : vbi torrente voluptatis potā
uiſti Locus ſplēdoris : ubi iuſti fulgebūt ſicut ſplendor firma
mēti Locus letiae : ubi letitia ſēpiterna ſup capitu eoꝝ Locus ha
bitatiōe : ubi nichil deeſt videntibus eū Locus ſuauitatis : vbi
apparet dūs ſuauis omnibus Locus pacis : vbi īpace fcūs eſt
locus eiꝰ Locus admiracōis : vbi ſunt mirabilia opa eiꝰ Locus
ſacietatis : vbi ſatiabimī cū apparuerit glia eiꝰ Locus viſionis :
ubi videbīt magna viſio Q regio ſublimis plena diciarū :
de valle lacrimarū ſuſpiramo adte : vbi ſapīa ſine ignorātia

meorum sine oblitione · intellectus sine errore · rō sine obscu-
ritate splendebit Regio in qua dns tuus ministrabit elus
sius : id est tale se qualis e illis ostendet Illuc eit deus oia in
oibus : ubi rerū vniuersitas mirabiliē ordinata dabit tuti
gliam, letitiam creatie Curre igit spūalis aīa oculis de
siderioz p regionē istā : et vide regē glie in decore suo glo
riosū · stipatū legionib; angelioz · sctoz ornatū agminib;
deponere supbos humiles exaltare : dapnare demones ho
mies redimere et dic Beti q habitant in domo tua dne : in
scla sclorū laudabūt te Cū go mete percipis tu prosas
mundas · mercimonia tua pclara : costrue sm crām tuā
amore dei Vidisti regiones · adadūtisti mundas : sarci-
nam costruxisti : et beus es Negociare ergo donec veniat
dns deus tuus : ut ei dicē possis · dne quinq talenta tradidisti
mihi · ecce alia quinq superlucratus sum : et audie meam : intra
in gaudiū dni tui sponsi ecce : q est benedictus in scla Amen

Explicit sermones beti Bernardi de diuersis